

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ			
ПРИМЉЕНО: 10.05.2024			
Орг. јед.	Број	Примак	Број листи
08	1151		

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

КРАГУЈЕВАЦ

На седници одржаној 25. априла 2024. Наставно-научно веће Правног факултета Универзитета у Крагујевцу образовало је Комисију за писање извештаја за избор у звање научни саветник кандидата др Владимира Ђурића, вишег научног сарадника Института за упоредно право из Београда, у саставу:

Председник Комисије:

- Проф. др Владан Петров, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду.

Чланови Комисије:

- Проф. др Драган Батавељић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу;
- Проф. др Јелена Вучковић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу;
- Проф. др Јелена Ћеранић Перишић, научни саветник Института за упоредно право из Београда.

Након прегледа пријаве кандидата и приложених радова Комисија у складу са Законом о науци и истраживањима („Службени гласник РС”, бр. 49/19) и Правилником о стицању истраживачких и научних звања („Службени гласник РС”, бр. 159/2020 и 14/2023 – у даљем тексту: Правилник) подноси Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Крагујевцу следећи

ИЗВЕШТАЈ

I ОПШТИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Др Владимир Бранислава Ђурић рођен је 12. 6. 1971. у Београду. У Београду је завршио основну и средњу школу. На Правном факултету Универзитета у Београду дипломирао је у јануарском испитном року 1996. са просечном оценом 9,16. За време студирања био је стипендиста Републичке фондације за развој научног и уметничког подмлатка. На Правном факултету Универзитета у Београду магистрирао је 2000. са радом „Уставна жалба”. Докторирао је на Правном факултету Универзитета у Нишу 2006. одбравивши докторску дисертацију „Уставни поступак закључења и извршења међународних уговора”. Запослен је од 2011. у Институту за упоредно право у Београду.

II НАУЧНА БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Научну каријеру др Владимир Ђурић започео је као стипендиста Министарства науке на пројекту „Конституисање Србије као правне државе“ на Правном факултету Универзитета у Београду на којем је био ангажован у периоду 1997–2000. У току свог радног ангажовања др Ђурић је био аташе у Служби за међународноправне послове у Министарству иностраних послова СР Југославије 2000–2003, саветник у Министарству за људска и мањинска права СЦГ (2004–2006) и помоћник директора Службе за људска и мањинска права Владе Републике Србије (2006–2008). На Правном факултету Универзитета „Унион” у Београду био је ангажован од 2002. до 2007. као асистент на предметима Основи права, Уставно право и Управно право. Од 2009. до 2011. радио је као доцент на предмету Управно право на Правном факултету за привреду и правосуђе Привредне академије у Новом Саду. Од септембра 2011. примљен је у радни однос на Институту за упоредно право у Београду. У звање научни сарадник изабран је у јануару 2009, а у звање виши научни сарадник 21. 10. 2019.¹ До сада је објавио 10 монографијаа и велики број научних радова. Учествовао је на многим научним и стручним саветовањима на којима је поднео радове из теорије права, уставног права, управног права, као и из тематике људских, а нарочито мањинских права и слободе вероисповести који су објављени у зборницима радова. Учествовао је у већем броју научних и стручних пројеката, као и у неколико радних група за припрему прописа из различитих правних области и државних извештаја о спровођењу међународних уговора у области људских и мањинских права. Кандидат је ангажован и на Факултету правних наука Паневропског универзитета „Апеирон” у Бањој Луци где у звању редовног

¹ Одлука у прилогу. На седници Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета УНИОН у Београду од 25. децембра 2018. године именована је комисија за оцену испуњености услова за избор кандидата у научно звање виши научни сарадник. На основу одлуке Комисије за стицање научних звања од 21. 10. 2019. године кандидат је изабран у научно звање виши научни сарадник.

професора учествује у настави на предметима Уставно право, Управно право и Филозофија и теорија права. Говори енглески и служи се немачким језиком.

КОМПЛЕТНА БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

СПИСАК РАДОВА ОБЈАВЉЕНИХ ДО ИЗБОРА У ЗВАЊЕ НАУЧНИ САРАДНИК

Монографије националног значаја

1. Ђурић, В., *Уставна жалба*, Београдски центар за људска права, Београд 2000;
2. Дабић, Љ., Ненадић, Б., Ђурић, В., *Јавне набавке у упоредном законодавству*, Институт за упоредно право, Београд 2003;
3. Ђурић, В., *Устав и међународни уговори*, Институт за упоредно право, Београд 2007;
4. Ђурић, В., *Афирмативна акција: уставноправни и међународноправни аспекти*, Институт за упоредно право, Београд 2007;

Поглавља у монографијама или тематским зборницима радова

5. Ђурић, В., „Проблем промене федералног устава” – Прилози пројекту *Конституисање Србије као правне државе* св. 13 /1997;
6. Ђурић, В., „Ратификација међународног уговора у уставном систему СРЈ” – Прилози пројекту *Конституисање Србије као правне државе* 1999;
7. Ђурић, В., „Међународни уговори као извор унутрашњег права”, у: Зборник радова *Стварање права*, 2000;
8. Ђурић, В., „Уставносудска заштита људских права у предлозима за нови устав Србије”, у: Зборник радова *У сусрет новом уставу Србије*, са Саветовања у Југословенском удружењу за уставно право, 2004;
9. Ђурић, В., „Проблеми правног одређивања националне мањине и остваривања мањинских права – пример буњевачке националне мањине у Републици Србији”, у: Зборник радова са симпозијума *О Буњевцима*, Суботица 7–9. 12. 2007;
10. Ђурић, В., „Територијална децентрализација и остваривање мањинских права – пример бачких Буњеваца”, у: Зборник радова са симпозијума *Етнолингвистичка и историјска истраживања о Буњевцима*, 2008;
11. Ђурић, В., „Статут Војводине: изазов грађанској уставности и уставном патриотизму”, у: посебно издање часописа *Нова српска политичка мисао* „Устав и искушења”, Београд 2008;

Радови у часописима

12. Ђурић, В., „Уставна жалба у југословенској федерацији”, *Правни живот* 12/1998;
13. Ђурић, В., „Контрола уставности међународних уговора”, *Правни живот* 12/1999;
14. Ђурић, В., „Положај Сената у парламентарном систему власти Треће француске републике”, *Архив за правне и друштвене науке* 4/1999;
15. Ђурић, В., „Res iudicata у уставном процесном праву”, *Правни живот* 12/2000;
16. Ђурић, В., „Одлучивање Савезног уставног суда о изборним жалбама”, *Глосаријум* бр. 2 и 3/2001;
17. Ђурић, В., „Уставни процес и право”, *Правни живот* 12/2001;
18. Ђурић, В., „Уставно право и европска интеграција”, *Страни правни живот* 1-3/2001;
19. Ђурић, В., „Политичка питања у судској контроли уставности”, *Правни живот* 12/2006;
20. Ђурић, В., „Оправданост афирмативне акције у демократији и владавина права”, *Нова српска политичка мисао* vol. XVI (2008.) по. 3–4;

Одбрањена докторска дисертација

Докторска дисертација „Уставни поступак закључења и извршења међународних уговора” одбрањена је у новембру 2006. на Правном факултету Универзитета у Нишу. Измењена докторска дисертација објављена је под називом „Устав и међународни уговори” у издању Института за упоредно право из Београда 2007. године.

СПИСАК РАДОВА ОБЈАВЉЕНИХ ДО ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ВИШИ НАУЧНИ САРАДНИК

Рад у националном часопису међународног значаја – М24

1. Ђурић, В. „Religion and National Minorities in the Legal and Political System of the Republic of Serbia”, *Политикологија религије* 1/2012, стр. 133–159, ISSN 1820- 6581, COBISS.SR.-ID 145620236;

2. Ђурић, В., „Лична имена припадника националних мањина и њихово службено признавање”, *Зборник Матице српске за друштвене науке* 4/2014, стр. 959–976;
3. Ђурић, В., „Бриселски споразум – поново смишљене смутње”, *Српска политичка мисао* 4/2014, стр. 159–180;

Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини – М31

4. Ђурић, В., „Забрана дискриминације, заштита мањина и афирмативна акција у ЕУ и Републици Србији”, у: *Право Републике Србије и право Европске уније – стање и перспективе*, Зборник радова са међународне научне конференције, Ниш 2009, стр. 317–354, ISBN 978-86-7148-098-7;
5. Ђурић, В., „Остваривање слободе вероисповести у заједници – однос између слободе вероисповести и слободе удруживања у Републици Србији”, у: Зборнику радова *Право, вера, култура* са међународног научног скупа „Право и вера” одржаног на Правном факултету и Богословском факултету 18. и 19. мај 2011 (ур. А. Раковић, В. Ђурић), Београд 2012, стр. 18–38, ISBN 978-86-7405-111-5, COBISS.SR-ID 189377292;
6. Ђурић, В., „Religion as an Element of National Identity of National Minorities in Border Areas (Legal Aspects)”, in: *Religion, Religious and Folk Customs on the Border*, Yugoslav Society for the Scientific Study of Religion, XIX Annual International YSSSR Conference, Niš 2012, pp. 25–47, ISBN 978-86-86957-13-9;
7. Ђурић, В., „Religion as an Element of National Identity of States in the Process of the European Integration”, in: *National and European Identity in the Process of European Integration* (eds. П. Петровић, М. Радаковић), са Међународне научне конференције „Национални и европски идентитет у процесу европских интеграција”, Београд јун 2012. стр. 584–596, ISBN 978-86-7067-180-5;
8. Ђурић, В., „Билатерални споразуми о заштити националних мањина: поглед кроз српске наочаре”, у: Зборник радова са Међународне научне конференције *Србија у Југоисточној Европи*, (ур. Д. Ђукановић, В. Трапара), стр. 526–540, Београд 2013. ISBN 978-86-7067-183-6;
9. Ђурић, В., „Накнада штете због повреде људских права утврђених у поступцима пред уговорним телима Уједињених нација”, у: Зборник радова са 18. Међународног научног скупа *Безбедност саобраћаја, осигурање и накнада штете*, Београд 2015, стр. 459–471, ISBN 978-86-6411-007-5, COBISS.SR-ID 217915148;
10. Ђурић, В., „Уставноправни и управноправни аспекти званичне топонимије”, у: Зборник радова *Друштво и простор, Урбани и рурални простор, Економски, правни и организациони простор*, Нови Сад 2015, стр. 514–529,

ISBN 978-86-81319-08-6 (SSD) ISBN 978-86-6065-348-4 (FF) ISBN 978-86-80186-12-2 (IUP);

11. Ђурић, В., Алексић, С., „Одговорност државе за штету насталу радом управе”, у: Зборник радова са XIX Међународног научног скупа *Накнада штете и осигурање – савремени изазови*, Копаоник, 2016., стр. 72–87, ISBN 978-86-6411-011-2, COBISS.SR-ID 22552116;
12. Ђурић, В., „Религија и уставни идентитет”, у: Зборник радова са међународне конференције посвећене десетогодишњици издавања часописа *Политикологија религије*, Центар за проучавање религије и верску толеранцију, Факултет политичких наука у Београду, Београд 2017, стр. 229–248, ISBN 978-86-87243-14-9 (ЦПРВТ);
13. Ђурић, В. „Уставни идентитет Србије у контексту европских интеграција и уставних промена”, у: Зборник радова *Национално и међународно правно-актуелна питања и теме*, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, 2017, стр. 263–277, ISBN 978-86-6083-048-9;
14. Ђурић, В., „Међународни уговори у уставноправном систему Републике Србије, Суочавање са закључивањем правнообавезујућег споразума о КиМ”, у: Зборник радова са Научног скупа са међународним учешћем *Универзално и особено у праву*, Косовска Митровица, 2018, стр. 267–285, ISBN 978-88-6083-053-3;

Уређивање зборника саопштења међународног научног скупа – М36

15. Раковић, А., Ђурић, В. (ур.), у: *Право, вера, култура*, Зборник радова са међународног научног скупа „Право и вера” одржаног на Правном факултету и Богословском факултету 18. и 19. мај 2011;

Монографија националног значаја – М42

16. Ђурић, В., *Слобода вероисповести у јуриспруденцији европских уставних судова*, Институт за упоредно право, Београд 2012, стр. 235, ISBN 978-86-80059-80-8;
17. Ђурић, В., *Правни аспекти прикупљања, употребе и значаја статистичких података о националној, језичкој и верској припадности становништва*, издавачи Републички завод за статистику и Институт за упоредно право, Београд 2014, стр. 70, ISBN 978-86-6161-128-5;
18. Ђурић, В. *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа, Књ. 1. Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа у упоредном праву*, Београд 2018, стр. 349, ISBN 978-86-80186-36-8;

19. Ђурић, В., Кнежевић Бојовић, А., *Правни оквир културне делатности националних мањина*, Београд 2018, стр. 225, ISBN 978-86-80186-34-4;

Рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја – М44

20. Ђурић, В., „Право ЕУ и државно црквено право”, у: *Хармонизација законодавства Републике Србије са правом Европске уније* (ур. Д. Димитријевић, Б. Миљуш), Београд 2010, стр. 547–571; ISBN 978-86-7067-148-5;
21. Ђурић, В., „Слобода вероисповести и правни субјективитет цркава и верских заједница у земљама бивше Југославије”, у: *Право земаља у региону* (ур. В. Чоловић), Институт за упоредно право, Београд 2010, стр. 182–202, ISBN 978-86-80059-69-3;
22. Ђурић, В., „Закључивање и извршавање међународних уговора у уставном праву СР Немачке”, у: *Увод у право Немачке* (ур. М. Васиљевић, В. Чоловић), Институт за упоредно право, Београд 2011, стр. 542–563, ISBN 978-86-80059-74-7;
23. Ђурић, В., „Положај и улога Уставног суда Србије у Хармонизацији права Републике Србије са правом ЕУ”, у: *Хармонизација права Републике Србије са правом Европске уније II* (ур. Д. Димитријевић, Б. Миљуш), Институт за међународну политику и привреду, Београд 2012, стр. 38–58, ISBN 978-86-7067-164-5;
24. Ђурић, В., „Заштита културног и историјског наслеђа српске националне мањине у иностранству – правни апсекти”, у: *Очување и заштита културно историјског наслеђа Србије у иностранству* (ур. В. Голубовић), Институт за међународну политику и привреду, Београд 2011, стр. 361–379, ISBN 978-86-7067-462-1;
25. Ђурић, В., „Избори и делотворно учешће националних мањина у јавним пословима”, у: *Избори у домаћем и страном праву* (ур. О. Николић, В. Ђурић), Институт за упоредно право, Београд 2012, стр. 133–162, ISBN 978-86-80059-78-5;
26. Ђурић, В., „Контрола уставности међународних уговора у Републици Србији”, у: *Зборник радова са Округлог стола Улога и значај Уставног суда у очувању владавине права 1963–2013*, стр. 136–161, Београд 2013, ISBN 978-86-6297-006-0;
27. Ђурић, В., „Проширење ЕУ и заштита националних мањина: нови изазови и старе перспективе за земље Западног Балкана”, у: *Зборник радова Европска унија и Западни Балкан: изазови и перспективе*, Институт за међународну политику и привреду, Београд 2014, стр. 270–294, ISBN 978-86-7067-195-9, COBISS.SR-ID 207723020;

28. Ђурић, В. „Српско виђење југословенске државе и упоредно право“, у: Зборник радова са Међународне конференције *Сто година од почетка Првог светског рата – историјске и правне студије*, Београд 2014, стр. 677–694, ISBN 978-86-6411-001-3, COBISS.SR-ID-207561740;
29. Ђурић, В. „Појам религије у праву“, у: Зборник радова *Религија, политика, право*, Београд-Будва 2015, стр. 177–193, ISBN 978-86-80186-05-4; COBISS.SR-ID 217514252;
30. Ђурић, В. Станић, М., „Државноправни карактер тзв. Независне државе Хрватске“, у: *Право на незаборав, Правни и антрополошки аспекти културе сећања на жртве НДХ у Другом светском рату*, Институт за холокауст Шем Олам, Израел, Институт за истраживање Јасеновца САД, Етнографски институт Српске академије наука и уметности, Институт за упоредно право, 2017, стр. 82–94, ISBN 978-86-80186-19-1 (ИУП);
31. Ђурић, В., „Нетериторијална културна аутономија у Руској Федерацији“, у: *Увод у право Русије*, Институт за упоредно право, Правни факултет у Београду, Београд 2017, стр. 81–96, ISBN 978-86-80186-30-6, 2017;

Рад у тематском зборнику националног значаја – М45

32. Ђурић, В., „Поступак азила у Републици Србији“, у: *Актуелне промене у правном систему држава у региону* (ур. М. Дукић-Мијатовић), Универзитет Привредна академија, Нови Сад 2011, стр. 31–48 ISBN 978-86-6019-020-0;
33. Ђурић, В., „Уставноправни модели односа између државе и црква и верских заједница у Европи“, у: *Годишњак Факултета правних наука Универзитета Апеирон*, Бања Лука 2011, стр. 139–165 ISSN 2232-9668;
34. Ђурић, В., „Дејство одлука уставних судова, Компаративна анализа и одлуке Уставног суда БиХ“, у: *Годишњак факултета правних наука Универзитета Апеирон* 3/2013, Бања Лука 2013, стр. 64–80, ISSN 2232-9668;
35. Ђурић, В., „Дилеме правног регулисања употребе језика и писма националних мањина – пример Републике Србије“, у: *Годишњак факултета правних наука Универзитета Апеирон* 4/2014, Бања Лука 2014, стр. 64–80, ISSN 2232-9668;
36. Ђурић, В., „Споразуми између конститутивних јединица унутар држава са сложенем уставном структуром“, у: *Годишњак факултета правних наука Универзитета Апеирон* 5/2015, Бања Лука 2015, стр. 182–199, ISSN 2232-9668;
37. Ђурић, В., Врањеш, Н., „Јавноправно уређење званичне топонимије – од државног нивоа до нивоа локалне самоуправе“, у: *Годишњак Факултета правних наука Универзитета Апеирон* 6/2016, стр. 86–103, ISSN 2232-9668, DOI:10.7251/GFP16104;

38. Ђурић, В., „Финансирање и рад националних савета националних мањина – легалне могућности злоупотребе, сукоба интереса и привредног криминала”, у: *Привредна кривична дела*, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Институт за упоредно право, Београд 2017, стр. 283–292, ISBN 978-86-80186-26-9;
39. Ђурић, В., Врањеш, Н. „Послови државне управе у области закључивања и извршавања међународних уговора”, у: *Годишњак Факултета правних наука Паневропског универзитета Апеирон* 7/2017, Паневропски универзитет Апеирон, стр. 92–109, Бања Лука 2017, ISSN 2232-9668, DOI: 10.7251/GFP1707092DJ;
40. Ђурић, В., „Финансирање научне делатности у Републици Србији”, у: *Зборник радова Финансирање научних истраживања – упоредно право и пракса*, Београд 2018, стр. 31–48, ISBN:978-86-80186-37-5;
41. Ђурић, В., Врањеш, Н. „Однос између нетериторијалне мањинске и територијалне локалне самоуправе”, у: *Годишњак Факултета правних наука Универзитета Апеирон* 8/2018, стр. 72–87, ISSN 2232-9668, DOI: 10.7251/GFP1808072DJ;

Уређивање тематског зборника водећег националног значаја – М48

42. Николић, О., Ђурић, В. (ур.), *Избори у домаћем и страном праву*, Институт за упоредно право, Београд 2012, ISBN 978-86-80059-78-5;

Рад у врхунском часопису националног значаја – М51

43. Ђурић, В. „Слобода вероисповести и правни субјективитет цркава и верских заједница у европским земљама”, *Страни правни живот* 1/2012, стр. 24–52, ISSN 0039-2138;
44. Ђурић, В. „Дилеме слободног мандата: између воље народа и власти странака”, *Нова српска политичка мисао* 1-2/2012, стр. 181–206, ISSN 1450-7382;
45. Ђурић, В. „Дејство одлука уставног суда о неуставности закона на појединачне акте управе у СР Немачкој и Републици Србији”, *Страни правни живот* 1/2013, стр. 115–133, ISSN 0039-2138;
46. Ђурић, В. „Хегемонија државног и аутономија црквеног права у СР Немачкој и Републици Србији”, *Страни правни живот* 3/2013, стр. 79–104, ISSN 0039 2138;
47. Ђурић, В. „Правне основе и оквири етнички засноване нетериторијалне аутономије”, *Зборник радова ПФ у Нишу* 65/2013, стр. 37–58, ISSN 0350-8501.

48. Ђурић, В., „Контрола уставности нечињења (пропуштања) законодавца“, *Правни живот* 12/2013, стр. 609–624, Београд 2013, ISSN 0350-0500;
49. Ђурић, В., „Организација и послови државне управе у области вера, дијаспоре и људских и мањинских права“, *Страни правни живот* 2/2014, ISSN 0039-2138;
50. Ђурић, В., „Правни положај цркава и верских заједница у Републици Србији у светлу Одлуке Уставног суда“, *Црквене студије* 11/2014, стр. 437–453, ISSN 1820-2446;
51. Ђурић, В., „Уставносудска контрола уставних промена у Републици Србији“, *Правни живот* 12/2014, том IV, стр. 607–619; ISSN 0350-0500;
52. Ђурић, В., „Уставносудска контрола уставних промена“, *Страни правни живот* 1/2015, стр. 85–107; ISSN 0039-2138;
53. Зиројевић, М., Ђурић, В., „Ограничења за куповину непокретности у европским земљама“, *Страни правни живот* 3/2015, стр. 271–282, ISSN 0039-2138;
54. Ђурић, В., „Хијерархија правног поретка и уставносудска контрола подзаконских општих аката“, *Правни живот* 12/2015, том IV стр. 543–559, ISSN 0350-0500;
55. Ђурић, В., „Ретроактивне и проспективне корекције *ratione temporis* дејства одлука уставних судова“, *Правни живот* 12/2016, стр. 547–560, ISSN 0350-0500;
56. Ђурић, В., „Припадност националној мањини и бирачко право за избор мањинских тела и представника“, *Страни правни живот* 3/2017, стр. 97–114, ISSN 0039-2138;
57. Ђурић, В., Манојловић, С., „Уставноправни аспекти забране изазивања и подстицања неравноправности, мржње и нетрпељивости у Републици Србији“, *Правни живот* 4/2017, vol. 4, стр. 649–663, ISSN 0350-0500;
58. Ђурић, В., „The Principles, Organizational Structure and Legal Nature Of Institutional Arrangements Of Non - Territorial Cultural Autonomy“, *Strani pravni život* 4/2017, pp. 25–40, ISSN 0039 2138;
59. Ђурић, В., Трнавац, М., „Привредна делатност цркава и верских заједница“, *Страни правни живот* 3/2018, стр. 89–107, ISSN 0039-2138, DOI:10.5937/spz1803089D;
60. Ђурић, В., Манојловић, С., „Референдумско изјашњавање о статусу КиМ – уставноправни аспекти“, *Правни живот* 12/2018, том IV, стр. 631–645, ISSN 0350-0500;

61. Ђурић, В., „Верски празници и дани одмора: између државноправног признања и допуштених лимита верске слободе”, *Религија и толеранција* 22/2014, vol. 12, стр. 247–268;

Рад у националном часопису – М53

62. Ђурић, В., „Принцип једнакости и анти-дискриминационо право као значајан део међународног јавног права кроз осврт на Конвенцију о елиминацији свих облика дискриминације жена”, *Право–теорија и пракса*, vol. 26, 5-6/2009 стр. 96–103, ISSN 0352-3713;
63. Мирковић, П., Ђурић, В., „Слобода промета робе у оквиру Европске уније – основно обележје Европске уније са посебним освртом на царинску унију”, *Право–теорија и пракса*, vol. 26, 5-6/2009, стр. 29–35, ISSN 0352-3713;
64. Ђурић, В., „Спољнотрговинско пословање малих и средњих предузећа у Војводини – фактор развоја и конкурентности привреде и стратешки документи”, *Право–теорија и пракса*, vol. 26, 7-8/2009, стр. 125–132, ISSN 0352-3713;
65. Ђурић, В., „Правни аспекти Бриселског споразума”, *Hereticus* 1-2/2016, стр. 28–42, ISSN 1451-1582, COBISS.SR-ID 109429004;

Предавање по позиву са скупа националног значаја штампано у целини – М61

66. Ђурић, В., Врањеш, Н., „Уставни положај и аутономија црква и верских заједница у систему кооперативне одвојености”, Саветовање „Октобарски правнички дани”, *Правна ријеч* 31/2012, стр. 279–301, ISSN 1840-0272;
67. Ђурић, В., „Јавна овлашћења нетериторијалне аутономије у правном систему Републике Србије”, Саветовање „Октобарски правнички дани”, *Правна ријеч* 35/2013, стр. 183–198, Бања Лука 2013, ISSN 1840-0272;
68. Ђурић, В., Врањеш, Н., „Врсте и правна природа аката о пријему и постављењу државних службеника”, Саветовање „Октобарски правнички дани”, *Правна ријеч* 42/2015, стр. 381–401, Бања Лука 2015, ISSN 1840-0272;
69. Врањеш, Н., Ђурић, В., „Поступак селекције управних службеника – Европски стандарди и домаћи правни оквир”, Саветовање „Октобарски правнички дани”, *Правна ријеч* 46/2016, стр. 303–323, ISSN 1840-0272;
70. Ђурић, В., Врањеш, Н., „Процес реформе јавне управе у БиХ-између очекиваног и постигнутог”, Саветовање „Октобарски правнички дани”, *Правна ријеч*, 50/2017 стр. 311–336, ISSN 1840-0272, DOI: 10.7251/PR5017311V, 2017;
71. Врањеш, Н., Ђурић, В., „Државна служба и управљање људским ресурсима у институцијама Босне и Херцеговине и Републици Српској – екстерна

евалуација и будући изазови”, Саветовање „Октобарски правнички дани”,
Правна ријеч 54/2018, стр. 383–406, ISSN 1840-0272, DOI:10.7251/PR541838;

СПИСАК ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА И ОСТАЛИХ ОСТВАРЕНИХ РЕЗУЛТАТА НАКОН ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ВИШИ НАУЧНИ САРАДНИК (у

периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који нису обухваћени претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник)

Монографска студија/поглавље у књизи M11 или рад у тематском зборнику водећег међународног значаја (M13 – 7 бодова)

1. Đurić, V., Marković, V. „The Role of Law and Non-Territorial Autonomy Arrangements in the Implementation of Linguistic Rights: A Comparative Perspective”, in: *Realising Linguistic, Cultural and Educational Rights Through Non-Territorial Autonomy*, Palgrave Macmillan, Cham. 2023. pp. 9–23. ISBN 978-3-031-19856-4. DOI: 10.1007/978-3-031-19856-4_2;

Монографска студија/поглавље у књизи M12 или рад у тематском зборнику међународног значаја (M14 – 5 бодова)

2. Đurić, V., „The Legal Framework for Criminal Prosecution of the Prohibition of Incitement and Instigation of Inequity, Hatred and Intolerance in the Republic of Serbia”, in: *Thematic conference proceedings of international significance International Scientific Conference "Archibald Reiss Days"*, University of Criminal Investigation and Police Studies, Belgrade, 2020. pp. 47–54. ISBN 978-86-7020-453-9; 978-86-7020-190-3;

3. Ђурић, В., „Уставни идентитет и идентитет Цркве. Дужност уставне државе да призна Цркву као услов поретка слободе и владавине права”, у: *Philosopos – Philotheos – Philoponos: studies and essays as charisteria in honor of professor Bogoljub Šijaković on the occasion of his 65th birthday* (ур. М. Кнежевић, Р. Кисић, Д. Крцуновић), Gnomon, Center for the Humanities, Матица српска - Друштво чланова у Црној Гори, Београд–Подгорица, 2021, стр. 1090–1105. ISBN 978-86-82050-01-8, COBISS.SR-ID 79127305;

4. Ђурић, В., „Преиспитивање класичних уставноправних схватања у светлу (уставно)правног регулисања нетериторијалне мањинске аутономије/самоуправе”, у: *Преиспитивање класичних уставноправних схватања*

у условима савремене државе и политике = *Challenging traditional constitutional ideas in terms of modern state and politics* (ур. М. Ђорђевић), Институт за упоредно право, Institute of Comparative Law, Belgrade 2021. стр. 319–331. ISBN 978-86-80186-76-4, COBISS.SR-ID 52461065;

5. Đurić, V., „Churches and religious communities as legal entities of public law”, у: *Савремено државно-црквено право: упоредноправни изазови и националне перспективе* (ур. В. Ђурић, Д. Ђукић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија црногорско–приморска, Београд–Будва 2023, стр. 41–71, ISBN 978-86-82582-04-5;

Уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације међународног значаја (M18–2 бода)

6. Ђурић, В., Ђукић, Д. (ур.), *Савремено државно-црквено право: упоредноправни изазови и националне перспективе*, Институт за упоредно право, Православна Митрополија црногорско–приморска, Београд–Будва 2023, 1.302 стр. ISBN 978-86-82582-04-5, COBISS.SR-ID 126979849;

Рад у међународном часопису (M23 – 4 бода)

7. Milenković, D., Đurić, V., „Value for Money in Public-Private Partnership Projects in the Field of Street Lighting in the Republic of Serbia”, *Economy and Market Communication Review* 2/2020, vol. 20, pp. 391–412, ISSN 2232-8823;

Рад у националном часопису међународног значаја (M24 – 4 бода)

8. Ђурић, В., „Оправдања и ограничења аранжмана нетериторијалне мањинске аутономије у либералној демократији”, *Српска политичка мисао* 3/2020, vol. 69, стр. 63–82, ISSN 0354-5989, COBISS.SR-ID 128760841, DOI: 10.22182/spm.6932020.3;

9. Đurić, V., „Non-territorial Minority Autonomy in Estonia”, *Strani pravni život*, 4/2021, 597–610, ISSN 0039-2138, COBISS.SR-ID 75166985, DOI: 10.5937/spz65-35048;

Уређивање међународног научног часописа (M29a – 1,5 бод)

10. Владимир Ђурић је у периоду 2021–2023. био главни и одговорни уредник часописа Годишњак Факултета правних наука Паневропског универзитета

„Апеирон“ из Бања Луке (ISSN 2232-9668). Часопис је индексиран у DOAJ и ERIH+ и у систему еНаука препознат је као часопис у категорији M23.

Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини (M31 – 3,5 бод)

11. Ђурић, В., „Уговорно државно-црквено право“, у: Зборник радова са међународне научне конференције *Државно-црквено право кроз векове* (ур. В. Чоловић, В. Џомић, В. Ђурић, М. Станић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија Црногорско- приморска, Београд – Цетиње 2019. стр. 357-392. ISBN 978-86-80186-52-8;²
12. Ђурић, В., „Законско уређивање учешћа националних мањина у представничким телима у светлу схватања Уставног суда Србије“, у: Зборник радова 33. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић *Унификација права и правна сигурност* (ур. Јелена Перовић Вујачић), Vol. 3, Београд 2020, стр. 579–593, ISBN 978-86-81956-00-7, ISBN 978-86-903009-7-6, COBISS.SR-ID 33597705;³
13. Ђурић, В., „Застој у уставносудском поступку“, у: Зборник радова 34. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић *Примена права и правна сигурност* (ур. Јелена Перовић Вујачић), Том 3, стр. 531–547. ISBN 978-86-81956-06-9, ISBN 978-86-81956-08-3, COBISS.SR-ID 59145993;⁴
14. Ђеранић Перишић, Ј., Ђурић, В., „Коблер доктрина–одговорност државе за повреду права ЕУ одлуком националног суда у последњем степену“, у: Зборник радова са XXIV међународног научног скупа *Проузроковање штете, накнада штете и осигурање* (ур. З. Петровић, В. Чоловић, Д. Обрадовић), Институт за упоредно право, Удружење за одштетно право, Правосудна академија, Београд– Мионица 2021, стр. 105–119, ISBN 978-86-80186-69-6, COBISS.SR-ID 46722569;⁵
15. Ђурић, В., Ђеранић Перишић, Ј., „Накнада штете у случају управног утврђивања заједничког коришћења у области електронских комуникација“, у: Зборник радова са XXV међународне научне конференције *Проузроковање штете, накнада штете и осигурање* (ур. З. Петровић, В. Чоловић, Д. Обрадовић), Институт за упоредно право, Удружење за одштетно право, Правосудна академија Београд 2022. стр. 201–214, ISBN 978-86-80186-83-2, COBISS.SR-ID 77424649;⁶

² Позивно писмо у прилогу

³ Позивно писмо у прилогу

⁴ Позивно писмо у прилогу

⁵ Позивно писмо у прилогу

⁶ Позивно писмо у прилогу

16. Ђурић, В., „Избор и именовање судија Уставног суда у Републици Србији: прилог теоријском одређењу правне природе поступка, услова и аката”, у: Зборник радова 35. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић *Судски поступак – правда и правичност* (ур. Ј. Перовић Вујачић), Том 3, стр. 607–624, ISBN 978-86-81956-11-3, ISBN 978-86-81956-14-4, COBISS.SR-ID 131576841;⁷
17. Ђурић, В., „Уставна гаранција достигнутог нивоа људских и мањинских права у Републици Србији”, у: Зборник радова Међународна научна конференција *Заштита људских права и слобода у светлу међународних и националних стандарда* (ур. Д. Благић), Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Приштина стр. 37–64. ISBN 97, COBISS.SR-ID 66008585;⁸
18. Ђурић, В., „Противречја савременог правног регулисања нетериторијалне мањинске аутономије”, у: Зборник радова *Противрјечја савременог права*, Том 1 (ур. С. Стјепановић, Р. Лукић, Д. Ђеранић), Правни факултет Универзитета у Источно Сарајеву, Источно Сарајево 2022. стр. 407–425, ISBN 978-99938-57-65-5, COBISS.SR-ID 110317577;⁹
19. Ђурић, В., „Уставноправни и управноправни аспекти имплементације препорука уговорних тела Савета Европе: између стварања и тумачења права”, у: Зборник радова *Право између стварања и тумачења*, Том I, Правни факултет Универзитета у Источно Сарајеву, Источно Сарајево 2023. стр. 205–226, ISBN 978-99938-57-77-8, COBISS.SR-ID 137868041;¹⁰
20. Ђурић, В., „Савремени територијални и нетериторијални аранжмани за остваривање националних права”, у: Тематски зборник радова *Право између идеала и стварности* (ур. С. Миљковић), Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Институт за упоредно право из Београда, Косовска Митровица 2023, стр. 73–90, ISBN 978-86-6083-086-1, COBISS.SR-ID 116020745;¹¹

Уређивање зборника саопштења међународног научног скупа (М36 – 1,5 бод)

21. Чоловић, Владимир, Џомић, Велибор, Ђурић, Владимир, Станић, Милош (ур.) *Државно-црквено право кроз векове*, Зборник радова са међународне научне

⁷ Позивно писмо у прилогу

⁸ Позивно писмо у прилогу

⁹ Позивно писмо у прилогу

¹⁰ Позивно писмо у прилогу

¹¹ Позивно писмо у прилогу

конференције. Београд: Институт за упоредно право; Цетиње; Православна Митрополија Црногорско-приморска, 2019. 921 стр. ISBN 978-86-80186-52-8, COBISS.SR-ID 281408780;

Монографија националног значаја (М42 – 7 бодова)

22. Ђурић, В., *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа. Књ. 2, Нетериторијална мањинска самоуправа у Републици Србији: правни положај, овлашћења, финансирање и контрола*, Институт за упоредно право, Београд 2019. 442 стр. Монографија 173. ISBN 978-86-80186-54-2, COBISS.SR-ID 282161164;

23. Ђурић, В., *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа. Књ. 3, Нетериторијална мањинска самоуправа у Републици Србији: избори*, Институт за упоредно право, Београд 2020. 286 стр., Монографија 176, ISBN 978-86-80186-64-1, COBISS.SR-ID 28973577;

Поглавље у књизи М41 или рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја (М44 – 3 бода)

24. Ђурић, В., „Временско дејство одлука уставних судова”, у: *Constitutio Lex superior: сећање на професора Павла Николића* (ур. О. Николић, В. Чоловић), Институт за упоредно право, Београд 2021, стр. 87–98, ISBN 978-86-80186-72-6, COBISS.SR-ID 66218761;

25. Ђурић, В., „Заштита националних мањина и перспективе европских интеграција Републике Србије”, у: *65 година од Римских уговора: Европска унија и перспективе европских интеграција Србије* (ур. Ј. Ђеранић Перишић, В. Ђурић, А. Вишекруна), Институт за упоредно право, Београд 2022. стр. 91–110, ISBN 978-86-80186-96-2, COBISS.SR-ID 124816393, DOI: 10.56461/ZR_22.65godRU.K1_D;

Поглавље у књизи М42 или рад у тематском зборнику националног значаја – М45 (1,5 бод)

26. Ђурић, В., Врањеш, Н., „Уставноправни и управноправни модели уређивања јавних празника у мултикултурним државама: поводом двије одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине о Дану Републике Српске”, *Годишњак Факултета правних наука* 9/2019, стр. 50–68, ISSN 2232-9668, COBISS.SR-ID 518152380, DOI: 10.7251/GFP1909050DJ;

27. Ђурић В., Врањеш Н., „Правни оквир улоге локалне самоуправе у остваривању јавног интереса - Примери Републике Србије и Републике Српске” у: *Годишњак Факултета правних наука* 10/2020. стр. 48–63, ISSN 2232-9668, DOI: 10.7251/GFP2010048DJ
28. Ђурић, В., „Правни положај политичких странака националних мањина у изборном процесу у Републици Србији”, у: *Дијалог о изборима* (ур. Д. Миленковић), Факултет политичких наука, Београд 2020, стр. 27–43. Електронски билтен бр. 3, <https://www.fpn.bg.ac.rs/wp-content/uploads/BILTEN-BR-3-IZBORNI-SISTEM-I-ZAKONI.pdf>;
29. Ђурић, В., Марковић, В., „Слобода вероисповести и мере за сузбијање епидемије вируса ковид 19: нови приступ, домаћа искуства и упоредна решења”, у: *Пандемија Ковида 19: правни изазови и одговори* (ур. В. Ђурић, М. Глинтић), Институт за упоредно право, Београд 2021. стр. 35-49, ISBN 978-86-80186-67-2, COBISS.SR-ID 48983817;
30. Ђурић, В., „Петнаест година од доношења Закона о црквама и верским заједницама: стари изазови и нове перспективе државно–црквеног права”, у: *Зборник радова са научног скупа поводом 15 година од доношења Закона о црквама и верским заједницама Прилози државно–црквеном праву Србије* (ур. В. Чоловић, В. Ђурић), Институт за упоредно право, Београд 2022. стр. 47– 62, ISBN 978-86-80186-77-1, COBISS.SR-ID 66466569;
31. Ђурић, В., „Колокација и заједничко коришћење у праву електронских комуникација: управноправни аспекти”, у: *Упоредноправни изазови у савременом праву: in memoriam др Стефан Андоновић* (ур. Ј. Рајић Ћалић), Институт за упоредно право, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Београд–Крагујевац 2023. стр. 149–165, ISBN 978-86-80186-99-3, COBISS.SR-ID 125283593, DOI: 10.56461/ZR_23.SA.UPISP_VD;
- Уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације водећег националног значаја (М48 – 2 бода)
32. Ђеранић Перишић, Јелена, Ђурић, Владимир, Вишекруна, Александра, (ур.), *65 година од Римских уговора : Европска унија и перспективе европских интеграција Србије*, Институт за упоредно право, Београд 2022, 346 стр. ISBN 978-86-80186-96-2, COBISS.SR-ID 85383177, DOI: 10.56461/ZR_22.65godRU;

Уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације националног значаја (М49 – 1 бод)

33. Ђурић, Владимир, Глинтић, Мирјана (ур.), *Пандемија Ковида 19: правни изазови и одговори*, Институт за упоредно право, Београд 2021, 166 стр. ISBN 978-86-80186-67-2, COBISS.SR-ID 42987785;

34. Чоловић, Владимир, Ђурић, Владимир (ур.), *Прилози државно-црквеном праву Србије: зборник радова са научног скупа поводом 15 година од доношења Закона о црквама и верским заједницама*, Институт за упоредно право, Београд 2022, 242 стр. ISBN 978-86-80186-77-1, COBISS.SR-ID 61078281;

Рад у врхунском часопису националног значаја (М51 – 3 бода)

35. Ђурић, В., „Службена употреба језика националних мањина у раду органа управе”, *Страни правни живот* 3/2019, стр. 49–68, ISSN 0039-2138, COBISS.SR-ID 518116284;

36. Đurić, V. Marković, V., „Presecular character of Montenegrin law on freedom of religion in context of Fuller's demands for internal morality of law”, *Strani pravni život* 4/2020, pp. 7–26. ISSN 0039-2138, COBISS.SR-ID 33765129, DOI: 10.5937/spz64-29651;

37. Миленковић, Д., Ђурић, В., „Уговори и пројекти јавно-приватног партнерства и њихов утицај на локални економски развој у Србији”, *Право и привреда* 4/2022, стр. 695–713, ISSN 0354-3501, COBISS.SR-ID 83422985, DOI: 10.55836/PiP_22405A;

Рад у истакнутом националном часопису (М52 – 1,5 бод)

38. Ђурић, В., „Законско уређивање нетериторијалне мањинске самоуправе у светлу схватања Уставног суда Србије”, *Правни живот* 12/2019, стр. 613–628, ISSN 0350-0500, COBISS.SR-ID 518163900;

39. Ђурић, В., Марковић, В., „Ограничење слободе вероисповести у условима пандемије: пример Црне Горе”, *Теолошки погледи*, двомесечни верско научни часопис 3/2020, стр. 761–786, ISSN 0497-2597, COBISS.SR-ID 28590857, DOI: 10.46825/tv/2020-3-761-786;

Рад у националном часопису (М53 – 1 бод)

40. Ђурић, В., „Јавна овлашћења и јавне службе нетериторијалних аутономија националних мањина – компаративни анализа”, *Администрација и јавне политике* 1/2022, стр. 5–32, ISSN 2406-2529, COBISS.SR-ID 139735817, DOI: 10.22182/ajp.1712022.1;

Предавање по позиву са скупа националног значаја штампано у целини (М61 – 1,5 бод)

41. Врањеш, Н., Ђурић, В., „Преднацрт новог закона о државним службеницима – изазови и очекивања”, *Правна ријеч*, 58/2019, стр. 267–294, ISSN 1840-0272;

42. Врањеш, Н., Ђурић, В., „Нови приступ стратешком планирању у јавној управи у Босни и Херцеговини”, *Правна ријеч* 62/2020, стр. 207–222, ISSN 1840-0272;

43. Ђурић, В., „Правни положај СПЦ у новим државама”, у: *Црква и тајна служба: основна питања* (ур. М. Ђурковић), Институт за европске студије, Београд 2021. стр. 19–28, ISBN 978-86-6309-055-2, COBISS.SR-ID 45675529;

44. Ђурић, В., Марковић, В., „Нетериторијална мањинска самоуправа у Републици Србији и управносудска контрола управе”, у: *Зборник радова са Саветовања правника у Будви Актуелна питања савременог законодавства*, Савез удружења правника Србије и Републике Српске, Београд 2022. стр. 249–267;

45. Врањеш, Н., Ђурић, В., „Изазови успостављања менаџерске одговорности у јавној управи у Босни и Херцеговини”, *Правна ријеч* 67/2023, стр. 101–120, ISSN 1840-0272, COBISS.SR-ID 128194057;

46. Ђурић, В., „Управноправни аспекти конкурсног остваривања јавног интереса у Републици Србији”, у: *Зборник радова са Саветовања правника у Будви Актуелна питања савременог законодавства и правосуђа зборник радова са Саветовања правника*, Будва, Удружење правника Србије и Републике Српске, Београд 2023. стр. 441–457, ISBN 978-86-905458-0-3, COBISS.SR-ID 126024713;

Саопштење са скупа националног значаја штампано у изводу (М64 – 0,2 бода)

47. Ђурић, В., Станић, М., „Избор судија уставних судова и независност уставносудске функције”, у: *Зборник сажетака (апстраката)*, Правни факултет

Универзитета Унион, Београд 2020. стр. 7–9, ISBN 978-86-7952-030-2, COBISS.SR-ID 21807881;

Студија и анализа јавне политике која је прихваћена на одговарајућем научног/наставно-научном већу (М123 – 1 бод)

48. Ђурић, В., Вујић, А. *Анализа извештаја о примени Акционог плана за остваривање и права националних мањина*, 2019;¹²

49. Ђурић, В., *Коментар Закона о националним саветима националних мањина. Савет Европе*, 2023;¹³

50. Аналитички документ у оквиру Пројекта *Развој модела за усклађивање Републике Србије са пресудама Суда правде ЕУ које су извор права и модела за праћење пресуда/мишљења/студија Европског суда за људска права и Венецијанске комисије*, 2023.¹⁴

III АНАЛИЗА РАДОВА КОЈИ КАНДИДАТА КВАЛИФИКУЈУ У ПРЕДЛОЖЕНО НАУЧНО ЗВАЊЕ

Пет најзначајнијих научних радова у периоду који се оцењује за избор у звање:

Монографска студија/поглавље у књизи М11 или рад у тематском зборнику водећег међународног значаја (М13 – 7 бодова)

1. Đurić, V., Marković, V. „The Role of Law and Non-Territorial Autonomy Arrangements in the Implementation of Linguistic Rights: A Comparative Perspective”, in: *Realising Linguistic, Cultural and Educational Rights Through Non-Territorial Autonomy*, Palgrave Macmillan, Cham. 2023. pp. 9–23. ISBN 978-3-031-19856-4. DOI: 10.1007/978-3-031-19856-4_2;

Овај рад нуди упоредну анализу правних оквира који регулишу улогу аранжмана нетериторијалне аутономије (НТА) у остваривању језичких права. У многим земљама у којима постоје институционализовани НТА аранжмани, НТА тела имају јавна овлашћења и признату улогу, између осталог, у примени тих права. Стога се у

¹² Одлука у прилогу.

¹³ Одлука у прилогу.

¹⁴ Одлука у прилогу.

раду прво анализира нормативни оквир јавних овлашћења оваквих тела. Имајући у виду да је обим јавних овлашћења у области остваривања језичких права променљив, фокус овог рада је на анализи упоредне усклађености и обима који НТА аранжмани могу да остваре у остваривању језичких права. Нека од овлашћења у области језичких права која су анализирана у том контексту односе се на улогу НТА аранжмана у погледу одређивања назива језика заједница коју овакви аранжмани представљају, њихове стандардизације и службене употребе. У том смислу, посебан фокус стављен је на анализу дистинктивне улоге савета националних мањина у Републици Србији у одређивању традиционалних назива насељених места. Аутори закључују да је овај јединствени облик јавних овлашћења НТА аранжмана донекле контрадикторан у српском правном систему, јер је, с једне стране, постављен као веома обимно и ауторитативно овлашћење, док је, са друге, стране под претњом преношења његовог вршења влади, ограничен кратким роковима.

Монографска студија/поглавље у књизи M12 или рад у тематском зборнику међународног значаја (M14 – 5 бодова)

2. Đurić, V., „Churches and religious communities as legal entities of public law”, у: *Савремено државно-црквено право: упоредноправни изазови и националне перспективе* (ур. В. Ђурић, Д. Ђукић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија црногорско-приморска, Београд-Будва 2023, стр. 41–71, ISBN 978-86-82582-04-5;

Предмет овог рада је анализа правног субјективитета цркава и верских заједница. Полазећи од деобе права на јавно и приватно, у раду се указује на карактеристике правних лица јавног права. Након анализе аутономије цркава и верских заједница и њиховог положаја у упоредном праву, закључује се да је њихов правни субјективитет близак статусу правних лица јавног права. Цркве и верске заједнице могу својим правним актима стварати права и обавезе у правном поретку државе, генерисати нове правне субјективитете, вршити јавне службе, водити јавне евиденције и издавати јавне исправе, и то чине као организације *sui iuris et sui generis*. Аутор закључује да је јавноправни карактер правног субјективитета цркава и верских заједница у савременом праву нужен и легитиман.

Рад у националном часопису међународног значаја (M24 -4 бода)

3. Ђурић, В., „Оправдања и ограничења аранжмана нетериторијалне мањинске аутономије у либералној демократији”, *Српска политичка мисао* 3/2020, vol. 69, стр. 63–82, ISSN 0354-5989, COBISS.SR-ID 128760841, DOI: 10.22182/spm.6932020.3;

У раду се анализирају оправдања и ограничења институционалних аранжмана мањинске нетериторијалне аутономије у либералној демократији. Оправдање за успостављање таквих аранжмана налази се у потреби за прихватањем концепта колективних права и заступања мањинских колективитета као њиховог титулара. С друге стране, у либералној демократији постоје инхерентна ограничења у погледу конституисања, врсте и обима овлашћења која такви аранжмани могу да обављају, нарочито да не могу имати право вета, напосто због тога што би то право подразумевало суштинску измену таквог политичког поретка и његово претварање у консоцијативну демократију. Аутор закључује да се због тога нетериторијална мањинска аутономија у политичком поретку либералне демократије превасходно може схватити као „нова јавна управа” или „индиректна администрација” у домену културних и образовних политика која се разликује од power sharing-a, јер не имплицира нужно поделу власти и надлежности.

Монографија националног значаја (М42 – 7 бодова)

4. Ђурић, В., *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа. Књ. 2, Нетериторијална мањинска самоуправа у Републици Србији: правни положај, овлашћења, финансирање и контрола*, Институт за упоредно право, Београд 2019. 442 стр. Монографија 173. ISBN 978-86-80186-54-2, COBISS.SR-ID 282161164;

Након прве књиге посвећене нетериторијалној мањинској аутономији/самоуправи у оквиру које је та појава обрађена с упоредноправног становишта, аутор је у другој књизи овог серијала анализирао нетериторијалну мањинску самоуправу у Републици Србији. Основна питања која су у оквиру ове монографије обрађена односе се на правни положај, овлашћења, финансирање и контролу националних савета националних мањина као уставних тела посредством којих се таква нетериторијална самоуправа остварује у Републици Србији. Заправо, аутор је студиозно у оквиру 8 поглавља (I Историјски развој нетериторијалне мањинске самоуправе у Републици Србији; II Нетериторијална мањинска самоуправа у контексту међународноправних обавеза Републике Србије; III Основна питања у вези с нетериторијалном мањинском самоуправом у Републици Србији; IV Статусна питања; V Улога, послови и овлашћења; VI Финансирање националних савета и обезбеђивање услова за њихов рад; VII Контрола, надзор и одговорност и VIII Обавезе органа јавне власти и заштита нетериторијалне самоуправе) анализирао све релевантне правне аспекте карактера, статуса, рада, финансирања, обезбеђивања остваривања овлашћења и контроле националних савета националних мањина у Републици Србији који су регулисани Уставом, Законом о заштити права и слобода националних мањина, Законом о националним саветима националних мањина и

низом системских закона којима су уређене различите области друштвеног живота у којима та тела представљају националне мањине и врше јавна овлашћења (образовање, култура, обавештавање и службена употреба језика и писама) понудивши у веома екстензивним закључцима одговоре на питања о правној природи таквих тела и њихових овлашћења.

5. Ђурић, В., *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа. Књ. 3, Нетериторијална мањинска самоуправа у Републици Србији: избори*, Институт за упоредно право, Београд 2020. 286 стр., Монографија 176, ISBN 978-86-80186-64-1, COBISS.SR-ID 28973577;

У трећој монографији серијала о мањинској нетериторијалној аутономији/самоуправи кандидат др Владимир Ђурић обрадио је тематику избора за националне савете националних мањина у Републици Србији. Монографија започиње анализом развоја законодавства о изборима за националне савете националних мањина у Републици Србији. Посебна пажња посвећена је разматрању образовања таквих тела. У оквиру тог разматрања анализирана су питања обавезности формирања националних савета националних мањина, изборних модела, бирачког права, надлежности за организовање и спровођење избора, као и расписивања, времена и трошкова одржавања избора за та тела. Будући да су релевантним законодавством (Закон о националним саветима националних мањина) предвиђена два изборна модела – непосредни избори и избори на електорским скупштинама, аутор је сваком од наведених изборних модела посветио посебно поглавље у монографији. Посебну вредност монографије и допринос њеном истински мултидисциплинарном карактеру дају поглавља која су посвећена анализи избора за та тела који су одржани 2014 и 2018.године. У веома екстензивним закључцима, аутор, између осталог, полазећи од питања да ли постојећи изборни модел адекватно артикулише однос између делимичне потребе за државном асистенцијом у остваривању права на избор националних савета и нужности поштовања државне неутралности спрам постојања титулара колективног права на нетериторијалну мањинску самоуправу и поштовања претходне одлуке да ли ће се то право уопште уживати, истиче да је наш законодавац у безмало свим кључним нормативним решењима пропустио да адекватно артикулише однос између наведених категорија.

Анализа осталих научних резултата:

Монографска студија/поглавље у књизи М13 или рад у тематском зборнику међународног значаја (М14 – 5 бодова)

6. Đurić, V., „The Legal Framework for Criminal Prosecution of the Prohibition of Incitement and Instigation of Inequity, Hatred and Intolerance in the Republic of Serbia”, in: *Thematic conference proceedings of international significance International Scientific Conference "Archibald Reiss Days"*, University of Criminal Investigation and Police Studies, Belgrade, 2020. pp. 47–54. ISBN 978-86-7020-453-9; 978-86-7020-190-3;

У раду се анализира правни оквир за кривично гоњење забране изазивања и подстицања неравноправности, мржње и нетрпељивости у Републици Србији. Аутор даје преглед и анализу законског оквира и указује на дилеме и контроверзе са којима се кривично гоњење може суочити у вези са наведеном забраном. Закључак је да одредбе којима се та забрана регулише немају системски квалитет и да због тога кривично гоњење те забране може имати ограничене ефекте.

7. Ђурић, В., „Уставни идентитет и идентитет Цркве. Дужност уставне државе да призна Цркву као услов поретка слободе и владавине права”, у: *Philosophos – Philotheos – Philoponos: studies and essays as charisteria in honor of professor Bogoljub Šijaković on the occasion of his 65th birthday* (ур. М. Кнежевић, Р. Кисић, Д. Крцуновић), Gnomon, Center for the Humanities, Матица српска - Друштво чланова у Црној Гори, Београд–Подгорица, 2021, стр. 1090–1105. ISBN 978-86-82050-01-8, COBISS.SR-ID 79127305;

У овом раду аутор анализира однос између уставног идентитета државе и идентитета цркава и верских заједница. Закључак је да из уставног идентитета као неповредивог језгра садржине устава следи обавеза државе да призна правни идентитет Цркве који проистиче из њеног верског идентитета и аутономије која почива на слободи вероисповести. У раду се посебно разматра допринос проф. Шијаковића разумевању односа између државе и Цркве.

8. Ђурић, В., „Преиспитивање класичних уставноправних схватања у светлу (уставно)правног регулисања нетериторијалне мањинске аутономије/самоуправе”, у: *Преиспитивање класичних уставноправних схватања у условима савремене државе и политике = Challenging traditional constitutional ideas in terms of modern state and politics* (ур. М. Ђорђевић), Институт за упоредно право, Institute of Comparative Law, Belgrade 2021. стр. 319–331. ISBN 978-86-80186-76-4, COBISS.SR-ID 52461065;

Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа представља један од значајних модела заштите националних мањина. У многим државама нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа предвиђена је уставним одредбама и неретко је одређена као једно од мањинских права. У том смислу, у раду се анализирају правна природа и домаћаји такве аутономије/самоуправе и указује се на преиспитивање класичних уставноправних схватања до којих, на теоријском плану, долази услед конституционализације таквог облика мањинске заштите.

Уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације међународног значаја (M18 – 2 бода)

9. Ђурић, В., Ђукић, Д. (ур.), *Савремено државно-црквено право: упоредноправни изазови и националне перспективе*, Институт за упоредно право, Православна Митрополија црногорско-приморска, Београд-Будва 2023, 1.302 стр. ISBN 978-86-82582-04-5, COBISS.SR-ID 126979849;

Кандидат Владимир Ђурић био је (ко)уредник тематског зборника међународног значаја „Савремено државно-црквено право : упоредноправни изазови и националне перспективе“ у којем је објављено 58 научних радова еминентних аутора из 13 земаља од чега 30 на страним језицима, уз потребан број аутоцитата одговарајућих категорија и рецензије одговарајућег броја рецензената према признатим рецензентским правилима. .

Рад у међународном часопису (M23 – 4 бода)

10. Milenković, D., Đurić, V., „Value for Money in Public-Private Partnership Projects in the Field of Street Lighting in the Republic of Serbia”, *Economy and Market Communication Review* 2/2020, vol. 20, pp. 391–412, ISSN 2232-8823;

Реформа јавне управе, познатија као Нови јавни менаџмент – НПМ, започета средином 1970-их, имала је кључни утицај на развој модерне јавне управе. НПМ наглашава економске вредности јавне управе. Јавно-приватно партнерство – ЈПП је један од основних елемената доктрине НПМ. ЈПП је партнерство између јавног и приватног сектора које има за циљ да пружи услугу коју традиционално пружа јавни сектор. Саставни део сваког ЈПП је методологија вредности за новац. Метода „Вредност за новац“ – ВфМ метода се појавила у овом процесу реформе јавне управе, прво у Великој Британији. Документ Британске владине приватне финансијске иницијативе (ПФИ) из 1992. године представља основу за стварање новог такозваног „Вентуре“, којим се у то време означавало заједничко улагање, а који је данас познат као ЈПП. ЈПП је релативно нов институт који у Републици

Србији постоји од 2011. године. У овом раду аутори се баве применом ВфМ методологије у пројектима ЈПП у вези са уличном расветом у Републици Србији и покушају да дају одговор на социјално-економска оправданост ЈПП и потенцијалне економске уштеде које се могу остварити у јавном сектору имплементацијом ЈПП. Закључак је да у данашње време, када се све више говори о потреби заштите животне средине, одрживог развоја и енергетске ефикасности, ЈПП пројекти могу имати све већи значај у овој области.

Рад у националном часопису међународног значаја (M24 – 4 бода)

11. Đurić, V., „Non-territorial Minority Autonomy in Estonia”, *Strani pravni život*, 4/2021, 597–610, ISSN 0039-2138, COBISS.SR-ID 75166985, DOI: 10.5937/spz65-35048;

Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа један је од модела заштите националних мањина. Нетериторијална мањинска аутономија у Естонији загарантована је уставним одредбама и дефинисана је као једно од мањинских права. У том смислу, у раду се анализира правна природа и обим такве аутономије у правном поретку Естоније. Закључак је да је изостанак јавноправног статуса, прецизније и експлицитније признатог и утврђеног правног статуса савета за културу националних мањина као тела посредством којих се таква аутономија остварује, пропуст законодавца, који може у великој мери да спречи остваривање улоге таквих тела.

Уређивање међународног научног часописа (M29a – 1,5 бод)

12. Владимир Ђурић је у периоду 2021–2023. био главни и одговорни уредник часописа Годишњак Факултета правних наука Паневропског универзитета „Апеирон“ из Бања Луке (ISSN 2232-9668). Часопис је индексиран у DOAJ и ERIH+ и у систему еНаука препознат је као часопис у категорији M23

Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини (M31 – 3,5 бода)

13. Ђурић, В., „Уговорно државно-црквено право”, у: Зборник радова са међународне научне конференције *Државно-црквено право кроз векове* (ур. В. Чоловић, В. Џомић, В. Ђурић, М. Станић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија Црногорско- приморска, Београд – Цетиње 2019. стр. 357-392. ISBN 978-86-80186-52-8;

Овај рад истражује компаративне правне приступе у погледу споразума између државе и верских деноминација. Анализирана су решења немачког, шпанског и италијанског законодавства. Закључак је да споразуми између државе и цркава и верских заједница као *leges contractus specialis* имају низ специфичности које их разликују од обичног законодавства и да почивају на уставном начелу одвојености државе и цркава и верских заједница, али и да стоје под ауторитетом устава. Такво партикуларно право створено кроз споразуме је легитимно, докле год омогућава да, равноправно и на суштински истовестан начин, све цркве или верске заједнице које испуњавају унапред постављене, јасне, неарбитрарне и, у случају разликовања, легитимне критеријуме, споразумно са државом регулишу питања од значаја за њихов правни субјективитет, статус и начин деловања у јавној сфери.

14. Ђурић, В., „Законско уређивање учешћа националних мањина у представничким телима у светлу схватања Уставног суда Србије”, у: Зборник радова 33. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић *Унификација права и правна сигурност* (ур. Јелена Перовић Вујачић), Vol. 3, Београд 2020, стр. 579–593, ISBN 978-86-81956-00-7, ISBN 978-86-903009-7-6, COBISS.SR-ID 33597705;

Учешће националних мањина у представничким телима у Републици Србији предвиђено је уставним нормама. У овом раду аутор анализира нормативну регулативу таквог учешћа из перспективе законских измена из 2020. године и њихову компатибилност са неколико одлука Уставног суда. Закључак је да законске измене из 2020. нису у складу са правним схватањима Уставног суда и да могу имати дискриминаторне ефекте.

15. Ђурић, В., „Застој у уставносудском поступку”, у: Зборник радова 34. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић *Примена права и правна сигурност* (ур. Јелена Перовић Вујачић), Том 3, стр. 531–547. ISBN 978-86-81956-06-9, ISBN 978-86-81956-08-3, COBISS.SR-ID 59145993;

Циљ овог рада је да употребом догматскоправног и упоредног метода истражи институт застоја у уставносудском поступку. У упоредном праву овај институт је веома редак. У правном поретку Републике Србије овај процесни институт се може применити на основу одлуке Уставног суда, по претходном захтеву доносиоца оспореног општег акта, како би се отклонила уочена неуставност односно незаконитост. Анализа указује на ограниченост његових домаћаја у заштити објективне уставности у Републици Србији и то како због низа отворених питања која несумњиво изискују нормативно прецизирање, тако и због његових правних

последица у зависности од поступања доносиоца општег акта, као и (не)системског односа с другим процесним институтима у оквиру истог поступка.

16. Ђеранић Перишић, Ј., Ђурић, В., „Коблер доктрина—одговорност државе за повреду права ЕУ одлуком националног суда у последњем степену”, у: Зборник радова са XXIV међународног научног скупа *Проузроковање штете, накнада штете и осигурање* (ур. З. Петровић, В. Чоловић, Д. Обрадовић), Институт за упоредно право, Удружење за одштетно право, Правосудна академија, Београд—Мионица 2021, стр. 105–119, ISBN 978-86-80186-69-6, COBISS.SR-ID 46722569;

Најважнија начела на којима данас почива правни поредак ЕУ резултат су судске праксе Европског суда правде (ЕСП). Једно од њих је начело одговорности државе за накнаду штете појединцу због повреде права ЕУ. Пресудом у предмету Коблер против Аустрије начело одговорности државе проширено је и на случајеве када је до повреде права ЕУ дошло одлуком националног суда у последњем степену. Услови одговорности исти су као и у случају одговорности државе због повреде права ЕУ генерално. Значај ове пресуде најбоље се може сагледати кроз призму улоге националних судова држава чланица у примени права ЕУ, пошто су они ти који га претежно примењују. Пресуда је изазвала велику пажњу научне и стручне јавности и била предмет оштрих критика, посебно у контексту начела *res iudicata* и процесне аутономије држава чланица. У раду је најпре размотрено успостављење и развој начела одговорности државе за накнаду штете појединцу због повреде права ЕУ. Након тога анализирана је пресуда у предмету Коблер против Аустрије којом је установљена тзв. Коблер доктрина. Напослетку је испитана примена Коблер доктрине од стране националних судова држава чланица ЕУ. Посебна пажња посвећена је утицају Коблер доктрине на националне режиме одговорности држава чланица.

17. Ђурић, В., Ђеранић Перишић, Ј., „Накнада штете у случају управног утврђивања заједничког коришћења у области електронских комуникација”, у: Зборник радова са XXV међународне научне конференције *Проузроковање штете, накнада штете и осигурање* (ур. З. Петровић, В. Чоловић, Д. Обрадовић), Институт за упоредно право, Удружење за одштетно право, Правосудна академија Београд 2022, стр. 201–214, ISBN 978-86-80186-83-2, COBISS.SR-ID 77424649;

Заједничко коришћење у области електронских комуникација подразумева да два или више оператора користе исте ресурсе и средства (најчешће инфраструктуру и повезану опрему) у циљу пружања услуга крајњим корисницима. Овај рад посебно анализира решење које је уведено у правни систем Републике Србије Законом о електронским комуникацијама 2010. у контексту накнаде штете која може бити

проузрокована незаконитим или неправилним управним утврђивањем заједничког коришћења и расподеле трошкова. Закључак је да решења о одговорности и поступку у којем би се утврђивала висина и накнада штете немају системски квалитет.

18. Ђурић, В., „Избор и именовање судија Уставног суда у Републици Србији: прилог теоријском одређењу правне природе поступка, услова и аката”, у: Зборник радова 35. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић *Судски поступак – правда и правичност* (ур. Ј. Перовић Вујачић), Том 3, стр. 607–624, ISBN 978-86-81956-11-3, ISBN 978-86-81956-14-4, COBISS.SR-ID 131576841;

У раду се анализира правна природа поступка, услова и аката за избор и именовање судија Уставног суда у Републици Србији. Закључак је да су у питању два, међусобно условљена, по фазама и правном оквиру идентична и нормативно недовољно регулисана, али свакако различита поступка. Суштинске разлике које се у тим поступцима јављају и које има импликације на материју правног побијања и заштите избора односно именовања проистичу из уставног положаја и односа између Народне скупштине и председника Републике и односе се на правну природу одређивања кандидата и коначног избора, односно именовања.

19. Ђурић, В., „Уставна гаранција достигнутог нивоа људских и мањинских права у Републици Србији”, у: Зборник радова Међународна научна конференција *Заштита људских права и слобода у светлу међународних и националних стандарда* (ур. Д. Благић), Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Приштини стр. 37–64. ISBN 97, COBISS.SR-ID 66008585;

У овом раду аутор анализира уставну гаранцију достигнутог нивоа људских и мањинских права у Републици Србији. Према члану 20.ст.2. Устава Републике Србије, достигнути ниво људских и мањинских права се не може смањивати. У питању је забрањујућа, императивна општа норма, односно заштитна клаузула која не представља заштиту права индивидуе, тачније индивидуално субјективно јавно право, већ објективно право које *in toto* штити сва људска и мањинска права – како она изричито наведена у Уставу, тако и она која се могу извести из уставних одредби и која су садржана у међународноправним изворима које Устав признаје.

20. Ђурић, В., „Противречја савременог правног регулисања нетериторијалне мањинске аутономије”, у: Зборник радова *Противречја савременог права*, Том 1 (ур. С. Стјепановић, Р. Лукић, Д. Ђеранић), Правни факултет Универзитета у Источно Сарајеву, Источно Сарајево 2022. стр. 407–425, ISBN 978-99938-57-65-5, COBISS.SR-ID 110317577;

Нетериторијална мањинска аутономија један је од модела заштите националних мањина. У многим државама нетериторијална мањинска аутономија предвиђена је уставним одредбама и неретко је одређена као једно од мањинских права. У раду се анализирају правна природа аранжмана посредством којих се таква аутономија остварује и указује се на противречја њеног савременог правног регулисања. Противречја савременог правног регулисања нетериторијалне мањинске аутономије оличена су у низу питања у вези с таквом аутономијом, почевши од питања постојања и остваривања колективних права и начина конституисања аранжмана посредством којих се таква аутономија остварује, преко дилема у вези с карактером таквих аранжмана и њиховим лоцирањем у систем јавне управе, до питања надзора над њиховим радом и правне заштите која им је на располагању.

21. Ђурић, В., „Уставноправни и управноправни аспекти имплементације препорука уговорних тела Савета Европе: између стварања и тумачења права”, у: Зборник радова *Право између стварања и тумачења*, Том I, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево 2023. стр. 205–226, ISBN 978-99938-57-77-8, COBISS.SR-ID 137868041;

Уговорна тела Савета Европе прате спровођење одређених конвенција у државама уговорницама (Оквирна конвенција за заштиту националних мањина, Европска повеља о регионалним или мањинским језицима). Имплементација тих конвенција у унутрашњем правном поретку уговорних страна у првом реду изискује поступање по препорукама релевантних тела која прате њихову примену. Реч је о препорукама Саветодавног комитета Оквирне конвенције, Комитета експерата Европске повеље и Комитета министара чијим се актима завршавају одговарајући циклуси мониторинга. У раду се на основу анализе правне природе препорука сагледавају отворена питања уставноправног и управноправног карактера која се односе на процес њихове имплементације и указује да се такав процес може кретати између стварања и тумачења права.

22. Ђурић, В., „Савремени територијални и нетериторијални аранжмани за остваривање националних права”, у: Тематски зборник радова *Право између идеала и стварности* (ур. С. Миљковић), Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, Институт за упоредно право из Београда, Косовска Митровица 2023, стр. 73–90, ISBN 978-86-6083-086-1, COBISS.SR-ID 116020745;

Рад се бави разматрањем савремених територијалних и нетериторијалних аранжмана за остваривање националних права. Након утврђивања да не постоји

општеприхваћена дефиниција нације, аутор анализира која се права могу сматрати националним и утврђује да је њихова суштина заштита идентитета. Појмови „идентитет” и „заједница” могу водити признавању колективних права и конвергенцији националних и политичких права. Ако је заштита идентитета есенција и најмањи заједнички садржалац националних права, онда се може резоновати да је нужно успостављање аутономних аранжмана који се састоје у (само)управљању и (само)одлучивању у питањима од виталног интереса за заштиту националног идентитета. Након анализе територијалних и нетериторијалних аранжмана закључује се да оба вида имају извесна ограничења и недоречености у контексту остваривања националних права и да је конвергенција тих модела савремена тенденција.

Уређивање зборника саопштења међународног научног скупа (М36 – 1,5 бод)

23. Чоловић, Владимир, Џомић, Велибор, Ђурић, Владимир, Станић, Милош (ур.) *Државно-црквено право кроз векове*, Зборник радова са међународне научне конференције. Београд: Институт за упоредно право; Цетиње; Православна Митрополија Црногорско-приморска, 2019. 921 стр. ISBN 978-86-80186-52-8, COBISS.SR-ID 281408780;

Кандидат Владимир Ђурић био је (ко)уредник тематског зборника са међународним учешћем „Државно-црквено право кроз векове“ у којем су објављени радови домаћих и страних аутора уз потребан број аутоцитата одговарајућих категорија и рецензије одговарајућег броја рецензената према признатим рецензентским правилима.

Поглавље у књизи М41 или рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја (М44 – 3 бода)

24. Ђурић, В., „Временско дејство одлука уставних судова”, у: *Constitutio Lex superior: сећање на професора Павла Николића* (ур. О. Николић, В. Чоловић), Институт за упоредно право, Београд 2021, стр. 87–98, ISBN 978-86-80186-72-6, COBISS.SR-ID 66218761;

Циљ овог рада је да истражи временско дејство одлука уставних судова. У упоредном праву постоје модели *ex tunc* и *ex nunc* дејства одлука уставних судова, али су предвиђене и извесне корекције. Корекције временског дејства одлука уставних судова о неуставности закона изражавају потребу за балансом између различитих последица које такве одлуке могу да имају у системима *ex nunc* и *ex tunc* дејства. У упоредном праву такве корекције често су предвиђене националним

законодавством, или их уставни судови предузимају и без изричитог упоришта у националном законодавству. Ретроактивне корекције *ex tunc* дејства и корекције *ex tunc* дејства, воде конвергенцији ових модела. С друге стране, проспективне корекције отварају могућност да се улога уставног суда такође разуме и као улога „позитивног законодавца“.

25. Ђурић, В., „Заштита националних мањина и перспективе европских интеграција Републике Србије”, у: *65 година од Римских уговора: Европска унија и перспективе европских интеграција Србије* (ур. Ј. Ђеранић Перишић, В. Ђурић, А. Вишекруна), Институт за упоредно право, Београд 2022. стр. 91–110, ISBN 978-86-80186-96-2, COBISS.SR-ID 124816393, DOI: 10.56461/ZR_22.65godRU.K1_D;

Питање заштите националних мањина веома је важно у процесу проширења Европске уније. Ипак, у овој области не постоје правни стандарди и право ЕУ, док је пракса ЕУ неуједначена. Аутор истражује да ли процес приступања Републике Србије ЕУ доноси нови квалитет заштити националних мањина и на који начин је то питање до сада третирано. Закључак је да је Република Србија од усвајања Акционог плана за Поглавље 23 и Акционог плана за остваривање права националних мањина 2016. године умногоме унапредила заштиту националних мањина, али и да је заштита националних мањина у контексту европских интеграција Републике Србије била и остала донекле контроверзно питање, те да се у том процесу могу очекивати условљавања и захтеви који превазилазе оквир међународноправне заштите националних мањина.

Поглавље у књизи М42 или рад у тематском зборнику националног значаја (М45 – 1,5 бод)

26. Ђурић, В., Врањеш, Н., „Уставноправни и управноправни модели уређивања јавних празника у мултикултурним државама: поводом двије одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине о Дану Републике Српске”, *Годишњак Факултета правних наука* 9/2019, стр. 50–68, ISSN 2232-9668, COBISS.SR-ID 518152380, DOI: 10.7251/GFP1909050DJ;

У овом раду аутори, инспирисани одлукама Уставног суда Босне и Херцеговине, анализирају јавне празнике у државама у којима мултикултуралност има утицаја на сложено државно уређење и облик политичког поретка. Посебан фокус је стављен на празнике који су у функцији изградње нације кроз комеморацију догађаја који су важни за оснивање државе и/или одговарајуће политичко-територијалне јединице и/или су од историјског значаја за већинску, тачније главну етнокултурну групу у држави и/или одговарајућој политичко-територијалној јединици и на питања забране

дискриминације и заштите права група и мултикултуралности. Закључак је да се такви празници, чак и када имају сасвим супротну историјску конотацију, не сматрају, дискриминаторним.

27. Ђурић В., Врањеш Н., „Правни оквир улоге локалне самоуправе у остваривању јавног интереса - Примери Републике Србије и Републике Српске” у: *Годишњак Факултета правних наука* 10/2020. стр. 48–63, ISSN 2232-9668, DOI: 10.7251/GFP2010048DJ

У овом раду аутори на примерима законских решења у Републици Србији и Републици Српској анализирају правни оквир улоге локалне самоуправе у остваривању јавног интереса. Мера и начин на који се задовољавање потреба и остваривање интереса локалног становништва постулирају као део јавног интереса могу бити различити у различитим сферама друштвеног живота. С тим у вези, примери који су у овом раду анализирани указују на две, привидно сличне, али суштински дивергентне тенденције нормативног регулисања учешћа потреба и интереса локалног становништва у законском опредељењу јавног интереса и начина на који локална самоуправа учествује у остваривању јавног интереса. Аутори афирмишу схватање према коме би системско законодавство којим се регулишу различите области друштвеног живота требало да дефинише јавни интерес и да у оквиру те категорије истакне потребе и интересе локалног становништва, па чак и да уреди обавезни начин учешћа јединица локалне самоуправе у остваривању тог интереса, али да би требало да предвиди и да се ближе уређивање критеријума и аспеката остваравања тог интереса, нарочито у смислу њиховог локалног карактера, врши подзаконским општим актима јединица локалне самоуправе.

28. Ђурић, В., „Правни положај политичких странака националних мањина у изборном процесу у Републици Србији”, у: *Дијалог о изборима* (ур. Д. Миленковић), Факултет политичких наука, Београд 2020, стр. 27–43. Електронски билтен бр. 3, <https://www.fpn.bg.ac.rs/wp-content/uploads/BILTEN-BR-3-IZBORNI-SISTEM-I-ZAKONI.pdf>

У овом раду аутор анализира правни положај политичких странака националних мањина у изборном процесу у Републици Србији. Посебна пажња је посвећена оснивању политичких странака националних мањина, њиховом учешћу у расподели мандата, као и утврђивању карактера политичке странке националне мањине у светлу најновијих измена законодавства.

29. Ђурић, В., Марковић, В., „Слобода вероисповести и мере за сузбијање епидемије вируса ковид 19: нови приступ, домаћа искуства и упоредна

решења”, у: *Пандемија Ковида 19: правни изазови и одговори* (ур. В. Ђурић, М. Глинтић), Институт за упоредно право, Београд 2021. стр. 35-49, ISBN 978-86-80186-67-2, COBISS.SR-ID 48983817;

У раду се анализира вишеслојна проблематика у вези са могућношћу и начинима остваривања слободе вероисповести за време ванредног стања, које је у Републици Србији уведено у периоду март–мај 2020. године због епидемије вируса корона. Нуди се критички осврт на тезу по којој се, према члану 202. став 4. Устава РС, слобода мисли, савести и вероисповести не може дерогирати. Аутори, напротив, доказују да је дерогација слободе вероисповести могућа, али само у делу њеног испољавања, па и тада само у ограниченом обиму, а сходно стандардима теста пропорционалности предвиђеним у домаћим и међународним актима. За адекватно спровођење теста пропорционалности на ово осетљиво питање аутори наглашавају важност појма суштине права. Срж права на слободу вероисповести у конкретном случају аутори, полазећи и од ставова стране теорије, а у контексту православља као преовлађујуће вере у Републици Србији, виде у могућности вршења литургије и причешћа, сходно аутономним схватањима цркве, посебно на велики празник Васкрс. На крају, уз изношење коначне оцене о (не)поштовању теста пропорционалности и (не)обзирању на суштину права на слободу вероисповести у српском случају, у раду се ови закључци, а с ослоном на упоредни приказ, доводе у корелацију са уставним моделом односа државе и цркве у Републици Србији.

30. Ђурић, В., „Петнаест година од доношења Закона о црквама и верским заједницама: стари изазови и нове перспективе државно–црквеног права”, у: Зборник радова са научног скупа поводом 15 година од доношења Закона о црквама и верским заједницама *Прилози државно–црквеном праву Србије* (ур. В. Чоловић, В. Ђурић), Институт за упоредно право, Београд 2022. стр. 47– 62, ISBN 978-86-80186-77-1, COBISS.SR-ID 66466569;

Поводом петнаест година од доношења Закона о црквама и верским заједницама, аутор анализира старе изазове и нове перспективе државно–црквеног права Србије. Стари изазови и нове перспективе државно–црквеног права односе се на питања аутономије цркава и верских заједница, њихове регистрације и активности. Закључак је да Закон о црквама и верским заједницама има карактеристике како *lex generalis*-а тако и *lex specialis*-а.

31. Ђурић, В., „Колокација и заједничко коришћење у праву електронских комуникација: управноправни аспекти”, у: *Упоредноправни изазови у савременом праву: in memoriam др Стефан Андоновић* (ур. Ј. Рајић Ђалић), Институт за упоредно право, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, Београд–

Крагујевац 2023. стр. 149–165, ISBN 978-86-80186-99-3, COBISS.SR-ID 125283593, DOI: 10.56461/ZR_23.SA.UPISP_VD;

Колокација и заједничко коришћење у области електронских комуникација подразумевају да један или више оператора користе исте ресурсе и средства (најчешће инфраструктуру и повезану опрему) са циљем пружања услуга крајњим корисницима. У овом раду се посебно анализира решење које је уведено у правни систем Републике Србије Законом о електронским комуникацијама 2010. године. Закључак је да законска решења о колокацији и заједничком коришћењу у правном систему Републике Србије нису у свему усклађена с правом Европске уније и да, нарочито у свом управноправном аспекту, немају системски квалитет.

Уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације водећег националног значаја (M48 – 2 бода)

32. Ђеранић Перишић, Јелена, Ђурић, Владимир, Вишекруна, Александра, (ур.), *65 година од Римских уговора : Европска унија и перспективе европских интеграција Србије*, Институт за упоредно право, Београд 2022, 346 стр. ISBN 978-86-80186-96-2, COBISS.SR-ID 85383177, DOI: 10.56461/ZR_22.65godRU;

Кандидат Владимир Ђурић био је (ко)уредник тематског зборника водећег националног значаја „65 година од Римских уговора : Европска унија и перспективе европских интеграција Србије“ у којем је остварено репрезентативно учешће еминентних домаћих стручњака.

Уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације националног значаја (M49 – 1 бод)

33. Ђурић, Владимир, Глинтић, Мирјана (ур.), *Пандемија Ковида 19: правни изазови и одговори*, Институт за упоредно право, Београд 2021, 166 стр. ISBN 978-86-80186-67-2, COBISS.SR-ID 42987785;

34. Чоловић, Владимир, Ђурић, Владимир (ур.), *Прилози државно-црквеном праву Србије: зборник радова са научног скупа поводом 15 година од доношења Закона о црквама и верским заједницама*, Институт за упоредно право, Београд 2022, 242 стр. ISBN 978-86-80186-77-1, COBISS.SR-ID 61078281;

Кандидат Владимир Ђурић био је (ко)уредник назначених тематских зборника у којима су објављени радови домаћих аутора.

Рад у врхунском часопису националног значаја (М51 – 3 бода)

35. Ђурић, В., „Службена употреба језика националних мањина у раду органа управе”, *Страни правни живот* 3/2019, стр. 49–68, ISSN 0039-2138, COBISS.SR-ID 518116284;

У овом раду аутор анализира службену употребу мањинских језика у раду органа управе. Употреба мањинских језика у односима са управним властима је можда најконкретнији показатељ њиховог правног статуса. Службена употреба мањинских језика сагледана је у три важна аспекта – шта се у правном смислу сматра мањинским језиком, који је територијални опсег службене употребе и шта је садржина службене употребе мањинских језика.

36. Đurić, V. Marković, V., „Presecular character of Montenegrin law on freedom of religion in context of Fuller's demands for internal morality of law”, *Strani pravni život* 4/2020, pp. 7–26. ISSN 0039-2138, COBISS.SR-ID 33765129, DOI: 10.5937/spz64-29651;

Аутори анализирају нови црногорски Закон о слободи вероисповести или увјерења и правном статусу вјерских заједница са два аспекта: аспекта друштвено-политичког контекста његовог усвајања (материјални извори права) и формалних аспеката одредби самог Закона (формални извор права) како би се указало на озбиљне недостатке тог закона. Што се тиче првог аспекта, анализира се шири друштвени контекст у Црној Гори у поређењу са европским регулаторним принципима у области вјерских слобода. Што се тиче одредби самог закона, оне се разматрају у контексту Фулерове теорије о унутрашњој моралности права и њених 8 захтева који чине право могућим како би се подробно испитало да ли и колико Закон о слободи вјероисповести испуњава принцип законитости као основно начело за остварење владавине права

37. Миленковић, Д., Ђурић, В., „Уговори и пројекти јавно-приватног партнерства и њихов утицај на локални економски развој у Србији”, *Право и привреда* 4/2022, стр. 695–713, ISSN 0354-3501, COBISS.SR-ID 83422985, DOI: 10.55836/PiP_22405A;

Јавно-приватно партнерство (ЈПП) релативно је нов институт и модел финансирања у правном систему Републике Србије који је настао доношењем Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама 2011. године. Основни елементи ЈПП су уговори и пројекти. Када је реч о уговорима, правна природа јавног уговора о ЈПП још увек није довољно разјашњена. Иако овај уговор има елементе управног уговора,

то још увек не произлази из позитивно правних прописа у Србији. Зато би, према мишљењу аутора, у будућности требало посветити посебну пажњу усаглашавању режима овог уговора са режимом управних уговора утврђеним у Закону о општем управном поступку. С друге стране, пројекти ЈПП у Србији после десет година постају све значајнији инструмент локалног економског развоја. До данас, Комисија за ЈПП Владе Републике Србије дала је позитивно мишљење за 227 пројеката јавно-приватних партнерстава.

Рад у истакнутом националном часопису (M52 – 1,5 бод)

38. Ђурић, В., „Законско уређивање нетериторијалне мањинске самоуправе у светлу схватања Уставног суда Србије”, *Правни живот* 12/2019, стр. 613–628, ISSN 0350-0500, COBISS.SR-ID 518163900;

Национални савети националних мањина су облик нетериторијалне мањинске самоуправе. Према схватању Уставног суда Србије они су недржавна тела којима се преносе јавна овлашћења. Аутор анализира нормативну разраду таквог схватања Суда која је извршена законским изменама из 2018. и закључује да схватање Суда о недржавном карактеру савета којима се поверавају јавна овлашћења није у потпуности поштовано и изражено у законским одредбама о контроли њиховог рада и аката, а изостало је и уређивање евентуалних разлога за забрану њиховог рада.

39. Ђурић, В., Марковић, В., „Ограничење слободе вероисповести у условима пандемије: пример Црне Горе”, *Теолошки погледи*, двомесечни верско научни часопис 3/2020, стр. 761–786, ISSN 0497-2597, COBISS.SR-ID 28590857, DOI: 10.46825/tv/2020-3-761-786;

Криза узрокована пандемијом COVID-19 отворила је бројне како здравствене, тако и друштвене недоумице. Аутори у раду настоје да дају одговор на једно, до сада ретко третирано правно питање — остваривање слободе вероисповести у њеном колективном аспект у условима пандемије. Уз ширу слику (оправданости) секуритизације као државног одговора на новонасталу опасност, централна тачка рада остаје проблем у ком се додирују медицина, право и теологија. Одговор на питање да ли се у време *de facto* или *de iure* ванредног стања може ограничити слобода вероисповести и посебно њен колективни аспект, као и каква то ограничавајућа мера (не) треба да буде да би задовољила услов сразмерности у оквиру теста пропорционалности, аутори су понудили на примеру уређења овог питања у Црној Гори.

Рад у националном часопису (M53 – 1 бод)

40. Ђурић, В., „Јавна овлашћења и јавне службе нетериторијалних аутономија националних мањина – компаративни анализа”, *Администрација и јавне политике* 1/2022, стр. 5–32, ISSN 2406-2529, COBISS.SR-ID 139735817, DOI: 10.22182/ajp.1712022.1;

У овом раду анализирана су јавна овлашћења и јавне службе нетериторијалних аутономија националних мањина, као специфичних организационих структура и функционалних управних надлежности у виду јавних овлашћења која су им поверена. Нетериторијална аутономија у последње време све више заокупља пажњу како научне тако и стручне јавности, јер се у бројни проблеми националних мањина у различитим државама могу решити кроз нетериторијалну аутономију. Како јавне службе и управна јавна овлашћења представљају саставни део јавне управе у организационом и функционалном смислу, у овом раду анализирани компаративни модели указују да нетериторијалне аутономије све више представљају и припадају целини јавне управе у многим савременим државама у свету. Она може послужити и за даљу анализу положаја и статуса нетериторијалне аутономије националних мањина и у Републици Србији. Одговарајући правни оквир у том смислу у Републици Србији већ постоји, али до сада није темељно изучаван.

Предавање по позиву са скупа националног значаја штампано у целини (М61 – 1,5 бод)

41. Врањеш, Н., Ђурић, В., „Преднацрт новог закона о државним службеницима – изазови и очекивања”, *Правна ријеч*, 58/2019, стр. 267–294, ISSN 1840-0272;

Државна служба и државни службеници представљају кључан субјекат не само управне функције и управне делатности државе већ и афирмације њених политика. Деполитизација и професионализација државне службе и службеничког система те селекција кадрова заснована на принципима мерит система кључни су реформски захтеви који се постављају пред земље Западног Балкана на њиховом путу ка Европској унији. Сходно препорукама Европске комисије и СИГМА, Републике Српске се одлучила на израду новог закона о државним службеницима. Процес израде преднацрта је започео током 2018. године и интензивирао је током 2019. године како би закон стигао у јесен у скупштинску процедуру. Нови закон требало би да донесе неколико кључних промена, међу којима су категоризација државних службеника, оквир државне службе, писмено тестирање кандидата за државну службу, другачији систем оцењивања, редефинисање рада Одбора за жалбе и др. Предмет овог рада је анализа решења из преднацрта Закона о државним

службеницима и њихово поређење са захтевима Европске комисије и СИГМА те могући изазови и очекивања.

42. Враћеш, Н., Ђурић, В., „Нови приступ стратешком планирању у јавној управи у Босни и Херцеговини”, *Правна ријеч* 62/2020, стр. 207–222, ISSN 1840-0272;

Стратешко планирање је процес који данас све више долази до изражаја у свим сферама друштвеног живота и рада. Тако, стратешке планове имају државе, владе, министарства, општине и градови, али и јавна предузећа и приватне компаније. Другим речима, стратешки планови се доносе на свим нивоима власти, у пословној заједници, образовању, цивилном друштву и представљају синоним за добро управљање и просперитет. Стратешко планирање у јавној управи у Босни и Херцеговини налази се у раној фази модернизације односно имплементације новог методолошког приступа. Нови методолошки приступ стратешком планирању требало би да афирмише процес дугорочног и средњорочног планирања те да модернизује годишње планове рада. Прилично архаични једногодишњи планови рада које су до сада форме ради усвајали органи јавне управе у Босни и Херцеговини, требало би да уступе место новим методологијама планирања, финансијски одрживом планирању, прецизно пројектованим стратешким и оперативним циљевима, активностима и мерљивим резултатима. Предмет рада је нови приступ стратешком планирању у јавној управи у Босни и Херцеговини. Циљ рада је да анализира стање стратешког планирања на четири нивоа управне власти у Босни и Херцеговини (државни ниво, ентитетски ниво, ниво Брчко дистрикта БиХ и кантонални ниво) кроз призму европских принципа и захтева у овој области, те да идентификује најзначајније изазове у процесу стратешког планирања.

43. Ђурић, В., „Правни положај СПЦ у новим државама”, у: *Црква и тајна служба: основна питања* (ур. М. Ђурковић), Институт за европске студије, Београд 2021. стр. 19–28, ISBN 978-86-6309-055-2, COBISS.SR-ID 45675529;

Тема овог предавања односила се на правни положај Српске православне цркве у новим државама, првенствено у земљама региона и на подручју њене јурисдикције. Тај положај је сагледан у контексту општих решења о положају цркава и верских заједница у тим државама, али и специфичних уговора које је СПЦ закључила с тим државама.

44. Ђурић, В., Марковић, В., „Нетериторијална мањинска самоуправа у Републици Србији и управносудска контрола управе”, у: *Зборник радова са*

Саветовања правника у Будви *Актуелна питања савременог законодавства*, Савез удружења правника Србије и Републике Српске, Београд 2022. стр. 249–267;

Национални савети националних мањина су облик нетериторијалне мањинске самоуправе у Републици Србији предвиђени уставним одредбама. Према схватању Уставног суда Србије, они су недржавна тела којима се преносе јавна овлашћења. Имајући у виду да поступак избора националних савета и њихову регистрацију спроводе државни органи, као и да та тела, будући да су носиоци јавних овлашћења, спадају у јавну управу, аутори анализирају карактер и могуће домете управносудске контроле у вези с низом питања од значаја за њихово конституисање и њихов рад. Посебно се у раду разматра и теоријски интригантна надлежност Управног суда да врши нормативну контролу општих аката националних савета као рефлекс теоријских дилема везаних за надлежност и опсег контроле од стране Управног суда.

45. Врањеш, Н., Ђурић, В., „Изазови успостављања менаџерске одговорности у јавној управи у Босни и Херцеговини”, *Правна ријеч* 67/2023, стр. 101–120, ISSN 1840-0272, COBISS.SR-ID 128194057;

Класични систем руковођења карактеристичан за бивше социјалистичке системе и данас преовладава у јавним управама у земљама постсоцијалистичке транзиције. С друге стране, национални систем управљања који промовише Европска унија заснива се највећим делом на менаџерској одговорности која се фокусира на резултате рада и поштовање правила те јасне линије разграничења у систему менаџмента. Менаџерска одговорност је институт који потиче из пословне заједнице, а који све више долази до изражаја у јавном сектору. У јавној управи у Босни и Херцеговини (на свим нивоима управне власти) менаџерска одговорност није ни приближно успостављена па се не може говорити о њеном развоју и напретку. Неке обресе менаџерске одговорности налазимо у приватном сектору у Босни и Херцеговини али се ни ту не може говорити о њеној афирмацији нити се могу вршити поређења. Постојећи службенички системи у Босни и Херцеговини засновани су на застарелим и прилично архаичним принципима који у основи имају руковођење преовлађујуће хијерархијског типа. Неретко је поистовећивање управљања и руковођења, што додатно угрожава развој управних организација. Предмет рада су изазови успостављања менаџерске одговорности у јавној управи у Босни и Херцеговини. Рад на бази изнесених претпоставки обухвата анализу стања, износи најновије стандарде и захтеве који се постављају пред јавну управу у Босни и Херцеговини те нуди конкретне одговоре на идентификоване изазове. У раду се користе методе анализе садржаја, правне и компаративне методе.

46. Ђурић, В., „Управноправни аспекти конкурсног остваривања јавног интереса у Републици Србији”, у: Зборник радова са Саветовања правника у Будви *Актуелна питања савременог законодавства и правосуђа* зборник радова са Саветовања правника, Будва, Удружење правника Србије и Републике Српске, Београд 2023. стр. 441–457, ISBN 978-86-905458-0-3, COBISS.SR-ID 126024713;

У овом раду аутор анализира управноправне аспекте остваривања јавног интереса кроз конкурсно (су)финансирање програма и пројеката у различитим областима друштвеног живота. Анализиране су области културе, јавног информисања и медија, науке и истраживања и спорта. Закључак је да је по својој правној природи одлучивање о поднесеним предлозима (и) пројектима на конкурсима решавање у управним стварима, тачније да су посредни посебни управни поступци, што имплицира ограничени домаћај управносудске контроле управних аката који се у таквим стварима доносе, могућност да се одређене процесне солуције у таквим поступцима предвиде само законом, као и природу уговора који се закључују с подносиоцима подржаних програма (и) пројеката као управних уговора.

Саопштење са скупа националног значаја штампано у изводу – М64

47. Ђурић, В., Станић, М., „Избор судија уставних судова и независност уставносудске функције”, у: *Зборник сажетака (апстраката)*, Правни факултет Универзитета Унион, Београд 2020. стр. 7–9, ISBN 978-86-7952-030-2, COBISS.SR-ID 21807881;

Аутори анализирају начине избора судија уставних судова и утицај различитих начина избора судија уставних судова на њихову независност. Закључци аутора саопштени су на научном скупу „Независност правосуђа”, одржаном на Правном факултету Универзитета УНИОН у Београду 24. мај 2019. године

Студија и анализа јавне политике која је прихваћена на одговарајућем научном/наставно-научном већу (М123 – 1 бод)

48. Ђурић, В., Вујић, А. *Анализа извештаја о примени Акционог плана за остваривање и права националних мањина*, 2019;

Анализом су обухваћени извештаји о примени Акционог плана за остваривање и права националних мањина и на основу њихове анализе дате су препоруке за унапређење процеса извештавања, као и примене Акционог плана.

49. Ђурић, В., *Коментар Закона о националним саветима националних мањина. Савет Европе*, 2023;

Коментар је израђен у оквиру пројекта „Промоција различитости и равноправности у Србији”, који је део заједничког програма Европске уније и Савета Европе „Horizontal Facility за Западни Балкан и Турску 2019-2022”. Коментар је намењен пре свега државним органима који имају надлежности у областима у којима национални савети врше овлашћења, јединицама локалних самоуправа, националним саветима националних мањина, као и другим институцијама као подршка у примени Закона о националним саветима националних мањина.

50. Аналитички документ у оквиру Пројекта *Развој модела за усклађивање Републике Србије са пресудама Суда правде ЕУ које су извор права и модела за праћење пресуда/мишљења/студија Европског суда за људска права и Венецијанске комисије*;

Аутори су у оквиру Аналитичког документа развили модел за усклађивање Републике Србије са пресудама Суда правде ЕУ које су извор права и модела за праћење пресуда/мишљења/студија Европског суда за људска права и Венецијанске комисије.

IV ЦИТИРАНОСТ ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА КАНДИДАТА

Подаци о цитираности прикупљени су на основу увида у *Google Scholar*, Српски цитатни индекс (*SCIndeks*), *Scopus*, *Web of Science* и на основу личне документације кандидата. Одузимањем дуплих записа и аутоцитата, утврђено је да су радови др Ђурића цитирани у следећим публикацијама (укупно 174 хетероцитата):

Ђурић, В., Танасковић, Д., Вукмировић, Д., Лађевић, П. *Етноконфесионални и језички мозаик Србије*. Републички завод за статистику, Београд 2014.

1. Alpay, İ. (2020). Güney Slav Resmî Dillerinden Karadağlıcaya Genel Bakış. *Balkanlarda Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları*, 2(2), 17–30.
2. Arsenović, D., & Nikitović, V. (2022). Demographic Profile of Serbia at the Turn of the Millennia. *The Geography of Serbia: Nature, People, Economy*, 135–141.
3. Bašić, G., & Marković, K. (2018). Social Status of the Roma in Serbia—Demographic Aspects in Public Multiculturalism Policies. *Stanovništvo*, 56(1), 43–61. DOI: <https://doi.org/10.2298/STNV180415002B>
4. Biegańska, K. K. (2018). *Deklaracija o zajedničkom jeziku 2017 a serbska polityka językowa* (Master's Thesis). Wydział Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego.

5. Blagojević, G. (2022). Σύγχρονοι Έλληνες μετανάστες στη Σερβία. Ζητήματα εθνικής και πολιτισμικής ταυτότητας. Ελληνισμός και Βαλκάνια-αμφίδρομες σχέσεις: γλώσσα, ιστορία, λογοτεχνία, πολιτισμός (1453-2019)., 2, 743-753.
6. Halilovic Pastuovic, M. *et al.* (2021). Preventing and Addressing Violent Extremism: A Conceptual Framework. Trinity College Dublin and Berghof Foundation, Berlin.
7. Ilić, A. (2020). Looking through a veil: Challenges and perspectives of interreligious dialogue in Serbia. *Interdisciplinary Journal for Religion and Transformation in Contemporary Society*, 6(2), 413–428. **Scopus; WoS ESCI (Q2 Religion)**
8. Irović, K. (2021). Vliv srbštiny na jazyk české menšiny v Srbsku. Bakalářská práce (diplomski rad). Univerzita Karlova, Filozofická fakulta. <https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/171974/130320726.pdf?sequence=1>
9. Knežević, A. (2019). Maternji jezik kao determinanta etničkog identiteta u popisima stanovništva Srbije. *Annales : Anali za istrske in mediteranske študije = Annali di Studi istriani e mediterranei = Annals for Istrian and Mediterranean studies. Series historia et sociologia*, (29–3), 455–472. <https://doi.org/10.19233/ASHS.2019.30> **Scopus SJR 2020 0.391 (Q2 Social Sciences (miscellaneous)); WoS AHCI IF5 0.3 (Q1 Humanities, Multidisciplinary)**
10. Korhonen, J. (2019). *Who Are The "Others"? Opting Out Of Dominant Ethnic Categories In Bosnia And Herzegovina* (Master Thesis). Central European University, Budapest.
11. Maraš, D. (2022). Geopolitics of faith: Russian Orthodox Church in Western Balkans. Master thesis. Charles University, Faculty of Social Sciences, Prague.
12. Meleshkina, E. Yu., & Pomiguyev, I. A. (2019). The ideas of nationalism and yugoslavism in Serbian political discourse [идеи национализма и югославизма в политическом дискурсе Сербии]. *Rusin*, 58, 306–321. <https://doi.org/10.17223/18572685/58/20> **Scopus SJR 2019 0.270 (Q2); WoS ESCI IF5 0.3 (Q1 History)**
13. Moreh, C. (2019). Towards an Illiberal Extraterritorial Political Community? Hungary's Simplified Naturalization and its Ramifications. *The Rise of Populist Nationalism. Social Resentments and the Anti-constitutionalist Turn in Hungary*, 105–141.
14. Raduški, N. (2020). Obrazovanje romske nacionalne manjine i strategija za socijalno uključivanje Roma u Srbiji. *Socijalna politika*, (1), 9–27. <https://doi.org/10.22182/sp.12020.1>
15. Sekulić, M., & Timotijević, S. (2021). Depopulacija Hrvata u Vojvodini i predlozi za zaštitu hrvatskog nacionalnog identiteta. U: *Zbornik radova 2. međunarodne znanstveno-stručne konferencije Migracije i identitet: kultura, ekonomija i država*. Institut za migracije i narodnosti, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti - Razred za prirodne znanosti, Novi Sad, 387-399.
16. Simeunovic-Bajic, N., Terzic, A., & Milovanovic, I. (2020). Inter-ethnic marriages among antagonistic nations: Positive media discourse about Albanian women and Serbian men. *Journal of the Geographical Institute Jovan Cvijic, SASA*, 70(2), 145–

161. <https://doi.org/10.2298/IJGI2002145S> Scopus SJR 2020 0.160 (Q4); WoS ESCI IF5 1 (Q3 Geography)
17. Surova, S. (2020). Identity from a conceptual and empirical perspective: a case study of the multiply identifications of Slovak diaspora living in Serbia. *Diaspora Studies*, 13(2), 189–212.
18. Trnavčević, N., & Knežević, A. (2023). The demographic approach to the quality of official ethnicity data in Serbia-a research proposal. *Stanovništvo*, 61(1), 17–33. <https://doi.org/10.2298/STNV220416004T>
19. Zaharijević, A., & Antonijević, Z. (2024). Gender Equality for Show: Serbian Performative Europeanization. In *Religion, Gender, and Populism in the Mediterranean*, Routledge, 88–105.
20. Živić, D., & Turk, I. (2020). Demografska bilanca Hrvata u Republici Srbiji (2002.–2017.)—okvir za razumijevanje demografske održivosti. U: *Međunarodna znanstveno-stručna konferencija " Migracije i identitet: kultura, ekonomija, država"*, 482–499.
21. Živković, M. B., Lukić, T., & Đerčan, B. (2021). Education level of certain ethnic groups in the Province of Vojvodina (Republic of Serbia). *Acta Geobalcanica*, 7(2), 77–83. <https://doi.org/10.18509/AGB.2021.11>
22. Аксић, Н. (2020). Прослава исламских празника у верској пракси Бошњака у Новом Пазару—етно-антрополошки контекст. *Гласник Етнографског института САНУ*, 68(3), 589–611.
23. Арсеновић, Д. (2022). Национална припадност становништва у Србији кроз пописе, 1948-2011. У: Идентитетска питања у Војводини у светлу предстојећег пописа становништва (41–56). Нови Сад: Војвођански клуб. https://rifdt.institfdt.bg.ac.rs/bitstream/id/9052/bitstream_9052.pdf.
24. Борисов, С. А. (2021). Чешский язык в полиэтничном окружении (обзор полевого исследования 2019 года в Сербии, Румынии, Боснии и Герцеговине). *Славянский альманах*, (1–2), 310–328.
25. Вемић, М. (2022). Промена демографије: истраживање скривених извора друштвене, економске и политичке деградације јеврејске етничко-конфесионалне заједнице у Републици Србији. *Страдање Срба, Јевреја, Рома и осталих на територији на територији бивше Југославије*. Београд : Факултет за пословне студије и право : Факултет за информационе технологије и инжењерство, 356-374.
26. Гавриловић, Д., & Кубурић, З. (2018). Субјективна евалуација осећања кривице студената православне и исламске вероисповести у Србији. *Religion & Tolerance/Религија & Толеранција* 16(30), 277-297.
27. Ђорђевић, А. (2020). Комплексност и инклузивност социјалног идентитета као посредници утицаја социјалне норме на однос према неприпадничким групама. *Примењена психологија*, 13(2), 263–281. Scopus SJR 2020 0.184 (Q4); WoS ESCI IF5 0.3 (Q4 Psychology, Multidisciplinary)
28. Ђурић Миловановић, А., & Ђорђевић Црнобрња, Ј. (2021). Бајрамска софра у Београду—допринос међурелигијском дијалогу и видљивости мањинских верских заједница. *Гласник Етнографског института САНУ/Bulletin of the Institute of Ethnography SASA*, 69(1), 19–46.

29. Ђурић-Миловановић, А., Ђорђевић-Црнобрња, Ј. (2021). Бајрамска софра у Београду – допринос међурелигијском дијалогу и видљивости мањинских верских заједница. *Гласник Етнографског института САНУ*, 69(1), 19–46.
30. Звекић-Душановић, Д. С., & Редли, Ј. Р. (2021). Српски као нематерњи језик у Републици Србији: у тежњи ка адитивном билингвизму. *Методички видици*, 12(12), 31–50.
31. Ивановић, М. (2023). Шта су шиболетноними и постоје ли они у српском језику? *Филолог – часопис за језик књижевност и културу*, 14(27), 275–298. <https://doi.org/10.21618/fil2327275i> Scopus SJR 2023 0.123 (Q3 Cultural Studies)
32. Кнежевић, А. (2022). Методолошка питања пописне етностатистике у светлу савремених имиграционих трендова у Србији. *Миграцијске и етничке теме*, (2), 125–148.
33. Кнежевић, А. (2023). Могућности и ограничења истраживања етничке структуре становништва на основу пописне статистике Кнежевине и Краљевине Србије: пример Источне Србије. *Етноантрополошки проблеми*, 18(2), 495–514. WoS ESCI IF5 0.1 (Q4 Anthropology)
34. Мандић, М., & Ђорђевић Црнобрња, Ј. (2020). Ислам, појединац и делатне заједнице: актери промене, сукоба и сарадње. *Гласник Етнографског института САНУ*, 68(3), 519–532.
35. Мелешкина, Е. Ю., & Помигуев, И. А. (2019). Идеи национализма и југославизма в политическом дискурсе Сербии. *Русин*, 58, 306–321.
36. Радушки, Н. (2019). Заштита и очување језичког идентитета етничких заједница у Србији. *Српска политичка мисао*, 1(1), 263–281.
37. Радушки, Н. (2020). Регионална сарадња Србије и Мађарске и заштита националних мањина. *Српска политичка мисао*, 1(2), 223–245.
38. Радушки, Н. (2021). Етногенеза, идентитет и демографски развој Влаха у Србији. *Српска политичка мисао*, 71(1), 251–271.
39. Радушки, Н. (2021). Мултикултурализам као оквир за очување језика и писма националних мањина у Србији. У: *Зборник радова Међународне научне конференције Миграције и идентитет: култура, економија, држава*. Институт за миграције и народности, Загреб, 742–754.
40. Радушки, Н. (2021). Српско-македонски односи и мањинско питање у процесу европских интеграција. *Међународна политика*, 72(1181), 51–70.
41. Радушки, Н. (2022). Положај бугарске националне мањине и процес приступања Србије Европској унији. *Српска политичка мисао*, 75(1), 53–73.
42. Радушки, Н. (2024). Бугарска етничка заједница на демографској и социоекономској карти Србије. У: *Српско-бугарски односи - питања сарадње и перспективе*. Београд: Институт за политичке студије, 255–274.
43. Радушки, Н. М. (2023). Буњевци у Србији - Хрвати, Срби или посебна национална заједница? *Политичка ревија*, 75(1), 45–69.
44. Радушки, Н. М. (2023). Национални, језички и верски идентитет становништва Србије. *Баштина*, (59), 171–183.
45. Станић, М. & Ђорђевић, М. (2023) Државни симболи и секуларност државе у оквиру европских држава. У: *Савремено државно-црквено право - упоредноправни изазови и националне перспективе*. Београд: Будва:

Институт за упоредно право : Православна митрополија црногорско-приморска, 113-133.

46. Ђурувија, И., Ђурувија, М. & Павловић, Н. (2021). Примена мултикултуралности дестинације у промоцији туризма на примеру Војводине. *Трендови у пословању*, 9(2), 9–19.

Ђурић, В., Слобода вероисповести у јуриспруденцији европских уставних судова, Институт за упоредно право, Београд 2012.

1. Đukić, D. (2021). The Legal Regulation of Religious Symbols in the Public Sphere in Serbia. In *Religious Symbols in the Public Sphere. Studies of the Central European Professors' Network*. Budapest, Miskolc: Ferenc Mádl Institute of Comparative Law; Central European Academic Publishing, 141–170.
2. Marković, V. (2023). Conceptual comparison of “political question” and “religious question” “doctrines-Autonomy of churches and religious communities and the scope of judicial review. U: *Savremeno državno-crkveno pravo - uporednopravni izazovi i nacionalne perspektive*. Beograd : Budva: Institut za uporedno pravo : Pravoslavna mitropolija crnogorsko-primorska, 73–111.
3. Trnavac, M. (2019). Challenges to multiconfessional society in the European Union. In: *Politology of religion : a bianual conference 2018 conference proceedings*, 123-137.
4. Врањеш, Н., Влашки, Б. & Ромић, М. (2023). Улога органа државне управе у остваривању слободе вјероисповијести. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 135-166.
5. Ђукић, Д. (2022). Правни субјективитет верских организација и њихових организационих јединица у Републици Србији. *Harmonius*, 170-188.
6. Јовић-Прлаиновић, О. (2023). Слобода вероисповести детета у контексту права на образовање. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 1243-1258.
7. Марковић, В. & Ромић, М. (2020). О уставности регистрација цркава и верских заједница—прилог проучавању државно-црквеног права. *Страни правни живот*, 64(1), 45–61.
8. Марковић, В. (2019). „Доктрина поља слободне процене и њена примена у вези са чланом 9 Европске конвенције “. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва, 297-324.
9. Мисаиловић, Ј. (2019) Верска настава и радноправни статус вероучитеља у Републици Србији. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва, 767-784.
10. Настић, М. (2023). Заштита слободе вероисповести у поступку пред Уставним судом Србије. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено*

право. Београд: Будва: Институт за упоредно право: Православна Митрополија Црногорско-приморска, 181-198.

11. Николић, О. (2022). *Држава, црква и слобода вероисповести*. Институт за упоредно право.
12. Трнавац, М. (2019). „Слобода вероисповести и право на здравље“. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва, 683-702.

Ђурић, В. Законско уређивање правног положаја цркава и верских заједница у Републици Србији: од оспоравања до унапређивања. *Свеске за јавно право*, 4 (13)/2013, стр. 43-55.

1. Đukić, D. (2022). Christian Values in the Constitutions of Serbia and Greece. *Central European Journal of Comparative Law*, 3, 57–74.
2. Šljivić, D. (2020). Symphonic democracy: Is there a form of modern democracy suitable for orthodox countries? *In Coping with Change: Orthodox Christian Dynamics between Tradition, Innovation, and Realpolitik*. Peter Lang, 147–171. <https://www.scopus.com/inward/record.uri?eid=2-s2.0-85110534893&partnerID=40&md5=c629eac865bae7fff6197ff9de5b8f0e> **Scopus**
3. Šljivić, D., & Cvetićanin, N. (2021). On Laws and Their Spirit: Do Orthodox Concepts of Symphonia and Oikonomia Have an Impact on the Contemporary Legal Situation in Serbia? *Interdisciplinary Journal for Religion and Transformation in Contemporary Society*, 7(1), 209–233. **Scopus SJR 2021 0.108 (Q3 Religious Studies); WoS ESCI (Q2 Religion)**
4. Врањеш, Н., Влашки, Б. & Ромић, М. (2023). Улога органа државне управе у остваривању слободе вјероисповијести. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд: Будва: Институт за упоредно право: Православна Митрополија Црногорско-приморска, 135-166.
5. Марковић, В. (2020). Појам секуларности—историјски, правни и аксиолошко-етимолошки аспекти. *Богословље*, 79(2), 103–126.
6. Николић, О. (2022). *Држава, црква и слобода вероисповести*. Институт за упоредно право.
7. Петров, В. & Станић, М. (2019) „Религијски елементи у преамбулама устава: са посебним освртом на европске земље“. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва. 341-356.
8. Радојевић, М. (2023). Уставно обликовање односа цркве и државе у Србији. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд: Будва: Институт за упоредно право: Православна Митрополија Црногорско-приморска, 527-563.
9. Станић, М. & Ђорђевић, М. (2023) Државни симболи и секуларност државе у оквиру европских држава. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд: Будва: Институт за упоредно право: Православна Митрополија Црногорско-приморска, 113-133.

Ђурић, В., Уставна жалба, Београдски центар за људска права, Београд 2000.

1. Jašarbegović, A. (2019). Predmet apelacije pred Ustavnim sudom BiH—normativni okvir i praksa Ustavnog suda BiH. *Yearbook of the Law Faculty, Džemal Bijedić University of Mostar/Godišnjak Pravnog Fakulteta Univerziteta 'Džemal Bijedić' u Mostaru*, 130-
2. Savevski, D. (2019). Professional-legal aspects of the protection of human rights before the Constitutional Court of Macedonia. *Vizione*, (33), 189-
3. Андрун, М. К. (2018). Уставни суд као индикатор правне контроле политике—правни или политички орган? *NBP-Journal of Criminalistics and Law*, 23(2).
4. Драшкић, М. (2019). Уставна жалба у Србији: простор за тензије између Уставног суда и Врховног (касационог) суда. http://www.fcjp.ba/analize/Marija_Draskic3-Ustavna_zalba_u_Srbiji-prostor_z%20tenzije_izmedju_Ustavnog_suda_i_Vrhovnog_kasacionog_suda.pdf
5. Петров, В. & Прелић, М. (2019). Однос Уставног суда и судова у светлости уставног надзора над судским одлукама—анализа праксе. http://www.fcjp.ba/analize/Vladan_Petrov4_i_Maja_Preljic2-Odnos_Ustavnog_suda_i_sudova_u_svetlosti_ustavnog_nadzora_nad_sudskim_odlukama-analiza_prakse_Ustavnog_suda_Srbije.pdf
6. Савески, Д. (2019). Правни акти, материјални дејствија и пропуштање како предмет во постапката за заштита на човековите права пред уставниот суд на Македонија и во споредбеното право. *Yearbook-Faculty of Law*, 9(9), 61–77.
7. Симовић, Дарко. (2019). Институционална физиономија уставне жалбе у Републици Србији у светлости упоредноправних решења. https://www.fcjp.ba/analize/Darko_Simovic9-Institucionalna_fizionomija_ustavne_zalbe_u_Republici_Srbiji_u_svetlosti_uporednopravnih_resenja.pdf
8. Станић, М. Б. (2019). Уставна жалба у Немачкој као узор уставне жалбе у Србији—извор проблема, али и решења. <http://ricl.iup.rs/630/>
9. Шаркиновић, Х. (2023). *Уставна жалба у Црној Гори у свјетлости упоредног конституционализма*. Докторска дисертација. Универзитет у Београду, Правни факултет. <https://nardus.mpn.gov.rs/handle/123456789/21895>

Ђурић, В., „Уставноправни модели односа између државе и црква и верских заједница у Европи”, у: Годишњак Факултета правних наука Универзитета Апеирон, Бања Лука 2011. стр. 139–165.

1. Глодић, Д. (2019). „Уређење положаја цркве на основу уговора закљученог са државом са посебним освртом на Босну и Херцеговину“. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва, 527-545.
2. Демона, Н., Тодоровић, И. (2021). Верске слободе, Црна гора и антисрбизам—неки илустративни правно-етнолошки осврти. *Темнић: тематски зборник*, Крушевац: Историјски архив “Крушевац”, Својново : Удружење за културу и уметност Логос, 249–276.

3. Калаба, О. (2023). Обрада података о личности од стране цркава и верских заједница у праву и пракси ЕУ и Републике Србије. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 867-896.
4. Радојевић, М. (2023). Уставно обликовање односа цркве и државе у Србији. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 527-563.
5. Станић, М. & Ђорђевић, М. (2023) Државни симболи и секуларност државе у оквиру европских држава. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 113-133.
6. Тошић, И. (2019). „Однос државе и цркве у погледу пензијског, инвалидског и здравственог осигурања свештеника и верских лица“. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва, 753-766.
7. Тошић, И. (2023). Осигурање верских објеката - изазови и могућа решења. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 1167-1184.

Ђурић, В. „Слобода вероисповести и правни субјективитет цркава и верских заједница у европским земљама”, Страни правни живот 1/2012, стр. 24-52.

1. Čović, A. & Nikolić, O. (2023) The Influence of the Crisis of Religion on the Weakening of Patriarchal Family. *Savremeno državno-crkveno право - uporednopravni izazovi i nacionalne perspektive*. Beograd : Budva: Institut za uporedno право : Pravoslavna mitropolija crnogorsko-primorska, 1277-1302.
2. Васиљевић, А. (2024). Међународно-правни аспекти слободе вероисповести: рецепција, изазови и заштита у српском правном поретку. *Црквене студије*, 21(21), 449-463.
3. Ђукић, Д. (2022). Правни субјективитет верских организација и њихових организационих јединица у Републици Србији. *Harmonius*, 170-188.
4. Марковић, В. (2023). Темелјни уговор између Црне Горе и Српске православне цркве—изазов и/или преображај схватања начела секуларности у Црној Гори. *Архив за правне и друштвене науке*, 11(1), 29-59.
5. Рајић Ђалић, Ј. (2019) „Слобода вероисповести и аутономија цркве у радним односима световних лица“. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва, 741-752.
6. Чоловић, В. (2019) „Регулисање статуса СПЦ у Републици Хрватској“. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва, 547-565.

Ђурић, В., *Устав и међународни уговори*, Институт за упоредно право, Београд 2007.

1. Ćorić, V. (2022). *Improper superior orders: an analysis of the regulatory frameworks in selected Western Balkan countries*. Belgrade: Institute of Comparative Law.
2. Glodić, D. (2022). Art of Interpretation of Norms in Contemporary Public International Law: Appraisal of Methods and Approaches. *Godišnjak Fakulteta pravnih nauka*, 12(12), 7–22.
3. Karan, S. (2020). Bosna i Hercegovina - 25 godina razvoja federalizma. *Godišnjak Fakulteta pravnih nauka*, 10(10), 167–175.
4. Манојловић, С. (2023). (Не)уставност обавезног чланства у Привредној комори. *Право и привреда*, 61(4), 1059–1078.
5. Павловић, Мина. (2021). *Исполне заједнице живота у међународном приватном праву*. Докторска дисертација. Универзитет у Крагујевцу, Правни факултет.
6. Рајовић, М. (2023). Однос унутрашњег и међународног права према Уставу Црне Горе. *Гласник Адвокатске коморе Војводине-часопис за правну теорију и праксу*, 83(1), 46–105.

Ђурић, В., Трнавац, М., „Привредна делатност цркава и верских заједница”, *Страни правни живот* 3/2018, стр. 89–107, DOI: 10.5937/spz1803089D

1. Đukić, D. (2022). Christian Values in the Constitutions of Serbia and Greece. *Central European Journal of Comparative Law*, 3, 57–74.
2. Glintić, M. (2023) Challenges in regulating the organization of religious travels as an economic activity. In: *Savremeno državno-crkveno pravo - uporednopravni izazovi i nacionalne perspektive*. Beograd : Budva: Institut za uporedno pravo : Pravoslavna mitropolija crnogorsko-primorska, 1185-1203.
3. Ђукић, Д. (2022). Правни субјективитет верских организација и њихових организационих јединица у Републици Србији. *Harmonius*, 170-188.
4. Матић, З., Ђеранић, М. (2023). Недозвољена трговина у казненом праву. *Право-теорија и пракса*, 40(3), 81–93. <https://doi.org/10.5937/ptp2303081M>
5. Рајић Ђалић, Ј. (2019) „Слобода вероисповести и аутономија цркве у радним односима световних лица“. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва 741-752.

Ђурић, В. „Појам религије у праву”, у: *Зборник радова Религија, политика, право*, Београд-Будва 2015, стр. 177–193.

1. Marković, V. (2023). Conceptual comparison of “political question” and “religious question” doctrines-Autonomy of churches and religious communities and the scope of judicial review. U: *Savremeno državno-crkveno pravo - uporednopravni izazovi i nacionalne perspektive*. Beograd : Budva: Institut za uporedno pravo : Pravoslavna mitropolija crnogorsko-primorska, 73–111.

2. Демона, Н., & Тодоровић, И. (2021). Верске слободе, Црна гора и антисрбизам—неки илустративни правно-етнолошки осврти. *Темнић: тематски зборник*, Крушевац: Историјски архив “Крушевац”, Својново : Удружење за културу и уметност Логос, 249–276.
3. Марковић, В. & Ромић, М. (2020). О уставности регистрација цркава и верских заједница—прилог проучавању државно-црквеног права. *Страни правни живот*, 64(1), 45–61.
4. Николић, О. (2022). *Држава, црква и слобода вероисповести*. Институт за упоредно право.

Ђурић, В., „Правни положај цркава и верских заједница у Републици Србији у светлу Одлуке Уставног суда”, Црквене студије 11/2014. стр. 437–453.

1. Буха, М. (2023). Вјерски службеник као свједок у кривичном поступку. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 1087-1099.
2. Ђукић, Д. (2019). Изазови регулисања правног положаја верских организација у Србији и окружењу. *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, LIII(3), 1099–1118. <https://doi.org/10.5937/zrpfns53-24008>
3. Марковић, В. (2020). Појам секуларности—историјски, правни и аксиолошко-етимолошки аспекти. *Богословље*, 79(2), 103–126.
4. Радојевић, М. (2023). Уставно обликовање односа цркве и државе у Србији. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 527-563.

Ђурић, В., Марковић, В., „Слобода вероисповести и мере за сузбијање епидемије вируса ковид 19: нови приступ, домаћа искуства и упоредна решења”, у: Пандемија Ковида 19: правни изазови и одговори (ур. В. Ђурић, М. Глинтић), Институт за упоредно право, Београд 2021. стр. 35 49

1. Matijević, M. & Zdravković, A. (2023) Some reflections on the non-derogable character of freedom of thought, conscious and religion and the concept of absolute human rights. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 743-770.
2. Настић, М. (2023). Заштита слободе вероисповести у поступку пред Уставним судом Србије. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 181-198.
3. Ђеранић Перишић, Ј. & Вишекруна, А. (2023) Црква, дигиталне технологије и метаверзум – Пледоаје за неопходност и начин правног регулисања –. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 917-941.

Đurić, V. Marković, V., „Presecular character of Montenegrin law on freedom of religion in context of Fuller's demands for internal morality of law”, *Strani pravni život* 4/2020, pp. 7–26.

1. Ljubomirovic, A. (2022). *The Concept of the Serbian World: A Copy of the Russian World or a Unique Idea for the Multidimensional Cohesion of the Serbian People?* (Master Thesis). Free University Berlin.
2. Мандић, М. (2018). Како су људи долазили у Берлин? Личне мреже у дискурсу миграната бошњачке националности. *Гласник Етнографског института САНУ*, 66(3), 547–580.
3. Марковић, В. (2023). Темељни уговор између Црне Горе и Српске православне цркве—изазов и/или преображај схватања начела секуларности у Црној Гори. *Архив за правне и друштвене науке*, 11(1), 29–59.

Ђурић, В. Врањеш, Н. Правни оквир улоге локалне самоуправе у остваривању јавног интереса - Примери Републике Србије и Републике Српске –. *Годишњак Факултета правних наука : научно-стручни часопис из области правних наука*, 10 (10)/2020, стр. 4-63.

1. Kostić, J. (2022). *The whistleblowers' protection: An analysis of the regulatory frameworks in selected Western Balkan countries*. Institute of Comparative Law.
2. Kostić, J., & Bošković, M. M. (2022). Recommendations for Overcoming Challenges of Whistleblowing in Public Procurement Procedures. *Law : Journal of the University of Latvia*. 15, 57–69. **Scopus**
3. Костић, Ј. (2022). Заштита узбуњивача: између јавног и приватног интереса. *Страни правни живот*, 66(2), 205–220.

Ђурић, В. *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа, Књ. 1. Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа у упоредном праву*, Београд 2018.

1. Korhecz, T. (2021). Evolving the legal framework of non-territorial autonomy in Serbia. Interaction between the legislator and the Constitutional Court: Steps forwards and steps backwards. In *Non-Territorial Autonomy as an Instrument for Effective Participation of Minorities*. Budapest: Skopje: Centre for Social Sciences : University American College, 183–196. <https://real.mtak.hu/133198/>
2. Манојловић, С. (2021). *Јавноправни субјективитет овлашћења политичких странака у либералној демократији*. Универзитет у Београду, Правни факултет. <https://nardus.mppn.gov.rs/handle/123456789/20779>
3. Марковић, К. (2022). *Утицај политичких странака на процес друштвене и политичке интеграције националних мањина у Републици Србији (2000-2016)*. Универзитет у Београду, Факултет политичких наука.

Ђурић, В., „Бриселски споразум – поново смишљене смутње”, *Српска политичка мисао* 4/2014, стр. 159–180.

1. Vucic, M., & Djukanovic, D. (2024). The challenges of normalizing relations between Belgrade and Pristina: implications of the „Agreement on the path to normalization”. *Journal of Liberty and International Affairs*, 10(1), 20–36. <https://doi.org/10.47305/JLIA24101022v>
2. Радовановић, Ђ. Д. (2023). *Српско-албански односи и етнички сукоби у оквиру савремених друштвених промена на Косову и Метохији*. Докторска дисертација. Универзитет у Приштини (Косовска Митровица), Филозофски факултет.
3. Томић, М. Т. (2022). Угрожавање националне безбедности сецесијом територија са расположивим природним ресурсима: случај Србије, Украјине и Шпаније. Докторска дисертација. Универзитет у Београду, Факултет безбедности.

Ђурић, В., „Право ЕУ и државно црквено право”, у: *Хармонизација законодавства Републике Србије са правом Европске уније* (ур. Д. Димитријевић, Б. Миљуш), Београд 2010, стр. 547–571.

1. Glintiћ, M. (2023) Challenges in regulating the organization of religious travels as an economic activity. U: V. Ђурић & D. Ђукић (ur.), *Savremeno državno-crkveno pravo*. Beograd : Budva: Institut za uporedno pravo : Pravoslavna Mitropolija Crnogorsko-primorska, 1185-1203.
2. Knežević Bojović, A. & Ćorić, V. (2023) Freedom of religion and belief in internal and external European Union policies. U: V. Ђурић & D. Ђукић (ur.), *Savremeno državno-crkveno pravo*. Beograd : Budva: Institut za uporedno pravo : Pravoslavna Mitropolija Crnogorsko-primorska, 793-828.
3. Ромић, М. (2019). „Државно-црквено право у Законоправику Светога Саве “. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва, 57-72.

Ђурић, В., „Петнаест година од доношења Закона о црквама и верским заједницама: стари изазови и нове перспективе државно-црквеног права”, у: *Зборник радова са научног скупа поводом 15 година од доношења Закона о црквама и верским заједницама Прилози државно-црквеном праву Србије* (ур. В. Чоловић, В. Ђурић), Институт за упоредно право, Београд 2022. стр. 47–62.

1. Ђурђевић, Н. (2023). Колективни аспект слободе вероисповести. У: *Државно-црквено право*. Универзитет у Крагујевцу, Правни факултет, 5–43. <https://doi.org/10.46793/DCP23.005DJ>
2. Петровић, С. (2023). Вјерски службеник као свједок у парничном поступку. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 1205-1224.

Milenković, D., Đurić, V., „Value for Money in Public-Private Partnership Projects in the Field of Street Lighting in the Republic of Serbia”, *Economy and Market Communication Review* 2/2020, vol. 20, pp. 391–412.

1. da Silva, L. M., Lopes, F. R. R., Abreu, C. G. S., Lima, G. B. A., Fortes, M. Z., & de Araujo, F. O. (2022). Identification of critical success factors for implementing sustainable public lighting management in cities: literature-based applications. *Brazilian Journal of Operations & Production Management*, 19(4), 1562–1562. **Scopus SJR 2022 0.317 (Q3)**
2. Nduhura, A., *et al.* (2023). Lighting Cities: The Application of Public Private Partnerships to Light Up East African Cities. *Public Works Management & Policy*, 1087724X231204804. **Scopus SJR 2023 0.237 (Q3); WoS ESCI IF5 1.5 (Q3)**

Ђурић, В., Марковић, В., „Ограничење слободе вероисповести у условима пандемије: пример Црне Горе”, *Теолошки погледи, двомесечни верско научни часопис* 3/2020, стр. 761–786.

1. Ђукић, Д. (2021). Вера, здравље, право : ограничења слободе вероисповести у условима пандемије. *Хармониус*, 10(1), 76-95.
2. Марковић, В. (2023). Темељни уговор између Црне Горе и Српске православне цркве–изазов и/или преображај схватања начела секуларности у Црној Гори. *Архив за правне и друштвене науке*, 11(1), 29–59.

Ђурић, В., „Уговорно државно-црквено право”, у: Зборник радова са међународне научне конференције Државно-црквено право кроз векове (ур. В. Чоловић, В. Џомић, В. Ђурић, М. Станић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија Црногорско- приморска, Београд – Цетиње 2019, стр. 357-392.

1. Марковић, В. (2023). Темељни уговор између Црне Горе и Српске православне цркве–изазов и/или преображај схватања начела секуларности у Црној Гори. *Архив за правне и друштвене науке*, 11(1), 29–59.
2. Петровић, С. (2023). Вјерски службеник као свједок у парничном поступку. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 1205-1224.

Ђурић, В., „Финансирање научне делатности у Републици Србији”, у: Зборник радова *Финансирање научних истраживања – упоредно право и пракса*, Београд 2018, стр. 31–48.

1. Вишекруна, А. (2022). Поглавље 25-наука и истраживање. У: *65 година Римских уговора : Европска унија и перспективе европских интеграција Србије*, Београд : Институт за упоредно право, 253–272.
2. Николић, А. (2019). Културна права у Републици Србији–тренутно стање и перспективе. *Страни правни живот*, 63(3), 69–81.

Ђурић, В. „The Principles, Organizational Structure and Legal Nature of Institutional Arrangements of Non-territorial Cultural Autonomy”, *Strani pravni život* 4/2017, pp. 25–40.

1. Filippini, C. (2022). Le conseguenze della pandemia da COVID-19 sui diritti culturali delle minoranze nazionali in Europa centro orientale, baltica e balcanica. *Nuovi Autoritarismi e Democrazie: Diritto, Istituzioni, Società* (NAD-DIS), 4(1), 27-47.
2. Malloy, T. H., Böhm, H., Klatt, M., Studzieniecki, T., Jusufi, I., & Figurek, A. (2020). NTA and Economic and Regional Development. In *Non-Territorial Autonomy in Theory and Practice: A 2020 Report*. American University College Skopje, 48–55.

Ђурић, В., „Споразуми између конститутивних јединица унутар држава са сложеност уставном структуром”, у: Годишњак факултета правних наука Универзитета Апеирон 5/2015, стр. 182–199.

1. Голић, Д. (2021). Уставноправни положај председника Републике Српске у светлу упоредног права. *Страни правни живот*, 65(2), 231–247. <https://doi.org/10.5937/spz65-31015>
2. Мариловић, Ђ. (2021). Однос пореских система у Босни и Херцеговини. У: *Зборник радова „Конституционализација Босне и Херцеговине”*, Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 267–292.

Ђурић, В. „Хегемонија државног и аутономија црквеног права у СР Немачкој и Републици Србији”, *Страни правни живот* 3/2013. стр. 79–104.

1. Аврамовић, Д. (2019). „Воља државе као материјални извор црквеног права“. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва, 601-615.
2. Ђеранић Перишић, Ј. & Вишекруна, А. (2023) Црква, дигиталне технологије и метаверзум – Пледоаје за неопходност и начин правног регулисања –. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право: Православна Митрополија Црногорско-приморска, 917-941.

Ђурић, В. „Контрола уставности међународних уговора у Републици Србији”, у: *Зборник радова са Округлог стола Улога и значај Уставног суда у очувању владавине права 1963–2013*, Београд 2013, стр. 136–161.

1. Вешовић, М. (2021). Правни оквир за примену општеприхваћених правила међународног права у кривичном праву Србије. *Страни правни живот*, 65(3), 497–508.
2. Џакић, Т. Б. (2019). *Гарантије независности судија уставних судова*. Докторска дисертација. Универзитет у Београду, Правни факултет. <https://nardus.mpn.gov.rs/handle/123456789/11538>

Ђурић, В. „Правне основе и оквири етнички засноване нетериторијалне аутономије”, *Зборник радова Правног факултета у Нишу* 65/2013, стр. 37–58.

1. Đukić, D. (2023). Non-Territorial Autonomy and the Legal Protection of the Symbols of Religious Organizations and National Minorities in Serbia. *Law, Identity and Values*, 3(1), 59–74.
2. Башић, Г. (2019). „Културна аутономија“ националних мањина у Републици Србији. У: *Права националних мањина у уставноправном систему Републике Србије: зборник радова са Округлог стола одржаног 27. новембра 2017.* (29–42). Београд: Српска академија наука и уметности.

Ђурић, В., Врањеш, Н., „Уставни положај и аутономија црква и верских заједница у систему кооперативне одвојености”, Саветовање „Октобарски правнички дани”, *Правна ријеч* 31/2012, стр. 279–301.

1. Калаба, О. (2023). Обрада података о личности од стране црква и верских заједница у праву и пракси ЕУ и Републике Србије. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд: Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 867-896.
2. Радојевић, М. (2023). Уставно обликовање односа цркве и државе у Србији. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд: Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 527-563.

Ђурић, В. „Избори и делотворно учешће националних мањина у јавним пословима”, у: *Избори у домаћем и страном праву* (ур. О. Николић, В. Ђурић), Институт за упоредно право, Београд 2012, стр. 133–162.

1. Simović, M. N., & Simović, M. (2021). Izbornog zakonodavstvo u Bosni i Hercegovini u kontekstu prakse Evropskog suda za ljudska prava i Ustavnog suda Bosne i Hercegovine. In *Reform of the electoral legislation of Bosnia and Herzegovina*. Sarajevo: Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, 259-298.
2. Голић, Д., & Кулић, М. (2020). Колективна права националних мањина у Србији. *XVII међународни научни скуп Правнички дани – „Проф. др Славко Царић” „Улога државе и права у XXI веку”,* 130-150.

Ђурић, В. „Дилеме слободног мандата: између воље народа и власти странака”, *Нова српска политичка мисао* 1-2/2012, стр. 181–206.

1. Domagała, K. (2023). *Niestabilne parlamenty. Chwiejność wewnątrzparlamentarna w Serbii i Wojwodinie w latach 2016-2020*. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.
2. Станић, М. (2019). *Политичке странке и посланички мандат*. Институт за упоредно право.

Ђурић, В., *Афирмативна акција: уставноправни и међународноправни аспекти*, Институт за упоредно право, Београд 2007.

1. Бекер, К. (2020). *Вишеструка дискриминација жена у Србији и одабраним државама Европске уније: упоредна анализа*. Докторска дисертација. Универзитет у Новом Саду.
2. Драгојловић, Ј., & Грујић, Г. (2018). Кривично дело повреде равноправности-обележја и специфичности. *Право-теорија и пракса*, 35(10–12), 32–45.

Ђурић, В., „Управноправни аспекти конкурсног остваривања јавног интереса у Републици Србији”, у: Актуелна питања савременог законодавства и правосуђа зборник радова са Саветовања правника, Будва, Удружење правника Србије и Републике Српске, Београд 2023. стр. 441–457.

1. Глинтић, М. (2023). Сајбер осигурање као нова врста осигурања—постоји ли потреба за новом класификацијом осигурања—. У: *Међународни правни односи и правда: зборник радова 36. сусрета Копаоничке школе природног права - Слободан Перовић*. Копаоничка школа природног права—Слободан Перовић, 465–482.

Ђурић, В., „Заштита националних мањина и перспективе европских интеграција Републике Србије”, у: 65 година од Римских уговора: Европска унија и перспективе европских интеграција Србије (ур. Ј. Ђеранић Перишић, В. Ђурић, А. Вишекруна), Институт за упоредно право, Београд 2022. стр. 91–110.

1. Поп-Лазич, И. (2023). Развој и примена нормативног оквира у области мањинских права у Хрватској у контексту европских интеграција. *Европско законодавство*, (84), 159–175.

Врањеш, Н., Ђурић, В., „Нови приступ стратешком планирању у јавној управи у Босни и Херцеговини”, *Правна ријеч* 62/2020, стр. 207–222.

1. Врањеш, Н. (2021). Анализа усклађености развоја јавних политика у земљама Западног Балкана са стандардима Европске уније. *Страни правни живот*, 65(1), 31–45.

Ђурић, В., „Правни положај политичких странака националних мањина у изборном процесу у Републици Србији”, у: *Дијалог о изборима* (ур. Д. Миленковић), Факултет политичких наука, Београд 2020, стр. 27–43.

1. Јовановић, М. (2022). Странке националних мањина – право на политичко удруживање, динамика и приступ изборној арени. *Тридесет година од обнове вишестранацја у Србији : искуства и перспективе : зборник радова*, Београд : Институт за политичке студије, 114–133.

Ђурић, В., *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа. Књ. 2, Нетериторијална мањинска самоуправа у Републици Србији: правни положај, овлашћења, финансирање и контрола*, Институт за упоредно право, Београд 2019.

1. Korhecz, T. (2021). Evolving the legal framework of non-territorial autonomy in Serbia. Interaction between the legislator and the Constitutional Court: Steps forwards and steps backwards. In *Non-Territorial Autonomy as an Instrument for Effective Participation of Minorities*. Budapest: Skopje: Centre for Social Sciences : University American College, 183–196. <https://real.mtak.hu/133198/>

Ђурић, В., „Службена употреба језика националних мањина у раду органа управе”, *Страни правни живот* 3/2019, стр. 49–68.

1. Matijević, M. V. (2020). Adequate representation of persons belonging to national minorities in public sector: The nature, content and scope of obligations in the comments of the Advisory Committee for the Framework Convention. *Strani pravni život*, 64(4), 55–68.

Ђурић, В., Кнежевић Бојовић, А., *Правни оквир културне делатности националних мањина*, Београд 2018.

1. Dobrić Jambrović, D., Vranješ, N. (2020). Zaštita nacionalnih manjina na lokalnoj razini u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. *Godišnjak Akademije pravnih znanosti Hrvatske*, 11(1), 79–96.

Врањеш, Н., Ђурић, В., „Државна служба и управљање људским ресурсима у институцијама Босне и Херцеговине и Републици Српској – екстерна евалуација и будући изазови”, Саветовање „Октобарски правнички дани”, *Правна ријеч* 54/2018, стр. 383–406.

1. Rabrenović, A., Misailović, J., & Malezić Repajić, T. (2023). Comparative Analysis of the Legal Status of Ministries of Defence Staff in Selected European Countries. In M. Reljanović (Ed.), *Collection Regional Law Review* (Vol. 4). Institute of Comparative Law, 153–167. https://doi.org/10.56461/iup_rlr.2023.4.ch10

Ђурић, В., Врањеш, Н., „Процес реформе јавне управе у БиХ-између очекиваног и постигнутог”, Саветовање „Октобарски правнички дани”, *Правна ријеч*, 50/2017, стр. 311–336.

1. Vranješ, N. D., & Vasiljević Poljašević, B. (2020). Javne finansije u Bosni i Hercegovini - domaći pravni okvir i evropski standardi. *Politeia*, 9(17), 123–141. <https://doi.org/10.5937/politeia0-22230>

Ђурић, В., „Припадност националној мањини и бирачко право за избор мањинских тела и представника”, *Страни правни живот* 3/2017, стр. 97–114.

1. Голић, Д., & Кулић, М. (2020). Колективна права националних мањина у Србији. *XVII међународни научни скуп Правнички дани – „Проф. др Славко Царић” „Улога државе и права у XXI веку”*, 130-150.

Ђурић В., „Религија и уставни идентитет”, у: *10 година часописа Политикологија религије* (ур. Мирољуб Јевтић, Марко Вековић), Центар за проучавање религије и верску толеранцију, Факултет политичких наука Универзитета у Београду, Београд 2017, 229–248.

1. Станић, М. & Ђорђевић, М. (2023) Државни симболи и секуларност државе у оквиру европских држава. У: В. Ђурић & Д. Ђукић (ур.), *Савремено државно-црквено право*. Београд : Будва: Институт за упоредно право : Православна Митрополија Црногорско-приморска, 113-133.

Ђурић, В. „Уставни идентитет Србије у контексту европских интеграција и уставних промена”, у: *Зборник радова Национално и међународно правно-актуелна питања и теме*, Правни факултет Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, 2017, стр. 263–277.

1. Božović, J. (2023). The prevention of corruption in Serbian constitutions up to the first world War. *NBP–Nauka, bezbednost, policija*, 28(3), 75–89.

Ђурић, В., „Лична имена припадника националних мањина и њихово службено признавање”, *Зборник Матице српске за друштвене науке* 4/2014, стр. 959–976.

1. Давитков, И. (2020). Процеси в адаптацијата на имената на българите в Цариброд (Сърбия). *Известия на Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин”*, (XXXIII), 212–242. WoS ESCI (Q4 Language & Linguistics)

Ђурић, В., *Правни аспекти прикупљања, употребе и значаја статистичких података о националној, језичкој и верској припадности становништва*, Републички завод за статистику и Институт за упоредно право, Београд 2014.

1. Đukić, D. (2021). Nihil Est Tam Inaequale Quam Aequitas Ipsa: The Issue of Confessional Communities in Serbia. *Law, Identity & Values*, 1, 19.

Раковић, А., Ђурић, В. (ур.), у: **Право, вера, култура**, Зборник радова са међународног научног скупа „Право и вера” одржаног на Правном факултету и Богословском факултету 18. и 19. мај 2011.

1. Ђукић, Д. (2019). Изазови регулисања правног положаја верских организација у Србији и окружењу. *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, LIII(3), 1099–1118. <https://doi.org/10.5937/zrpfns53-24008>

Ђурић, В. „Religion and National Minorities in the Legal and Political System of the Republic of Serbia”, *Политикологија религије* 1/2012, стр. 133–159.

1. Yupsanis, A. (2019). Minority Cultural Autonomy in Slovenia, Croatia and Serbia: A Real Opportunity for Cultural Survival or a Right Void of Substance? *Europäisches Journal für Minderheitenfragen*, 12(1–2), 83–112.

Ђурић, В., „Слобода вероисповести и правни субјективитет цркава и верских заједница у земљама бивше Југославије”, у: **Право земаља у региону** (ур. В. Чоловић), Институт за упоредно право, Београд 2010, стр. 182–202.

1. Глодић, Д. (2019). „Уређење положаја цркве на основу уговора закљученог са државом са посебним освртом на Босну и Херцеговину“. У: *Државно црквено право кроз векове* (ур. Владимир Чоловић, Велибор Џомић, Владимир Ђурић, Милош Станић), Београд-Будва, 527-545.

Ђурић, В., „Статут Војводине: изазов грађанској уставности и уставном патриотизму”, у: **посебно издање часописа Нова српска политичка мисао „Устав и искушења”, Београд 2008.**

1. Беретка, К. (2018). De iure потврђеност мултикултуралног карактера АП Војводине–Критички приказ (не) постојећих нормативних надлежности аутономне покрајине у области мањинских права. *Правни записи*, (1), 141–161.

Ђурић, В., „Политичка питања у судској контроли уставности”, *Правни живот* 12/2006.

1. Marković, V. (2023). Conceptual comparison of “political question” and “religious question” “doctrines-Autonomy of churches and religious communities and the scope of judicial review. U: *Savremeno državno-crkveno pravo - uporednopravni izazovi i nacionalne perspektive*. Beograd : Budva: Institut za uporedno pravo : Pravoslavna mitropolija crnogorsko-primorska, 73–111.

Ђурић, В., „Уставна жалба у југословенској федерацији”, *Правни живот* 12/1998.

1. Шаркиновић, Х. (2023). *Уставна жалба у Црној Гори у свјетлости упоредног конституционализма*. Докторска дисертација. Универзитет у Београду, Правни факултет. <https://nardus.mpn.gov.rs/handle/123456789/21895>

В ОЦЕНА САМОСТАЛНОСТИ КАНДИДАТА (уз детаљно образложење)

Имајући у виду да је чланом 50. ст. 1. Правилника, између осталог, предвиђено да кандидат за избор у звање научни саветник мора да испуни квалитативне критеријуме дефинисане чл. 43–47. тог правилника, *узимајући у обзир целокупну истраживачку каријеру*, важно је истаћи да је кандидат до сада објавио преко стотину научних радова, међу којима више монографија, да је био уредник већег броја тематских зборника и међународних конференција, као и да је био члан више комисија за одбрану докторских дисертација.

У периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат др Владимир Ђурић остварио је укупно 50 резултата од чега 2 самосталне монографије и 38 објављених научних радова који су публиковани у различитим часописима и зборницима радова.

Кандидат је у свом целокупном научном раду показао велики степен самосталности, имајући у виду да су огромна већина монографија и радова самостално израђени. Кандидатови радови публиковани у различитим часописима су, уз пар изузетака, квалификовани као оригинални научни радови.

У периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат др Владимир Ђурић је самостално објавио две монографије и 23 научна рада. Коауторски радови у чијем стварању је кандидат учествовао нису бројали више од два аутора. Од укупног броја коауторских радова, кандидат је био други аутор у шест случаја, што значи да је његов допринос и у случају настанка коауторских радова био одлучујући, а што се јасно закључује и према избору тема, обради предмета истраживања и стилу излагања који је у њима присутан. Највећи број тих коауторстава реализован је са Василијем Марковићем, у оквиру програма научног менторства на Институту за упоредно право (о чему ће више речи бити у наредним одељцима). Као резултат ове врсте менторске сарадње и рада са младим научним истраживачима, настало је пет научних радова у часописима, односно зборницима

радова. Коауторски радови са проф. др Дејаном Миленковићем и проф. др Невенком Враћешом представљају оригиналан спој правног и политиколошког увида у нормираност и праксу јавно-приватног партнерства, као и службеничког права и резултат су вишегодишњег заједничког истраживања коаутора.

Самосталност кандидата долази до изражаја и у оригиналности коју је у свом целокупном научном раду испољио приликом разматрања, у нашој науци недовољно истражених, тема о којима није писано чиме је дао аутентични допринос отварању нових аспеката проучавања у оквиру научне области права и зачетку нових научних дисциплина у области права које би се могле означити као државно црквено право, пописно право, право нетериторијалне аутономије, језичко право и право топонимије.

Такав тренд у научном раду кандидат је посебно испољио у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник. Самосталност др Владимира Ђурића посебно долази до изражаја у истраживању у нашој науци до сада недовољно проучених тема, чиме аутор пружа аутентичан допринос развоју домаће правне науке. При томе се акценат ставља на она питања која су актуелна у истраживањима на европском и светском нивоу, попут проблематике нетериторијалне аутономије, или су пак у домаћој правној науци дуго времена била занемарена, попут тема из области државног црквеног права, и која имају како теоријски и научни значај, тако и важност за будуће обликовање нормативних решења у појединим областима правног система Републике Србије. Имајући у виду изложено, Комисија је, у смислу чл. 19. ст. 2. Правилника, била слободна да од великог броја радова одабере и као илустрацију самосталности и личног вођења и отварања неке научне области посебно истакне следеће радове и монографије кандидата који су подробније анализирани у претходним одељцима овог Извештаја:

Монографска студија/поглавље у књизи M11 или рад у тематском зборнику водећег међународног значаја (M13 – 7 бодова)

1. Đurić, V., Marković, V. „The Role of Law and Non-Territorial Autonomy Arrangements in the Implementation of Linguistic Rights: A Comparative Perspective”, in: *Realising Linguistic, Cultural and Educational Rights Through Non-Territorial Autonomy*, Palgrave Macmillan, Cham. 2023. pp. 9–23. ISBN 978-3-031-19856-4. DOI: 10.1007/978-3-031-19856-4_2;

Монографска студија/поглавље у књизи M13 или рад у тематском зборнику међународног значаја (M14 – 5 бодова)

2. Đurić, V., „Churches and religious communities as legal entities of public law”, у: *Савремено државно-црквено право: упоредноправни изазови и националне перспективе* (ур. В. Ђурић, Д. Ђукић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија црногорско-приморска, Београд-Будва 2023, стр. 41–71, ISBN 978-86-82582-04-5;

Рад у националном часопису међународног значаја (M24 – 4 бода)

3. Ђурић, В., „Оправдања и ограничења аранжмана нетериторијалне мањинске аутономије у либералној демократији”, *Српска политичка мисао* 3/2020, вол. 69, стр. 63–82, ISSN 0354-5989, COBISS.SR-ID 128760841, DOI: 10.22182/spm.6932020.3.

Монографија националног значаја (M42 – 7 бодова)

4. Ђурић, В., *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа, Књ. 2, Нетериторијална мањинска самоуправа у Републици Србији: правни положај, овлашћења, финансирање и контрола*, Институт за упоредно право, Београд 2019. 442 стр., ISBN 978-86-80186-54-2, COBISS.SR-ID 282161164.

5. Ђурић, В., *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа, Књ. 3, Нетериторијална мањинска самоуправа у Републици Србији: избори*, Институт за упоредно право, Београд 2020. 286 стр., 176. ISBN 978-86-80186-64-1, COBISS.SR-ID 28973577.

Према мишљењу Комисије, у наведеним радовима и монографијама кандидат са посебном пажњом и брижљиво истражује нова, до сада недовољно истражена правна питања, а што је јасно истакнуто и у релевантним научним рецензијама тих радова и монографија.

Кандидат др Владимир Ђурић у свом научном стваралаштву у широком луку указује на функционалну повезаност различитих области права на пољима на којима се укрштају правна, али и политиколошка знања која кандидат увелико користи, као што су управо питања из области које кандидат својим радовима конституише – државно црквено право, право нетериторијалне аутономије, језичко право, као и на везе и динамику односа између класичних питања и нових друштвених, технолошких, социјалних појава, којима се право прилагођава – као што су јавно-приватно партнерство, право електронских комуникација и нове тенденције у развоју службеничког система. При сваком од ових истраживања јасно је да

кандидат влада материјом, нарочито материјом из области теорије права, уставног и управног права, да постоји свест о целини правног система и повезаности његових делова, као и о нужности да се кроз научноистраживачки рад дају теоријска али и практична решења за различите изазове у разним правним дисциплинама којима се бави у свом истраживачком опусу.

Његова оригиналност огледа се и у употреби упоредноправног метода истраживања. Наиме, кандидат у већини својих радова, изузев оних који су посвећени искључиво домаћим правним решењима, користи упоредноправни метод не само у његовом основном виду који обухвата синхроно упоређивање решења садржаних у правним системима различитих држава, већ и у његовом делотворнијем и плодноснијем виду који се састоји у упоређивању појединих правних института и њихових основних елемената у различитим правним системима, а што, нарочито у монографијама чији је кандидат аутор, резултира студиозним аналитичким истраживањем и садржајем који обухвата десетине одредница. Такође, кандидат посвећује посебну пажњу процесима хармонизације или транспозиције нормативних решења која настају у оквиру међународног права и права Европске уније. Комбинација ових метода, која је примењена у многим истраживањима кандидата, доприноси схватању сложених правних механизма, као и чинилаца који делују на обликовање конкретних норми на националном и наднационалном нивоу. Осим правних метода (нормативног и егзегетичког) кандидат у својим истраживањима примењује политиколошки и социолошки метод, који долазе до изражаја у научноистраживачком раду који обухвата и посебан осврт на социјални контекст настанка, примене и тумачења правне норме, потребе за њеним обликовањем и елементима који утичу на њено коначно формулисање.

VI КАНДИДАТОВО АНГАЖОВАЊЕ У РУКОВОЂЕЊУ НАУЧНИМ РАДОМ, КВАЛИТАТИВНИ ПОКАЗАТЕЉИ КАНДИДАТОВОГ НАУЧНОГ АНГАЖМАНА И ЊЕГОВ ДОПРИНОС УНАПРЕЂЕЊУ НАУЧНОГ И ОБРАЗОВНОГ РАДА У ОБЛАСТИ У КОЈОЈ СЕ БИРА

У оквиру анализе квалитативних показатеља научног ангажмана др Владимира Ђурића, Комисија је детаљно размотрила следеће параметре: оригиналност научног рада, утицајност, међународну научну сарадњу, као и остале показатеље успеха у научном раду.

6.1. Оригиналност научног рада

Оригиналност научног рада кандидата др Владимира Ђурића огледа се како у избору нових и недовољно истражених тема којима посвећује своје радове и монографије, тако и у методолошком аспекту његовог научног рада. Кандидат у својим монографијама и научним радовима веома успешно, изузетно студиозно и аналитички прецизно користи признате научне методе правне науке, а нарочито нормативни и упоредноправни метод и то у његовом вишем и научно плодотворнијем виду који подразумева проблемски или институционални приступ материји која се истражује посредством свестраног поређења битних елемената института који се у монографијама и радовима обрађују. Екстензивно коришћење савремене, нарочито стране, научне литературе и истраживања, уз избор актуелних тема и свестрани, студиозни и адекватни методолошки приступ, обезбеђује висок ниво оригиналности целокупног научног рада кандидата. У многим истраживањима приметно је да кандидат чини пионирске кораке при анализи одређених тема за које не постоји одговарајућа, или свеобухватна, домаћа литература. Ово његовом истраживању даје посебан значај. Стил писања у објављеним радовима је јасан, језик је разумљив, и присутна је уравнотеженост аргументације и критички приступ питањима које истражује. Теме које су предмет истраживања су разноврсне, али поседују заједничку карактеристику да су друштвено актуелне и да је њихова обрада, уз јасно дефинисане уочене изазове и препоруке, од значаја за даља истраживања као и унапређење правног оквира и праксе. У смислу изложеног, посебно треба указати на карактер научног нивоа и значај резултата кандидатових истраживања.

6.1.1. Научни ниво и значај резултата

Истраживања кандидата Владимира Ђурића током целокупне досадашње научне каријере представљају развој значајних дела која су објављена у публикацијама које су референтне за научну област права. У том смислу, Комисија налази за сходно да посебно истакне чињеницу да је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, чак 5 радова објављено у тематским зборницима водећег међународног значаја и међународног значаја, 3 рада у међународним часописима и националним часописима међународног значаја, 3 рада у врхунским часописима националног значаја, док су две монографије које је кандидат објавио монографије националног значаја.

Такође, кандидат је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни

сарадник, три године био уредник међународног научног часописа, а био је и уредник тематског зборника међународног значаја.

Др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, учествовао на више међународних научних скупова на којима је одржао предавања која су штампана у целини, међу којима се издвајају Трећа ЕНТАН конференција одржана на Универзитету Ovidius у Констанци (Румунија) у периоду 13 – 14. маја 2022. (рад објављен у тематском зборнику водећег међународног значаја чији је издавач *Palgrave Macmillan*),¹⁵ као и међународне научне конференције у области права – сусрети Копаоничке школе природног права и међународне научне конференције у организацији Правног факултета у Источном Сарајеву и Правног факултета у Косовској Митровици.

Истраживањима кандидата др Владимира Ђурића у великој мери се проширују границе научног правног знања и то у двоструком смислу: како у погледу научног (са)знања о правној природи института које кандидат у својим монографијама и радовима истражује, тако и у погледу применљивости и значаја већ утврђених и откривених знања из научних дисциплина теорије права, уставног и управног права, као и међународног јавног права на нове друштвене феномене и њихово правно регулисање. Штавише, будући да кандидат у великом броју својих радова, кроз призму мултидисциплинарног приступа, разматра проблематику правног регулисања етнокултурних феномена, а нарочито правно релевантног конституисања колективних идентитета и њиховог значаја за уставни идентитет, јавноправне односе и демократске процесе, укључујући и процесе конституисања и вршења власти, резултати његових истраживања својим значајем превазилазе оквире научне области права и имају вредност и за политиколошка и социолошка истраживања. Имајући у виду изложено, јасно је да научно стваралаштво кандидата др Владимира Ђурића и значај резултата тог стваралаштва краси високи и респектабилни научни ниво.

6.2. Утицајност

Утицајност научног рада кандидата др Владимира Ђурића Комисија ће представити анализирајући позитивну цитираност и утицај на туђе научно стваралаштво, с једне стране, и применљивост научних резултата, с друге стране.

6.2.1. Позитивна цитираност и утицај на туђе научно стваралаштво

¹⁵ Потврда о учешћу на конференцији у прилогу

Као што је наведено, у периоду за који се оцењује научни опус кандидата, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, монографије и други радови др Владимира Ђурића цитирани су укупно **174** пута у монографијама, зборницима радова, научним чланцима и докторским дисертацијама, како у земљи тако и у иностранству. Више цитата потиче из радова који су индексирани у базама WoS и Scopus. Комисија указује на чињеницу да је реч искључиво о позитивној цитираности, тачније да ни у једном случају монографије и радови кандидата у туђим научним радовима нису наведени у негативном контексту. Радови кандидата цитирани су како у делима из области права тако и у сродним наукама, као што су политикологија, теологије, социологија, демографија, етнологија, економија, историја, чак и филологија. Нарочито се може истаћи да незанемарив број цитата потиче из земаља региона и остатка Европе, као и да су радови кандидата цитирани и у часописима који се налазе у престижним индексним базама, као што су Web of Science (WoS) и Scopus, односно у издањима реномираних издавача, универзитета и научних института, као што су Brill, Sage, Peter Lang, Ferenc Mádl Institute of Comparative Law, и други.

6.2.2. Применљивост научних резултата

Будући да се истраживањима кандидата Владимира Ђурића, узимајући у обзир његову целокупну истраживачку каријеру, у великој мери проширују границе научног правног знања о правној природи института које кандидат у својим монографијама и радовима истражује, јасно је да његови научни резултати имају примену најпре у сфери научног истраживања. Они представљају драгоцен извор сазнања о областима које до сада нису биле у значајној и довољној мери проучаване, али и одличну полазну основу за будућа истраживања те проблематике. Научни резултати кандидата Владимира Ђурића имају примену и у домену високог образовања о чему ће више речи бити у одговарајућем делу овог Извештаја.

У овом делу Извештаја Комисија жели посебно да истакне применљивост научних резултата кандидата Владимира Ђурића у сфери позитивноправног регулисања појединих друштвених питања и њихов утицај на рад, одлучивање и праксу надлежних државних органа. У том смислу, Комисија указује да су резултати научних истраживања кандидата Владимира Ђурића, остварени током његове целокупне научне каријере, коришћени у изради Закона о изменама и допунама Закона о заштити права и слобода националних мањина („Сл. гласник РС” бр. 47/2018) и Закона о изменама и допунама Закона о националним саветима националних мањина („Сл. гласник РС” бр. 47/2018) у чијој припреми, као члан радних група за израду нацрта тих закона образованих од стране Министарства државне управе и локалне самоуправе, је и сам кандидат учествовао у својству

независног експерта. Такође, резултати научних истраживања кандидата Владимира Ђурића коришћени су и у припреми Закона о изменама и допунама Закона о службеној употреби језика и писма („Сл. гласник РС” бр. 47/2018), као и низа подзаконских аката. О овом виду утицајности и применљивости научних резултата кандидата Владимира Ђурића речито сведочи и чињеница да је кандидат, као признати научни радник, био позиван од стране Уставног суда Србије да на јавним расправама заказаним у појединим предметима изложи своје научно мишљење (у поступцима оцене уставности Закона о црквама и верским заједницама, Закона о националним саветима националних мањина и тзв. „Бриселског споразума” - Првог споразума о принципима који регулишу нормализацију односа).

Применљивост научних резултата кандидата Владимира Ђурића у сфери позитивноправног регулисања појединих друштвених питања и њихов утицај на рад, одлучивање и праксу надлежних државних органа изражени су и у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник. Наиме, у том периоду кандидат је, као признати научни радник и независни експерт, био укључен у рад Посебне радне групе за израду Акционог плана за реализацију Програма за реформу система локалне самоуправе у Републици Србији од 2021. до 2025. године који је усвојен на седници Владе 7. јула 2021. године („Службени гласник РС”, број 73/21). Такође, био је и члан Радне групе за измену Закона о Фонду за науку.¹⁶ Научни резултати истраживања др Владимира Ђурића коришћени су и приликом припреме Петог државног извештаја о спровођењу Оквирне конвенције за заштиту националних мањина у Републици Србији и Шестог државног извештаја о спровођењу Европске повеље о регионалним или мањинским језицима у Републици Србији у чијој припреми је кандидат и непосредно био ангажован.

У контексту применљивости научних резултата кандидата др Владимира Ђурића, Комисија налази да је посебно потребно истаћи да је он дугогодишњи члан Правног савета Патријаршијског управног одбора Српске православне цркве¹⁷ и да је у том својству посебно био ангажован у припреми Темељног уговора између Црне Горе и СПЦ, при чему је у припреми тог акта до изражаја дошла његова експертиза и познавање материје уговорног државно-црквеног права.

Такође, из наведених резултата кандидата види се да је у свом раду, у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, посветио пажњу и изради студија и анализа јавне политике. У том смислу, Комисија указује да је Коментар Закона о

¹⁶ Решење о образовању Радне групе у прилогу

¹⁷ <https://patrijarsija.websites.rs/o-nama/>

националним саветима националних мањина чији је кандидат аутор, а који је израђен у оквиру пројекта „Промоција различитости и равноправности у Србији”, који је део заједничког програма Европске уније и Савета Европе „Horizontal Facility за Западни Балкан и Турску 2019-2022”, намењен пре свега државним органима који имају надлежности у областима у којима национални савети врше јавна овлашћења, јединицама локалних самоуправа, националним саветима националних мањина, као и другим институцијама као подршка у примени Закона о националним саветима националних мањина.

Такође, кандидат др Владимир Ђурић, је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, учествовао и у одређеним пројектима чији је наручилац било Министарство за европске интеграције Републике Србије. Реч је о изради Анализе националног законодавства о правном основу у складу са којим се правила јавних набавки садржана у међувладиним споразумима, који омогућавају директну доделу уговора одређеним привредним субјектима, сматрају усаглашеним са чланом 11. Закона о јавним набавкама, Споразумом о стабилизацији и придруживању и Уставом Републике Србије, као и о изради аналитичког документа у оквиру Пројекта “Развој модела за усклађивање Републике Србије са пресудама Суда правде ЕУ које су извор права и модела за праћење пресуда/мишљења/студија Европског суда за људска права и Венецијанске комисије” који је од стране Научног већа Института за упоредно право у Београду прихваћен као студија и анализа јавне политике М 123.

6.3. Међународна научна сарадња

Кандидат је у току своје целокупне истраживачке каријере учествовао у реализацији више међународних научних и стручних пројеката и излагао на већем броју међународних конференција.

У периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др Владимир Ђурић је био заменик члана Управног одбора ENTAN¹⁸ – *The European Non-Territorial Autonomy Network* пројекта – међународног научног пројекта који представља COST акцију (пројекат) CA18114 чији је циљ истраживање концепта нетериторијалне аутономије.¹⁹

Осим учешћа на том међународном научном пројекту, кандидат др Владимир Ђурић је, у смислу члана 45. т. а) Правилника, боравио на студијском боравку у трајању од

¹⁸ <https://entan.org/mc-members/>

¹⁹ <https://entan.org/about/>

месец дана (27. 12. 2023–27. 1. 2024.) на Правном факултету Универзитета у Бихаћу на којем је био ангажован у извођењу наставе.²⁰

У оквиру међународне научне сарадње кандидата свакако би требало истаћи и да је он био (ко)уредник тематског зборника међународног значаја (M18) – „Савремено државно-црквено право: упоредноправни изазови и националне перспективе” чији су саиздавачи Институт за упоредно право и Православна Митрополија црногорско–приморска, 2023. 1.302 стр. ISBN 978-86-82582-04-5. [COBISS.SR-ID 126979849], а који је, као што је истакнуто, окупио радове импозантног броја еминентних међународних стручњака.²¹ Такође, у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др Владимир Ђурић је био уредник међународног научног часописа „Годишњак Факултета правних наука” Паневропског универзитета Апеирон Бања Лука (у Републици Србији M23) у оквиру кога је објављен значајан број радова страних аутора и радова на страним језицима.

Као што је истакнуто, у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др Владимир Ђурић је с поднесеним радовима учествовао на већем броју међународних научних скупова с којих су радови објављени у оквиру тематских зборника међународног значаја и зборника међународних научних скупова.

У периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др Владимир Ђурић је био ангажован од стране појединих међународних организација на спровођењу стручних пројеката. У том смислу, посебно се издваја његово вишегодишње ангажовање на пројектима: “Strengthening the protection of persons belonging to national minorities in Serbia in line with the European standards” и „Промоција различитости и равноправности у Србији”, на којима је био ангажован од стране Савета Европе и у оквиру којих је од септембра 2018. до октобра 2022. припремио Анализу извештавања о примени Акционог плана за остваривање права националних мањина; Упоредноправну анализу за Водич о употреби мањинских језика у раду управе; Анализу – мапирање препорука уговорних тела СЕ (Саветодавног комитета и Комитета експерата) у области мањинских права и Коментар Закона о националним саветима националних мањина.

Свакако посебан и значајан вид међународне научне сарадње кандидата и респектовања његовог научног доприноса на међународном плану представља

²⁰ Потврда у прилогу.

²¹ Позивно писмо уредника у прилогу

чињеница да је др Владимир Ђурић 10. априла 2024. на састанку заменика министара спољних послова држава чланица Савета Европе изабран за сталног члана Саветодавног комитета Оквирне конвенције за заштиту националних мањина који, према одредбама Конвенције, помаже Комитету министара Савета Европе у оцењивању адекватности мера предузетих од стране уговорница ради остваривања принципа садржаних у Конвенцији, а који чине признати експерти у области заштите националних мањина.²²

Напоследку, важно је истаћи да је кандидат др Владимир Ђурић почевши од 2007. године био и да је још увек ангажована у настави у Републици Српској, најпре у звању доцента, а затим и у звању ванредног и редовног професора на Факултету правних наука Паневропског универзитета „Апеирон” у Бањалуци.

6.4. Остали показатељи успеха у научном раду

Комисија је на основу приложене биографије и прилога кандидата др Владимира Ђурића закључила да је, у смислу Правилника, испуњеност осталих показатеља успеха у научном раду могуће утврдити на основу критеријума који се односе на ангажованост у формирању научних кадрова, уређивачки рад и учешће у уређивачким одборима, одржана предавања по позиву, едиторски рада на монографијама, рецензирање резултата из категорија M10, M20 и M100, активност у научним и научно-стручним друштвима, као и на допринос унапређењу научног рада и образовања.

6.4.1. Ангажованост у формирању научних кадрова

Комисија констатује да је кандидат др Владимир Ђурић био ангажован у формирању научних кадрова, како у Институту за упоредно право тако и шире. Његова ангажованост у формирању научних кадрова дошла је до изражаја како у контексту избора у одговарајућа научна и наставна звања, тако и у смислу менторског рада с кандидатима. Детаљнији приказ ангажованости кандидата у формирању научних кадрова биће дат у делу IX овог Извештаја.

6.4.2. Уређивачки рад и учешће у уређивачким одборима

Осим уређивања тематског зборника међународног научног значаја (M18), уређивања међународног научног часописа (M29a), уређивања тематског зборника водећег националног значаја и уређивања тематских зборника националног значаја, кандидат др Владимир Ђурић је у периоду за који се кандидатов научни опус

²² Писмо о именовању у прилогу

оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник био (и још увек је) члан издавачког савета часописа „Страни правни живот“ (у назначеном периоду у категоријама M24 и M51) и Научног савета часописа „Зборник радова Правног факултета у Нишу“ (у назначеном периоду у категоријама M24 и M51).

Др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, одређен за члана научног одбора међународне научне конференције „From National Sovereignty to Negotiation Sovereignty – Days of Law Ronaldo Quardi“ која ће бити одржана 14. 6. 2024. у организацији Института за упоредно право и Правног факултета Универзитета „Nicolo Cusano“ из Рима.²³

6.4.3. Одржана предавања

Кандидат др Владимир Ђурић је у свом целокупном досадашњем научном раду био и још увек је ангажован у настави у звању доцента, ванредног и напослетку и редовног професора на основним, мастер и докторским студијама на више правних факултета у земљи и иностранству – на Правном факултету Универзитета Унион у Београду, на Правном факултету за привреду и правосуђе Привредне академије у Новом Саду, Факултету правних наука Паневропског универзитета „Апеирон“ у Бања Луци, Правном факултету Универзитета у Бихаћу, На тим факултетима држао је предавања из предмета Уставно право, Управно право, Филозофија и теорија права.

Поред тога, др Ђурић је био ангажован на више пројеката у својству предавача. Нарочито се истичу већ наведени међународни пројекти у организацији Савета Европе у којима су предавања организована за запослене у органима државне управе и локалне самоуправе у Републици Србији.

6.4.4. Едиторски рада на монографијама и рецензирање резултата из категорија M10, M20 и M100

Кандидат је у периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, био рецензент више монографија и зборника радова. Проф. др Ђурић је у изборном периоду био рецензент три (3) зборника радова и пет (5) монографија.

Зборници:

²³ Потврда у прилогу.

Станић, Милош, Шупут, Дејан (ур.). *Српски фудбал: упоредноправни изазови и перспективе*, Институт за упоредно право, Београд 2021. 148 стр. ISBN 978-86-80186-74-0, COBISS.SR-ID 52249097.

Станић, Милош, Шупут, Дејан (ур.). *Српски фудбал : упоредноправни изазови и перспективе, 2*, Институт за упоредно право, Београд 2022. 207 стр. ISBN 978-86-80186-89-4, COBISS.SR-ID 80681481.

Манић, Самир, Чоловић, Владимир (ур.), *Увод у шеријатско право*: Институт за упоредно право, Државни универзитет, Департман за правне науке, Београд – Нови Пазар 2020. 271 стр. ISBN 978-86-80186-61-0, COBISS.SR-ID 25625609.

Монографије:

Благојевић, Милан, *Уставноправна одбрана Републике Српске*. Глас Српске, Бања Лука 2021. 199 стр. ISBN 978-99976-910-1-9, COBISS.SR-ID 132692225.

Станић, Милош, *Политичке странке и посланички мандат*, Институт за упоредно право, Београд 2019. 131 стр. Монографија, 172. ISBN 978-86-80186-51-1, COBISS.SR-ID 281087244.

Николић, Оливер, *Држава, црква и слобода вероисповести*, Институт за упоредно право, Београд 2022. 99 стр. ISBN 978-86-80186-90-0, COBISS.SR-ID 82844681.

Станић, Милош, *Судски савети: састав и надлежности широм Европе*, Институт за упоредно право, Београд 2022. 138 стр. Монографија 184. ISBN 978-86-80186-87-0, COBISS.SR-ID 79682569.

Ćorić, Vesna, *Improper superior orders: an analysis of the regulatory frameworks in selected Western Balkan countries*, Institute of Comparative Law, Belgrade 2022. 122 str., Monograph, 188. ISBN 978-86-80186-97-9, COBISS.SR-ID 84748553.

Рецезирање резултата из категорија M20 и M100 (али и осталих категорија):

У периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат др Владимир Ђурић био је рецензент радова у више научних категорија. Реч је о:

Часопису „Социолошки преглед“ – рецензент 2023, часопис у категорији M23–рецензирање радова у категорији M20

Часопису „Страни правни живот“ – рецензент (2019-2023), у 2021. и 2022. часопис је био у категорији M24 – рецензирање радова у категорији M20

Часопису за економију и тржишне комуникације - EMC REVIEW – рецензент 2020, часопис у категорији M23 – рецензирање радова у категорији M20

ГРУПА АУТОРА. Упоредна анализа закона, подзаконских аката и прописа ЕУ у области регулисања отпадних вода и улога локалне самоуправе односно града Новог Сада. Београд: Институт за упоредно право, 2021. 153 стр., граф. прикази, табеле. ISBN 978-86-80186-66-5. [COBISS.SR-ID 40154377] – рецензирање радова у категорији M100

Regional Law Review –Зборник саопштења с међународног научног скупа (M31) у 2022, 2021, 2020;

6.4.5. Активност у научним и научно-стручним друштвима

Владимир Ђурић је члан Председништва Удружења за уставно право. Такође, др Ђурић је члан Удружења правника Србије и Републике Српске. Као што је већ истакнуто, кандидат др Владимир Ђурић изабран је за члана Саветодавног комитета Оквирне конвенције за заштиту националних мањина Савета Европе који чине признати међународни експерти у области заштите националних мањина. Др Владимир Ђурић је и члан Правног савета Патријаршијског управног одбора СПЦ.

6.4.6. Допринос унапређењу научног рада и образовања

Монографије и радови кандидата др Владимира Ђурића цитирани су у неколико уџбеника који су коришћени, или се користе у наставном процесу на многим правним факултетима у Републици Србији. Примера ради, реч је о следећим уџбеницима:

- З. Томић, *Управно право*, Систем, Београд 2002.
- С. Лилић, П. Димитријевић, М. Марковић, *Управно право*, 2004.
- М. Пајванчић, *Уставно право, Уставне институције*, Нови Сад 2005
- Б. Милосављевић, *Управно право*, Београд 2007.
- Д. Стојановић, *Уставно процесно право*, Ниш 2016.
- В. Петров, М. Станковић, *Уставно право*, Правни факултет, Београд 2020.

- В. Петров, *Уставно право*, Правни факултет, Београд 2020.
- В. Петров, Д. Симовић, *Уставно право*, КПА, Београд 2018.
- З. Томића, *Опште управно право*, Правни факултет, Београд 2022.

Допринос научног стваралаштва кандидата унапређењу научног рада и образовања огледа се и у чињеници да су поједине његове монографије и радови уврштени у обавезну и/или допунску литературу на мастер и докторским студијама на различитим факултетима. Тако је монографија „Уставна жалба” уврштена у литературу за предмет Уставна заштита људских права на мастер студијама Правног факултета Универзитета у Нишу,²⁴ као и на предмету Уставно судство на докторским студијама истог Факултета.²⁵ Та монографија је у списку литературе за предмет Судска контрола управе на докторским студијама на Правном факултету у Новом Саду.²⁶

Такође, као што то јасно показује преглед цитираности, кандидатови радови су често коришћени као литература у изради докторских дисертација на факултетима у Републици Србији и Републици Српској, као и дипломским и мастер радовима у иностранству.

VII ОЦЕНА УСПЕШНОСТИ РУКОВОЂЕЊА НАУЧНИМ РАДОМ

7.1. Руководијење и учествовање на пројектима, потпројектима или пројектним задацима

У периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат др Владимир Ђурић био је, као заменик члана Управног одбора, укључен у руковођење ENTAN – *The European Non-Territorial Autonomy Network* пројектом – међународним научним пројектом који представља COST акцију (пројекат) чији је циљ истраживање концепта нетериторијалне аутономије.²⁷

Такође, у периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат је одлукама Научног већа Института за упоредно право био одређен за руководиоца следећих пројектних задатака:

²⁴ http://www.prafak.ni.ac.rs/files/master/master_OSN_2021/Ustavna_zastita_ljudskih_prava.pdf

²⁵ <http://www.prafak.ni.ac.rs/files/doktorske/das-silabusi-2020/Ustavno-sudstvo.pdf>

²⁶ <https://pf.uns.ac.rs/wp-content/uploads/2021/09/Knjiga-predmeta-DAS-Pravo.pdf>

²⁷ <https://entan.org/mc-members/>

- пројектног задатка „Пандемија COVID 19 – правни изазови и одговори“ одлуком Научног већа Института за упоредно право од 5. 4. 2021. године;
- пројектног задатка „Прилози државно-црквеном праву Србије“ одлука Научног већа Института за упоредно право од 26. 9. 2022;
- пројектног задатка „65 година Римских уговора - Европска Унија и перспективе европских интеграција Србије“ одлука Научног већа Института за упоредно право од 26. 9. 2022.

Кандидат је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, током 2019. био учесник и пројекта Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (ев. бр. пројекта 179031) – „Српско и европско право – упоређивање и усаглашавање“ у Институту за упоредно право.

Такође, кандидат је у том периоду учествовао и на неколико пројеката државних органа Републике Србије и пројеката значајних међународних организација. Реч је о пројектима чији је наручилац било Министарство за европске интеграције - израда Анализе националног законодавства о правном основу у складу са којим се правила јавних набавки садржана у међувладиним споразумима, који омогућавају директну доделу уговора одређеним привредним субјектима, сматрају усаглашеним са чланом 11. Закона о јавним набавкама, Споразумом о стабилизацији и придруживању и Уставом Републике Србије из 2023, као и о изради аналитичког документа у оквиру Пројекта „Развој модела за усклађивање Републике Србије са пресудама Суда правде ЕУ које су извор права и модела за праћење пресуда/мишљења/студија Европског суда за људска права и Венецијанске комисије“ такође из 2023.

Као што је истакнуто на одговарајућим местима у овом Извештају, кандидат је у оквиру пројекта “Strengthening the protection of persons belonging to national minorities in Serbia in line with the European standards” и „Промоција различитости и равноправности у Србији”, који је део заједничког програма Европске уније и Савета Европе „Horizontal Facility за Западни Балкан и Турску 2019-2022”, био ангажован на неколико пројектних активности и задатака.

Комисија налази за сходно да истакне да је кандидат др Владимир Ђурић одређен за руководиоца (*Principal Investigator*) пројекта *Adjustment of Non- Territorial Autonomy to the New public Administration* (ANTANA) са којим је тим Института за упоредно право конкурисао у оквиру јавног позива за финансирање пројекта у оквиру

Програма – ИДЕНТИТЕТИ који је расписао Фонд за науку Републике Србије. Др Владимир Ђурић је руководио вишечланим тимом истраживача у процесу припреме пројектне документације. Пројекат је прошао административну проверу и у првом кругу евалуације освојио 87,5 поена, док је у другом кругу евалуације освојио 84,6 поена (финално 86,34 поена),²⁸ али ипак, упркос одличним оценама, није прихваћен за финансирање.

7.2. Руковођење научном политиком

Кандидат активно учествује у руковођењу научном политиком како у оквиру научне институције у којој је запослен - Института за упоредно право, тако и у оквиру тела министарстава и Заједнице института Србије.

Као члан Научног већа Института за упоредно право, са осталим члановима кандидат активно учествује у креирању научне политике и у организовању научноистраживачког рада Института. Кандидат је у периоду 2017–2023. био заменик председника Научног већа Института за упоредно право. Такође, кандидат др Владимир Ђурић је у оквиру Института за упоредно право члан комисије за утврђивање усклађености општих аката Института (Статут, Пословник НВ итд.) са законима и подзаконским актима који регулишу научноистраживачку делатност. Кандидат је био и члан комисије за организацију свечане академије поводом 65 година оснивања Института за упоредно право. За сагледавање учешћа кандидата у руковођењу научном политиком у оквиру научне институције у којој је запослен је важно истаћи да је он члан и Управног одбора Института за упоредно право као један од представника запослених.

Кандидат је дао активан допринос у раду тела министарстава и Заједнице института Србије. Наиме, у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат је био члан Радне групе за измену Закона о Фонду за науку коју је образовало ресорно Министарство.

Кандидат је вишегодишњи члан Надзорног одбора заједнице института Србије и на тај начин такође учествује у креирању и спровођењу научних политика у Републици Србији.

²⁸ Потврда о евалуацији

VIII КВАНТИТАТИВНА ОЦЕНА КАНДИДАТОВИХ НАУЧНИХ РЕЗУЛТАТА (Прилог 4 Правилника)

Као што се на основу података из биографије и оцене радова може утврдити, др Владимир Ђурић је у периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, остварио укупно 140,2 бодова (структура резултата приказана је у следећој табели):

Квантитативни показатељи за период за који се оцењује кандидатов научни опус

M13 - Монографска студија/поглавље у књизи M12 или рад у тематском зборнику водећег међународног значаја: $1 \times 7 = 7$ бодова

M14 - Монографска студија/поглавље у књизи M13 или рад у тематском зборнику међународног значаја: $4 \times 5 = 20$ бодова

M18 - Уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације међународног значаја: $1 \times 2 = 2$ бода

M23 - Рад у међународном часопису: $1 \times 4 = 4$ бода

M 24 - Рад у националном часопису међународног значаја: $2 \times 4 = 8$ бодова

M29a - Уређивање међународног научног часописа: $3 \times 1,5 = 4,5$ бода

M31 - Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини: $10 \times 3,5 = 35$ бодова

M36 - Уређивање зборника саопштења међународног научног скупа: $1 \times 1,5 = 1,5$ бод

M42 - Монографија националног значаја: $2 \times 7 = 14$ бодова

M 44 - Поглавље у књизи M41 или рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја: $2 \times 3 = 6$ бодова

M 45 - Поглавље у књизи M42 или рад у тематском зборнику националног значаја: $6 \times 1,5 = 9$ бодова

M48 - Уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације водећег националног значаја: $1 \times 2 = 2$ бода

M 49 - Уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације националног значаја: $2 \times 1 = 2$ бода

M 51 - Рад у врхунском часопису националног значаја: $3 \times 3 = 9$ бодова

M52 - Рад у истакнутом националном часопису: $2 \times 1,5 = 3$ бода

M53 - Рад у националном часопису: $1 \times 1 = 1$ бод

M61 - Предавање по позиву са скупа националног значаја штампано у целини: $6 \times 1,5 = 9$ бодова

M64 - Саопштење са скупа националног значаја штампано у изводу: $1 \times 0,2 = 0,2$ бода

M123 - Студија и анализа јавне политике која је прихваћена на одговарајућем научном/наставно-научном већу: $3 \times 1 = 3$ бода

Укупно: 140, 2 бодова.

Према Правилнику, потребно је да кандидат за звање научни саветник оствари укупно 70 бодова, од чега у категоријама

$M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52+M53+M54+M61$ укупно = 54 (Обавезни 1)

а у категоријама

$M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+M41+M42$ укупно = 40 (Обавезни 2), при чему из најмање три групе резултата.

Кандидат др Владимир Ђурић је у изборном периоду остварио следеће резултате:

Укупно: 140,2 бодова

Од тога:

$M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52+M53+M54+M61 = 131,5$ бодова

$M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+M41+M42 = 88$ бодова

IX ПРИКАЗ КАНДИДАТОВЕ ДЕЛАТНОСТИ У ОБРАЗОВАЊУ И ФОРМИРАЊУ НАУЧНИХ КАДРОВА

Будући да је кандидат др Владимир Ђурић запослен у Институту за упоредно право у Београду, његова ангажованост у формирању научних кадрова најпре се огледа у учешћу у комисијама за избор у одговарајућа истраживачка и научна звања у оквиру Института. У периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др

Владимир Ђурић је био члан и/или председник комисије за избор у истраживачка и научна звања следећих лица (у загради је датум формирања комисије) :

Др Мирослав Ђорђевић – научни сарадник (22. 10. 2020) – председник комисије
Мср Јована Рајић Ђалић – истраживач сарадник (20. 11. 2020) – члан комисије
Др Владимир Микић – научни сарадник (5. 4. 2021) – председник комисије
Др Велибор Џомић – виши научни сарадник (5. 4. 2021) – члан комисије
Др Милутин Трнавац – научни сарадник (27. 12. 2021) – председник комисије
Др Саво Манојловић – научни сарадник (25. 1. 2022) – председник комисије
Др Александра Рабреновић – виши научни сарадник (16. 5. 2022) – председник комисије
Др Оливер Николић – виши научни сарадник (18. 1. 2023) – председник комисије
Др Милош Станић – виши научни сарадник (13. 2. 2023) – члан комисије
Др Александар Ђорђевић – научни сарадник (2. 3. 2023) – члан комисије
Др Јована Рајић Ђалић – научни сарадник (30. 10. 2023) – члан комисије

Осим у комисијама за избор у истраживачка и научна звања запослених у Институту за упоредно право, кандидат др Владимир Ђурић учествовао је као члан и председник комисија за избор у научна звања и лица која су запослена у другим научно-истраживачким организацијама (нпр. др Мијодрог Радојевић из Института за политичке студије).

Кандидат др Владимир Ђурић је, осим учешћа у комисијама за избор у истраживачка и научна звања, именован и за ментора у више случајева.

Најпре, на основу одлуке Научног већа Института за упоредно право из Београда, а на предлог руководиоца пројекта „Српско и европско право – упоређивање и усаглашавање”, утврђена је ангажованост кандидата у раду са студентом докторских студија и истраживачем сарадником Института за упоредно право, Савом Манојловићем, у оквиру пројекта „Српско и европско право – упоређивање и усаглашавање”, што у смислу Правилника може бити прихваћено као менторство. Кандидат др Владимир Ђурић је корисним и вредним запажањима у свим фазама израде, допринео квалитету докторске дисертације др Сава Манојловића што је кандидат Манојловић и истакао на почетку своје докторске дисертације. Колега Манојловић је 2021. одбранио са одликом докторску дисертацију под називом „Јавноправни субјективитет и овлашћења политичких странака у либералној демократији” на Правном факултету Универзитета у Београду.²⁹

²⁹ Захвалница у прилогу.

Кандидат др Владимир Ђурић именован је за ментора и мср Василију Марковићу, истраживачу приправнику у Институту и студенту докторских студија Правног факултета Универзитета у Београду одлуком Научног већа Института за упоредно право из Београда од 27. 12. 2021. године, што у смислу Правилника може бити прихваћено као менторство. У менторском раду с кандидатом Марковићем остварени су и одговарајући, запажени научни резултати у виду објављивања коауторских радова о чему је више речи било у претходним одељцима овог Извештаја. Колега Марковић би докторску дисертацију под називом „Појам политичког акта и опсег судске контроле“ требало да брани на Правном факултету Универзитета у Београду током 2024.³⁰

Такође, кандидат др Владимир Ђурић био је ментор и Александру Васиљевићу, стипендисти Министарства науке, технолошког развоја и иновација и студенту докторских студија на Правном факултету Универзитета у Београду сагласно програму подстицања и стипендирања младих и надарених за научноистраживачки рад и Одлуке о додели стипендија студентима докторских академских студија и укључивању у научноистраживачке пројекте Министарства, а што у смислу Правилника може бити прихваћено као менторство. Кандидат др Владимир Ђурић је корисним запажањима допринео квалитету израде докторске дисертације Александра Васиљевића. Колега Васиљевић би докторску дисертацију под називом „Изградња верских објеката, правни и црквеноправни аспекти“ требало да брани на Правном факултету Универзитета у Београду у току 2024. године. Кандидат др Владимир Ђурић је својим искуством и саветима дао значајан допринос приликом обрађивања области у вези са општим односом државе и црква и верских заједница, уставноправним аспектима слободе вероисповести и изградње верских објеката као дела те слободе, те у вези с управноправним аспектима изградње верских објеката.³¹

Кандидат др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, био члан комисија за оцену и одбрану докторских дисертација следећих кандидата:

1. Аулић, Љиљана, *Принципи европског управног простора и њихова примена у процесу европских интеграција Босне и Херцеговине*, Универзитет у Београду, Факултет политичких наука, Београд 2022. 233 стр., COBISS.SR-ID 81841417;

³⁰ Захвалница у прилогу.

³¹ Захвалница у прилогу.

2. Манојловић, Саво, *Јавноправни субјективитет и овлашћења политичких странака у либералној демократији*, Универзитет у Београду, Правни факултет, Београд 2021. 255 страна, COBISS.SR-ID 67247113.

Кандидат др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, именован за члана комисија за одбрану пројекта докторске дисертације, односно оцену подобности теме и кандидата за следеће докторске дисертације:

1. Александар Васиљевић, *Изградња верских објеката, правни и црквеноправни аспекти*, Правни факултет Универзитета у Београду;
2. Агатина Петровић, *Реформа службеничког система у јавној управи Републике Србије – примена компаративних модела*, Факултет политичких наука Универзитета у Београду.

Такође, кандидат др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, био члан и комисије за избор у звање редовног професора кандидата проф. др Дарка Голића на Правном факултету за привреду и правосуђе Привредне академије у Новом Саду.

Коначно, као што је већ наведено у одговарајућем делу Извештаја, кандидат проф. др Владимир Ђурић дуги низ година ангажован је у настави, како у оквиру основних тако и у оквиру мастер студија, те је више пута био ментор за израду дипломских и мастер радова и члан комисија за одбране дипломских, мастер и докторских радова на Факултету правних наука Паневропског универзитета „Апеирон” у Бања Луци.

X ЗАКЉУЧАК СА ПРЕДЛОГОМ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ

Др Владимир Ђурић је објавио велики број радова у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник. То показује и број бодова који је остварен (140,2 бодова) а који значајно премашује број бодова који је потребан за стицање научног звања научни саветник.

На основу укупног увида у научно-истраживачки рад др Владимира Ђурића, сматрамо да публиковани радови показују ширину интересовања и да су усмерени ка питањима из области уставног права, управног права, теорије права, међународног јавног права, аутономног права, и права људских права. Анализа библиографије кандидата указује на запажен број тематски богатих и разноврсних радова који су већином самостално израђени и објављени у бројним и значајно категоризованим публикацијама. Реч је о радовима којима се обрађују теме које до сада нису уопште, или нису у довољној и заслуженој мери, биле предмет пажње у домаћој правној књижевности. Кандидат је у својим радовима испољио способност анализе посредством детаљног и свестраног сагледавања предмета свог истраживања. Уочава се да кандидат у својим радовима тежи својеврсном споју разматрања теорије и праксе, нарочито у погледу питања која су по својој правној природи гранична подручја различитих правних дисциплина. Посебно треба скренути пажњу на чињеницу да се кандидат у изучавању различитих питања из широке сфере свог интересовања врло успешно служи компаративним методом чему доприноси његово познавање енглеског и немачког језика, тако да су ставови изложени у свим радовима и монографијама праћени позивањем на велики број теоријских извора и коришћење богате класичне и новије литературе и међународне и националне правне, нарочито судске, праксе. Кандидат се значајно служи и нормативним методом што долази до изражаја у анализи позитивноправних прописа. Будући да Владимир Ђурић истражује недовољно обрађену проблематику испољавајући при том респектабилан методолошки приступ, јасно је да је реч о кандидату чија је самосталност у научном раду веома изражена.

Констатујући да је др Владимир Ђурић кандидат који проучава недовољно истражена питања, Комисија посебно указује на његов оригинални научни допринос. Имајући у виду да кандидат, као што је истакнуто, у великом броју својих радова, кроз призму мултидисциплинарног приступа заснованог на респектабилној научној методологији, разматра проблематику правног регулисања етнокултурних феномена, а нарочито правно релевантног конституисања колективних идентитета и њиховог значаја за уставни идентитет, јавноправне односе и демократске процесе, укључујући и процесе конституисања и вршења власти, може се закључити да резултати његових истраживања, имајући у виду његово целокупно научно стваралаштво, утиру пут конституисању нових научних дисциплина у области права (државно црквено право, право нетериторијалне аутономије, језичко право, пописно право, и право топонимије) и да имају вредност и за политиколошка и социолошка истраживања. О квалитету научноистраживачког рада кандидата говори и углед и утицајност публикација у којима су објављени радови кандидата, њихова цитираност, као и учешће кандидата у научним и другим пројектима који су

реализовани, или се реализују, како на међународном плану, тако и у Институту за упоредно право.

За сагледавање научног рада и доприноса кандидата од значаја су и чињенице да је он члан председништва Удружења за уставно право, члан редакција часописа „Страни правни живот“ и „Зборник радова Правног факултета у Нишу који су категоризовани као врхунски часописи од националног значаја, као и да је као признати експерт у области мањинских права изабран за члана Саветодавног комитета Оквирне конвенције за заштиту националних мањина Савета Европе.

Рад са научним подмлатком др Ђурића се огледа како у обављању различитих дужности у настави у претходном периоду његове професионалне каријере, тако и у институтском менторству и чланству у комисијама за избор у звање, као и у комисијама за оцену и одбрану докторских дисертација.

Имајући у виду све што је изложено, Комисија констатује потпуну испуњеност услова за избор кандидата у звање научни саветник. Чланови Комисије су једногласни у ставу да би значај и ранг научних тема обрађених од стране кандидата у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, требало да буду посебно уважени. То се односи како на монографије и радове објављене у зборницима и научним часописима, тако и на учешће на домаћим и међународним научним скуповима. Према мишљењу Комисије, анализа научног рада кандидата др Владимира Ђурића упућује на закључак о великој истрајности и систематичности, напретку у посматраном периоду и о значајној самосталности аутентично профилисаног научног радника и плодносног аутора.

На основу свега изложеног, Комисија има част да Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Крагујевцу поднесе следећи:

ПРЕДЛОГ

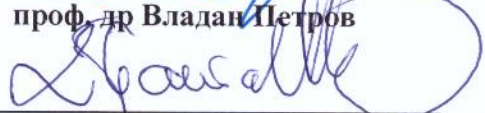
У складу са изложеним оценама, а на основу свих релевантних чињеница и изнесених научних аргумената и запажања, Комисија констатује да кандидат испуњава све услове предвиђене Правилником и позива Наставно-научно веће Правног факултета Универзитета у Крагујевцу да се позитивно изјасни о Извештају, односно да Матичном одбору Министарства науке, технолошког развоја и иновација, односно Комисији Министарства за избор у звања,

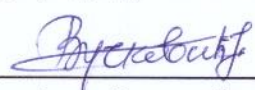
предложи да кандидат др Владимир Ђурић, виши научни сарадник у Институту за упоредно право у Београду, буде изабран у звање НАУЧНИ САВЕТНИК.

У Крагујевцу, 10. 5. 2024.

КОМИСИЈА

проф. др Владан Петров

проф. др Драган Батавељић

проф. др Јелена Вучковић

проф. др Јелена Теранић Перишић

ПРИМЉЕНО: 10.05.2024			
См. јед.	Број	Прим.	Вредност
	1159/1		

Прилог 5.

Назив института – факултета који подноси захтев: Правни факултет
Универзитета у Крагујевцу

РЕЗИМЕ ИЗВЕШТАЈА О КАНДИДАТУ ЗА СТИЦАЊЕ НАУЧНОГ ЗВАЊА

I Општи подаци о кандидату

Име и презиме: Владимир Ђурић

Година рођења: 1971.

ЛМБГ: 1206971710358

Назив институције у којој је кандидат стално запослен: Институт за упоредно
право, Београд

Дипломирао: 1996. године, Правни факултет Универзитета у Београду

Магистрирао: 2000. године, Правни факултет Универзитета у Београду

Докторирао: 2006. године, Правни факултет Универзитета у Нишу

Постојеће научно звање: виши научни сарадник

Научно звање које се тражи: научни саветник

Област науке у којој се тражи звање: друштвене науке

Грана науке у којој се тражи звање: право

Научна дисциплина у којој се тражи звање: Уставно право

Назив научног матичног одбора којем се захтев упућује: Матични научни одбор за
право, економију и политичке науке

II Датум избора-реизбора у научно звање:

Виши научни сарадник: 21. 10. 2019. (избор)

III Научно-истраживачки резултати (прилог 1 и 2 правилника):

1. Монографије, монографске студије, тематски зборници, лексикографске и картографске публикације међународног значаја (уз доношење на увид) (M10):

	Број	вредност	укупно
M11 =			
M12 =			
M13 =	1	7	7
M14 =	4	5	20
M15 =			
M16 =			
M17 =			
M18 =	1	2	2

2. Радови објављени у научним часописима међународног значаја, научна критика; уређивање часописа (M20).

	Број	вредност	укупно
M21 =			
M22 =			
M23 =	1	4	4
M24 =	2	4	8
M25 =			
M26 =			
M27 =			
M28a =			
M28b =			
M29a =	3	1,5	4,5

3. Зборници са међународних научних скупова (M30):

	Број	вредност	укупно
M31 =	10	3,5	35
M32 =			
M33 =			
M34 =			
M35 =			
M36 =	1	1,5	1,5

4. Монографије националног значаја (M40):

	Број	вредност	укупно
M41 =			
M42 =	2	7	14
M43 =			
M44 =	2	3	6
M45 =	6	1,5	9
M46 =			
M47 =			
M48 =	1	2	2
M49 =	2	1	2

5. Радови у часописима националног значаја (M50):

	Број	вредност	укупно
M51 =	3	3	9
M52 =	2	1,5	3
M53 =	1	1	1
M54 =			
M55 =			
M56 =			

6. Предавања по позиву на скуповима националног значаја (M60):

	Број	вредност	укупно
M61 =	6	1,5	9
M62 =			
M63 =			
M64 =	1	0,2	0,2
M65 =			
M66 =			
M67 =			
M68 =			
M69 =			

12. Документи припремљени у вези са креирањем и анализом јавних политика (M120):

	Број	вредност	укупно
M121 =			
M122 =			
M123 =	3	1	3
M124 =			

Виши научни сарадник (друштвене науке)	Минимум	укупно
Укупно	70	140,2
<u>M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52+M53+M54+M61</u>	54	131,5
<u>M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+M41+M42</u>	40	88

IV Квалитативна оцена научног доприноса (Прилог 1 правлника):

Оцењујући објављене радове кандидата, Комисија је утврдила да их карактерише тематска разноликост, која покрива велики број правно деликатних питања, као и вешто коришћење богате класичне и новије литературе, те продубљено разматрање и критичко преиспитивање националних, европских и међународних стандарда у областима уставног права, управног права, права људских права и теорије права. Теме које су предмет истраживања су разноврсне, али поседују заједничку карактеристику да су друштвено актуелне и да је њихова обрада, уз јасно дефинисане уочене изазове и препоруке, од значаја за даља истраживања као и унапређење правног оквира и праксе. У многим истраживањима приметно је да кандидат чини пионирске кораке при анализи одређених тема за које не постоји одговарајућа, или свеобухватна, домаћа литература. Његови радови одликују се систематичношћу излагања, уверљивом аргументацијом, поузданим закључцима, те јасним и лепим стилом излагања, и представљају одраз ширине његових интересовања.

1. Показатељи успеха у научном раду:

(Награде и признања за научни рад додељене од страних релеватних научних институција и друштава; уводна предавања на научним конференцијама и друга предавања по позиву; чланства у одборима међународних научних конференција; чланства у одборима научних друштва; чланства у уређивачким одборима часописа, уређивање монографија, рецензије научних радова и пројеката).

Др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, учествовао на више међународних научних скупова на којима је одржао предавања која су штампана у целини, међу којима се издвајају Трећа ЕНТАН конференција одржана на Универзитету Ovidius у Констанци (Румунија) у периоду 13 – 14. маја 2022 (рад објављен у тематском зборнику водећег међународног значаја чији је издавач Palgrave Macmillan), као и међународне научне конференције у области права – сусрети Копаоничке школе природног права и међународне научне конференције у

организацији Правног факултета у Источном Сарајеву и Правног факултета у Косовској Митровици. Кандидат др Владимир Ђурић је у свом целокупном досадашњем научном раду био и још увек је ангажован у настави у звању доцента, ванредног и напослетку и редовног професора на основним, мастер и докторским студијама на више правних факултета у земљи и иностранству на којима је држао предавања из предмета Уставно право, Управно право, Филозофија и теорија права. Поред тога, др Ђурић је био ангажован на више пројеката у својству предавача, међу којима се истичу међународни пројекти у организацији Савета Европе.

Др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, одређен за члана научног одбора међународне научне конференције „From National Sovereignty to Negotiation Sovereignty – Days of Law Ronaldo Quardi” која ће бити одржана 14. 6. 2024. у организацији Института за упоредно право и Правног факултета Универзитета „Nicolo Cusano” из Рима.

Владимир Ђурић је члан Председништва Удружења за уставно право. Такође, кандидат др Владимир Ђурић изабран је за члана Саветодавног комитета Оквирне конвенције за заштиту националних мањина Савета Европе који чине признати међународни експерти у области заштите националних мањина. Др Владимир Ђурић је члан и Правног савета Патријаршијског управног одбора Српске православне цркве. Такође, кандидат др Владимир Ђурић је члан и Надзорног одбора Заједнице института Србије.

Др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, био (и још увек је) члан издавачког савета часописа „Страни правни живот“ (у назначеном периоду у категоријама М24 и М51) и Научног савета часописа „Зборник радова Правног факултета у Нишу“ (у назначеном периоду у категорији М 24 и М 51).

У периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат др Владимир Ђурић био је уредник:

- тематског зборника међународног научног значаја „Савремено државно – црквено право: упоредноправни изазови и националне перспективе“, Београд: Институт за упоредно право; Будва: Православна Митрополија црногорско–приморска, 1.302 стр. ISBN 978-86-82582-04-5. [COBISS.SR-ID 126979849] (M18);

- три године уредник међународног научног часописа „Годишњак Факултета правних наука Паневропског универзитета „Апеирон” (M29a);
- зборника саопштења с међународног научног скупа „Државно-црквено право кроз векове”, Београд: Институт за упоредно право; Цетиње; Православна Митрополија Црногорско- приморска, 2019. 921 стр. ISBN 978-86-80186-52-8. <http://iup.rs/wp-content/uploads/2020/09/DCP.pdf>. [COBISS.SR-ID 281408780];
- тематског зборника водећег националног значаја „65 година од Римских уговора : Европска унија и перспективе европских интеграција Србије”, Београд: Институт за упоредно право, 2022. 346 стр. ISBN 978-86-80186-96-2. <https://iup.rs/wp-content/uploads/2023/03/2022-65-godina-od-Rimskih-ugovora.pdf>, DOI: 10.56461/ZR_22.65godRU. [COBISS.SR-ID 85383177] (M48);
- два тематска зборника националног значаја (M49).

Кандидат је у посматраном изборном периоду био рецензент рецензент три (3) зборника радова и пет (5) монографија. Такође, др Ђурић је био ангажован у својству рецензента у многим научним часописима, међу којима се издвајају часописи M20 категорије:

1. Часопис *Социолошки преглед* - рецензент 2023, часопис у категорији M23–рецензирање радова у категорији M20
2. Часопис *Страни правни живот* – рецензент (2019-2023), у 2021. и 2022. часопис је био у категорији M24 – рецензирање радова у категорији M20
3. Часопис за економију и тржишне комуникације - *EMC REVIEW* – рецензент 2020, часопис у категорији M23 - рецензирање радова у категорији M20

2. Ангажованост у развоју услова за научни рад, образовању и формирању научних кадрова:

(Допринос развоју науке у земљи; менторство при изради мастер, магистарских и докторских радова, руковођење специјалистичким радовима; педагошки рад; међународна сарадња; организација научних скупова)

Допринос развоју науке у земљи

Монографије и радови кандидата др Владимира Ђурића цитирани су у неколико уџбеника који су коришћени, или се користе у наставном процесу на многим правним факултетима у Републици Србији. Допринос научног стваралаштва кандидата

унапређењу научног рада и образовања огледа се и у чињеници да су поједине његове монографије и радови уврштени у обавезну и/или допунску литературу на мастер и докторским студијама на различитим факултетима. Тако је монографија „Уставна жалба“ уврштена у литературу за предмет Уставна заштита људских права на мастер студијама Правног факултета Универзитета у Нишу, као и на предмету Уставно судство на докторским студијама истог Факултета. Та монографија је у списку литературе за предмет Судска контрола управе на докторским студијама на Правном факултету у Новом Саду.

Такође, као што то јасно показује преглед цитираности, кандидатови радови су често коришћени као литература у изради многих докторских дисертација на правним и другим факултетима у Републици Србији, као и дипломских и мастер радова у иностранству.

Менторство при изради докторских радова

На основу одговарајућих одлука Научног већа Института за упоредно право из Београда, утврђена је ангажованост кандидата у раду са студентима докторских студија Правног факултета Универзитета у Београду и истраживачима Института за упоредно право, Савом Манојловићем и Василијем Марковићем, што у смислу Правилника о стицању истраживачких и научних звања може бити прихваћено као менторство. У менторском раду с кандидатом Марковићем остварени су и одговарајући, запажени научни резултати у виду објављивања коауторских радова. Такође, кандидат др Владимир Ђурић био је ментор и Александру Васиљевићу, стипендисти Министарства науке, технолошког развоја и иновација и студенту докторских студија на Правном факултету Универзитета у Београду сагласно програму подстицања и стипендирања младих и надарених за научноистраживачки рад и Одлуке о додели стипендија студентима докторских академских студија и укључивању у научноистраживачке пројекте Министарства, а што у смислу Правилника може бити прихваћено као менторство. Кандидат др Владимир Ђурић је корисним запажањима допринео квалитету израде докторских дисертација наведених кандидата.

Педагошки рад

Кандидат др Владимир Ђурић је у свом целокупном досадашњем научном раду био и још увек је ангажован у настави у звању доцента, ванредног и напослетку и редовног професора на основним, мастер и докторским студијама на више правних факултета у земљи и иностранству – на Правном факултету Универзитета Унион у Београду, на Правном факултету за привреду и правосуђе Привредне академије у Новом Саду,

Факултету правних наука Паневропског универзитета „Апеирон“ у Бања Луци, Правном факултету Универзитета у Бихаћу. На тим факултетима држао је предавања из предмета Уставно право, Управно право, Филозофија и теорија права.

Учешће у комисијама за писање извештаја за избор у научна звања

Будући да је кандидат др Владимир Ђурић запослен у Институту за упоредно право у Београду, његова ангажованост у формирању научних кадрова најпре се огледа у учешћу у комисијама за избор у одговарајућа истраживачка и научна звања у оквиру Института. У периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др Владимир Ђурић је био члан и/или председник комисије за избор у истраживачка и научна звања следећих лица (у загради је датум формирања комисије) :

- Др Мирослав Ђорђевић – научни сарадник (22. 10. 2020) – председник комисије
- Мср Јована Рајић Ћалић – истраживач сарадник (20. 11. 2020) – члан комисије
- Др Владимир Микић – научни сарадник (5. 4. 2021) – председник комисије
- Др Велибор Џомић – виши научни сарадник (5. 4. 2021) – члан комисије
- Др Милутин Трнавац – научни сарадник (27. 12. 2021) – председник комисије
- Др Саво Манојловић – научни сарадник (25. 1. 2022) – председник комисије
- Др Александра Рабреновић – виши научни сарадник (16. 5. 2022) – председник комисије
- Др Оливер Николић – виши научни сарадник (18. 1. 2023) – председник комисије
- Др Милош Станић – виши научни сарадник (13. 2. 2023) – члан комисије
- Др Александар Ђорђевић – научни сарадник (2. 3. 2023) – члан комисије
- Др Јована Рајић Ћалић – научни сарадник (30. 10. 2023) – члан комисије

Осим у комисијама за избор у истраживачка и научна звања запослених у Институту за упоредно право, кандидат др Владимир Ђурић учествовао је као члан и председник комисија за избор у научна звања и лица која су запослена у другим научно-истраживачким организацијама (нпр. др Мијодраг Радојевић из Института за политичке студије).

Такође, кандидат др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, био члан и комисије за избор у звање редовног професора кандидата проф. др Дарка Голића на Правном факултету за привреду и правосуђе Привредне академије у Новом Саду.

Учешће у комисијама за оцену и одбрану докторских дисертација

Кандидат др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, био члан комисија за оцену и одбрану докторских дисертација следећих кандидата:

1. Аулић, Љиљана, *Принципи европског управног простора и њихова примена у процесу европских интеграција Босне и Херцеговине*, Универзитет у Београду, Факултет политичких наука, Београд, 2022, 233 стр. <https://phaidrabg.bg.ac.rs/o:27123> [COBISS.SR-ID 81841417]
2. Манојловић, Саво. *Јавноправни субјективитет и овлашћења политичких странака у либералној демократији*, Универзитет у Београду, Правни факултет, Београд, 2021, 255 стр. <https://phaidrabg.bg.ac.rs/o:25812>. [COBISS.SR-ID 67247113]

Кандидат др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, именован за члана комисија за одбрану пројекта докторске дисертације, односно оцену научне заснованости теме за следеће докторске дисертације:

1. Александар Васиљевић, *Изградња верских објеката, правни и црквеноправни аспекти на Правном факултету Универзитета у Београду*;
2. Агатина Петровић, *Реформа службеничког система у јавној управи Републике Србије – примена компаративних модела на Факултету политичких наука Универзитета у Београду*.

Међународна сарадња

Кандидат је у току своје целокупне истраживачке каријере учествовао у реализацији више међународних научних и стручних пројеката и излагао на већем броју међународних конференција.

У периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др Владимир Ђурић је био заменик члана Управног одбора ENTAN - *The European Non-Territorial Autonomy Network* пројекта – међународног научног пројекта који представља COST акцију (пројекат) CA18114 чији је циљ истраживање концепта нетериторијалне аутономије.

Кандидат др Владимир Ђурић је, у смислу члана 45. т. а) Правилника, боравио на студијском боравку у трајању од месец дана (27. 12. 2023–27. 1. 2024) на Правном факултету Универзитета у Бихаћу на којем је био ангажован у извођењу наставе. У оквиру међународне научне сарадње кандидата свакако би требало истаћи и да је он био (ко)уредник тематског зборника међународног значаја (M18) – „Савремено државно-црквено право : упоредноправни изазови и националне перспективе” чији су коиздавачи Институт за упоредно право и Православна Митрополија црногорско–приморска, 2023. Такође, у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др Владимир Ђурић је био уредник међународног научног часописа „Годишњак Факултета правних наука” Паневропског универзитета Апеирон Бања Лука (у Републици Србији M23) у оквиру кога је објављен значајан број радова страних аутора и радова на страним језицима.

Такође, у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др Владимир Ђурић је с поднесеним радовима учествовао на већем броју међународних научних скупова с којих су радови објављени у оквиру тематских зборника међународног значаја и зборника међународних научних скупова.

У периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др Владимир Ђурић је био ангажован од стране појединих међународних организација на спровођењу стручних пројеката. У том смислу, посебно се издваја његово вишегодишње ангажовање на пројекту “Strengthening the protection of persons belonging to national minorities in Serbia in line with the European standards” и на пројекту „Промоција различитости и равноправности у Србији”, који су били део заједничког програма Европске уније и Савета Европе „Horizontal Facility за Западни Балкан и Турску 2019-2022”.

Свакако посебан и значајан вид међународне научне сарадње кандидата и респектовања његовог научног доприноса на међународном плану представља чињеница да је др Владимир Ђурић 10. априла 2024. на састанку заменика министара спољних послова држава чланица Савета Европе изабран за сталног члана Саветодавног комитета Оквирне конвенције за заштиту националних мањина који, према одредбама Конвенције, помаже Комитету министара Савета Европе у оцењивању адекватности мера предузетих од стране уговорница ради остваривања принципа садржаних у Конвенцији, а који чине признати експерти у области заштите националних мањина.

Напоследку, важно је истаћи да је кандидат др Владимир Ђурић почевши од 2007. године био и да је још увек ангажована у настави у Републици Српској, најпре у звању доцента, а затим и у звању ванредног и редовног професора на Факултету правних наука Паневропског универзитета „Апеирон” у Бањалуци.

Организација научних скупова

У периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др Владимир Ђурић је био организатор већег броја научних скупова и уредник зборника радова са тих скупова и конференција. Реч је о следећим научним скуповима и зборницима:

- Ђурић, Владимир, Ђукић, Далибор (ур.). *Савремено државно-црквено право : упоредноправни изазови и националне перспективе*, Београд: Институт за упоредно право; Будва: Православна Митрополија црногорско-приморска, 2023. 1.302 стр. ISBN 978-86-82582-04-5. [COBISS.SR-ID 126979849]
- Ђеранић Перишић, Јелена, Ђурић, Владимир, Вишекруна, Александра (ур.), 65 година од Римских уговора : *Европска унија и перспективе европских интеграција Србије*. Београд: Институт за упоредно право, 2022. 346 стр. ISBN 978-86-80186-96-2. <https://iup.rs/wp-content/uploads/2023/03/2022-65-godina-od-Rimskih-ugovora.pdf>, DOI: 10.56461/ZR_22.65godRU. [COBISS.SR-ID 85383177]
- Ђурић, Владимир, Глинтић, Мирјана (ур.), *Пандемија Ковида 19: правни изазови и одговори*, Београд: Институт за упоредно право, 2021. 166 стр. ISBN 978-86-80186-67-2. <http://iup.rs/wp-content/uploads/2021/05/2021-Pandemija-Kovida-19.pdf>. [COBISS.SR-ID 42987785]
- Чоловић, Владимир, Ђурић, Владимир (ур.). *Прилози државно-црквеном праву Србије : зборник радова са научног скупа поводом 15. година од доношења Закона о црквама и верским заједницама*. Београд: Институт за упоредно право; = Belgrade: Institute of Comparative Law, 2022. 242 стр. ISBN 978-86-80186-77-1. <http://iup.rs/wp-content/uploads/2022/04/2022-Prilozi-dr%C5%BEavno-crkvenom-pravu-Srbije.pdf>. [COBISS.SR-ID 61078281]
- Чоловић, Владимир, Џомић, Велибор, Ђурић, Владимир, Станић, Милош (ур.), *Државно-црквено право кроз векове*: [зборник радова са међународне научне конференције]. Београд: Институт за упоредно право; Цетиње; Православна

3. Организација научног рада:

(Руковођење пројектима, потпројектима и задацима; технолошки пројекти, патенти, иновације и резултати примењени у пракси; руковођење научним и стручним друштвима; значајне активности у комисијама и телима Министарства за науку и технолошки развој и телима других министарстава везаних за научну делатност; руковођење научним институцијама)

Ангажовање на пројектима

У периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат др Владимир Ђурић био је, као заменик члана Управног одбора, укључен у руковођење ENTAN – *The European Non-Territorial Autonomy Network* пројектом – међународним научним пројектом који представља COST акцију (пројекат) чији је циљ истраживање концепта нетериторијалне аутономије.¹

Такође, у периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат је одлукама Научног већа Института за упоредно право био одређен за руководиоца следећих пројектних задатака:

- пројектног задатка „Пандемија COVID 19 – правни изазови и одговори” одлуком Научног већа Института за упоредно право од 5. 4. 2021. године;
- пројектног задатка „Прилози државно-црквеном праву Србије” одлука Научног већа Института за упоредно право од 26. 9. 2022;
- пројектног задатка „65 година Римских уговора - Европска Унија и перспективе европских интеграција Србије” одлука Научног већа Института за упоредно право од 26. 9. 2022.

Кандидат је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, током 2019. био учесник и пројекта Министарства просвете, науке и технолошког развоја

¹<https://entan.org/mc-members/>

Републике Србије (ев. бр. пројекта 179031) – „Српско и европско право – упоређивање и усаглашавање” у Институту за упоредно право.

Такође, кандидат је у том периоду учествовао и на неколико пројеката државних органа Републике Србије и пројеката значајних међународних организација. Реч је о пројектима чији је наручилац било Министарство за европске интеграције. Најпре израда Анализе националног законодавства о правном основу у складу са којим се правила јавних набавки садржана у међувладиним споразумима, који омогућавају директну доделу уговора одређеним привредним субјектима, сматрају усаглашеним са чланом 11. Закона о јавним набавкама, Споразумом о стабилизацији и придруживању и Уставом Републике Србије из 2023. Такође 2023. године Министарство за европске интеграције је било наручилац и израде аналитичког документа у оквиру Пројекта „Развој модела за усклађивање Републике Србије са пресудама Суда правде ЕУ које су извор права и модела за праћење пресуда/мишљења/студија Европског суда за људска права и Венецијанске комисије”.

Као што је истакнуто на одговарајућим местима у Извештају, кандидат је у оквиру пројеката који су били део заједничког програма Европске уније и Савета Европе „Horizontal Facility за Западни Балкан и Турску 2019-2022”, био ангажован на неколико пројектних активности и задатака.

Кандидат др Владимир Ђурић одређен је за руководиоца (*Principal Investigator*) пројекта *Adjustment of Non- Territorial Autonomy to the New Public Administration* (ANTANA) са којим је тим Института за упоредно право конкурисао у оквиру јавног позива за финансирање пројеката у оквиру Програма – ИДЕНТИТЕТИ који је расписао Фонд за науку Републике Србије. Др Владимир Ђурић је руководио вишечланим тимом истраживача у процесу припреме пројектне документације.

Руковођење научним и стручним друштвима

Кандидат др Владимир Ђурић је члан Председништва Удружења за уставно право. Такође, др Ђурић је члан Удружења правника Србије и Републике Српске.

Значајне активности у комисијама и телима Министарства за науку и технолошки развој и телима других министарстава везаних за научну делатност

Кандидат је дао активан допринос у раду тела министарстава и Заједнице института Србије. Наиме, у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат

је био члан Радне групе за измену Закона о Фонду за науку коју је образовало ресорно Министарство.

Кандидат је вишегодишњи члан Надзорног одбора Заједнице института Србије и на тај начин такође учествује у креирању и спровођењу научних политика у Републици Србији.

Руковођење у оквиру научне институције

Као члан Научног већа Института за упоредно право, заједно са осталим члановима, кандидат активно учествује у креирању научне политике и у организовању научноистраживачког рада Института. Кандидат је у периоду 2019–2023. био заменик председника Научног већа Института за упоредно право. Такође, кандидат др Владимир Ђурић је у оквиру Института за упоредно право члан комисије за утврђивање усклађености општих аката Института са законима и подзаконским актима који регулишу научноистраживачку делатност. За сагледавање учешћа кандидата у руковођењу научном политиком у оквиру научне институције у којој је запослен је важно истаћи да је он члан и Управног одбора Института за упоредно право као један од представника запослених.

4. Квалитет научних резултата:

(Утицајност; параметри квалитета часописа и позитивна цитираност кандидатових радова; ефективни број радова и број радова нормиран на основу броја коаутора; степен самосталности и степен учешћа у реализацији радова у научним центрима у земљи и иностранству; допринос кандидата реализацији коауторских радова; значај радова)

Утицајност

Утицајност научног рада кандидата др Владимира Ђурића Комисија је представила анализирајући позитивну цитираност и утицај на туђе научно стваралаштво, с једне стране, и применљивост научних резултата, с друге стране.

Позитивна цитираност и утицај на туђе научно стваралаштво

У периоду за који се оцењује научни опус кандидата, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, монографије и други радови др Владимира Ђурића цитирани су укупно **174** пута у монографијама, зборницима радова, научним чланцима и докторским дисертацијама,

како у земљи тако и у иностранству. Више цитата потиче из радова који су индексирани у базама WoS и Scopus. Комисија је у свом Извештају указала на чињеницу да је реч искључиво о позитивној цитираности, тачније да ни у једном случају монографије и радови кандидата у туђим научним радовима нису наведени у негативном контексту. Радови кандидата цитирани су како у делима из области права тако и у сродним наукама. Нарочито се може истаћи да незанемарив број цитата потиче из иностранства, као и да су радови кандидата цитирани и у часописима који се налазе у престижним индексним базама, као што су Web of Science (WoS) и Scopus, односно у издањима реномираних издавача, универзитета и научних института.

Применљивост научних резултата

Будући да се истраживањима кандидата Владимира Ђурића, узимајући у обзир његову целокупну истраживачку каријеру, у великој мери проширују границе научног правног знања о правној природи института које кандидат у својим монографијама и радовима истражује, јасно је да његови научни резултати имају примену најпре у сфери научног истраживања. Они представљају драгоцен извор сазнања о областима које до сада нису биле у значајној и довољној мери проучаване, али и одличну полазну основу за будућа истраживања те проблематике.

У свом Извештају Комисија је посебно истакла применљивост научних резултата кандидата Владимира Ђурића у сфери позитивноправног регулисања појединих друштвених питања и њихов утицај на рад, одлучивање и праксу надлежних државних органа. У том смислу, Комисија је указала да су резултати научних истраживања кандидата Владимира Ђурића, остварени током његове целокупне научне каријере, коришћени у изради Закона о изменама и допунама Закона о заштити права и слобода националних мањина („Сл. гласник РС” бр. 47/2018) и Закона о изменама и допунама Закона о националним саветима националних мањина („Сл. гласник РС” бр. 47/2018) у чијој припреми, као члан радних група за израду нацрта тих закона образованих од стране Министарства државне управе и локалне самоуправе, је и сам кандидат учествовао у својству независног експерта. Такође, резултати научних истраживања кандидата Владимира Ђурића коришћени су и у припреми Закона о изменама и допунама Закона о службеној употреби језика и писма („Сл. гласник РС” бр. 47/2018), као и низа подзаконских аката. О овом виду утицајности и применљивости научних резултата кандидата Владимира Ђурића речито сведочи и чињеница да је кандидат, као признати научни радник, био позиван од стране Уставног суда Србије да на јавним расправама заказаним у појединим предметима изложи своје научно мишљење (у поступцима оцене уставности Закона о црквама и верским заједницама, Закона о националним саветима националних мањина и тзв. „Бриселског споразума“ — Првог споразума о принципима који регулишу нормализацију односа).

Применљивост научних резултата кандидата Владимира Ђурића у сфери позитивноправног регулисања појединих друштвених питања и њихов утицај на рад, одлучивање и праксу надлежних државних органа изражени су и у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник. Наиме, у том периоду кандидат је, као признати научни радник и независни експерт, био укључен у рад Посебне радне групе за израду Акционог плана за реализацију Програма за реформу система локалне самоуправе у Републици Србији од 2021. до 2025. године који је усвојен на седници Владе 7. јула 2021. године („Службени гласник РС”, број 73/21). Такође, био је и члан Радне групе за измену Закона о Фонду за науку. Научни резултати истраживања др Владимира Ђурића коришћени су и приликом припреме Петог државног извештаја о спровођењу Оквирне конвенције за заштиту националних мањина у Републици Србији и Шестог државног извештаја о спровођењу Европске повеље о регионалним или мањинским језицима у Републици Србији у чијој припреми је кандидат и непосредно био ангажован.

У контексту применљивости научних резултата кандидата др Владимира Ђурића, Комисија је истакла и да је он дугогодишњи члан Правног савета Патријаршијског управног одбора Српске православне цркве и да је у том својству посебно био ангажован у припреми Темелног уговора између Црне Горе и СПЦ, при чему је у припреми тог акта до изражаја дошла његова експертиза и познавање материје уговорног државно-црквеног права.

Такође, из наведених резултата кандидата види се да је у свом раду, у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, посветио пажњу и изради студија и анализа јавне политике. У том смислу, Комисија указује да је Коментар Закона о националним саветима националних мањина чији је кандидат аутор, а који је израђен у оквиру пројекта „Промоција различитости и равноправности у Србији”, који је део заједничког програма Европске уније и Савета Европе „Horizontal Facility за Западни Балкан и Турску 2019-2022”, намењен пре свега државним органима који имају надлежности у областима у којима национални савети врше јавна овлашћења, јединицама локалних самоуправа, националним саветима националних мањина, као и другим институцијама као подршка у примени Закона о националним саветима националних мањина.

Такође, кандидат др Владимир Ђурић, је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, учествовао и у одређеним пројектима чији је наручилац било Министарство за европске интеграције Републике Србије.

Параметри квалитета часописа и позитивна цитираност кандидатових радова

Подаци о цитираности прикупљени су на основу увида у *Google Scholar*, Српски цитатни индекс (*SCIndeks*), *Scopus*, *Web of Science* и на основу личне документације кандидата. Одузимањем дуплих записа и аутоцитата, утврђено је да су радови др Ђурића, у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, цитирани укупно **174** пута. Цитирани су следећи радови:²

1. Ђурић, В., Танасковић, Д., Вукмировић, Д., Лађевић, П. *Етноконфесионални и језички мозаик Србије*. Републички завод за статистику, Београд 2014 – **46 хетероцитата**
2. Ђурић, В., Слобода вероисповести у јуриспруденцији европских уставних судова, Институт за упоредно право, Београд 2012. – **12 хетероцитата**
3. Ђурић, В. Законско уређивање правног положаја цркава и верских заједница у Републици Србији: од оспоравања до унапређивања. Свеске за јавно право, 4 (13)/2013, стр. 43-55. – **9 хетероцитата**
4. Ђурић, В., Уставна жалба, Београдски центар за људска права, Београд 2000. – **9 хетероцитата**
5. Ђурић, В., „Уставноправни модели односа између државе и цркава и верских заједница у Европи”, у: Годишњак Факултета правних наука Универзитета Апсирон, Бања Лука 2011. стр. 139–165. – **7 хетероцитата**
6. Ђурић, В. „Слобода вероисповести и правни субјективитет цркава и верских заједница у европским земљама”, Страни правни живот 1/2012, стр. 24–52. – **6 хетероцитата**
7. Ђурић, В., Устав и међународни уговори, Институт за упоредно право, Београд 2007. – **6 хетероцитата**
8. Ђурић, В., Трнавац, М., „Привредна делатност цркава и верских заједница”, Страни правни живот 3/2018, стр. 89–107, DOI: 10.5937/spz1803089D – **5 хетероцитата**
9. Ђурић, В. „Појам религије у праву”, у: Зборник радова Религија, политика, право, Београд-Будва 2015, стр. 177–193 – **4 хетероцитата**

² На овом месту дат је преглед броја хетероцитата радова кандидата, док је детаљан списак радова који су цитирали кандидатове радове наведен у делу 6.2.1. извештаја.

10. Ђурић, В., „Правни положај цркава и верских заједница у Републици Србији у светлу Одлуке Уставног суда”, Црквене студије 11/2014. стр. 437–453. – 4 хетероцитата
11. Ђурић, В., Марковић, В., „Слобода вероисповести и мере за сузбијање епидемије вируса ковид 19: нови приступ, домаћа искуства и упоредна решења”, у: Пандемија Ковида 19: правни изазови и одговори (ур. В. Ђурић, М. Глинтић), Институт за упоредно право, Београд 2021. стр. 35-49. – 3 хетероцитата
12. Đurić, V. Marković, V., „Presecular charachter of Montenegrin law on freedom of religion in context of Fuller's demands for internal morality of law”, *Strani pravni život* 4/2020, pp. 7–26. – 3 хетероцитата
13. Ђурић, В, Врањеш, Н. Правни оквир улоге локалне самоуправе у остваривању јавног интереса - Примери Републике Србије и Републике Српске –. *Годишњак Факултета правних наука : научно-стручни часопис из области правних наука*, 10 (10)/2020, стр. 4-63. – 3 хетероцитата
14. Ђурић, В. *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа*, Књ. 1. *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа у упоредном праву*, Београд 2018. – 3 хетероцитата
15. Ђурић, В., „Бриселски споразум – поново смишљене смутње”, *Српска политичка мисао* 4/2014, стр. 159–180. – 3 хетероцитата
16. Ђурић, В., „Право ЕУ и државно црквено право”, у: Хармонизација законодавства Републике Србије са правом Европске уније (ур. Д. Димитријевић, Б. Миљуш), Београд 2010, стр. 547–571. – 3 хетероцитата
17. Ђурић, В., „Петнаест година од доношења Закона о црквама и верским заједницама: стари изазови и нове перспективе државно–црквеног права”, у: *Зборник радова са научног скупа поводом 15 година од доношења Закона о црквама и верским заједницама Прилози државно–црквеном праву Србије* (ур. В. Чоловић, В. Ђурић), Институт за упоредно право, Београд 2022. стр. 47–62. – 2 хетероцитата
18. Milenković, D., Đurić, V., „Value for Money in Public-Private Partnership Projects in the Field of Street Lighting in the Republic of Serbia”, *Economy and Market Communication Review* 2/2020, vol. 20, pp. 391–412. – 2 хетероцитата
19. Ђурић, В., Марковић, В., „Ограничење слободе вероисповести у условима пандемије: пример Црне Горе”, *Теолошки погледи, двомесечни верско научни часопис* 3/2020, стр. 761–786. – 2 хетероцитата
20. Ђурић, В., „Уговорно државно-црквено право”, у: *Зборник радова са међународне научне конференције Државно-црквено право кроз векове* (ур. В.

- Чоловић, В, Џомић, В. Ђурић, М. Станић), Институт за упоредно право, Православна Митрополија Црногорско- приморска, Београд – Цетиње 2019, стр. 357-392. – **2 хетероцитата**
21. Ђурић, В., „Финансирање научне делатности у Републици Србији”, у: *Зборник радова Финансирање научних истраживања – упоредно право и пракса*, Београд 2018, стр. 31–48. – **2 хетероцитата**
22. Đurić, V. „The Principles, Organizational Structure and Legal Nature of Institutional Arrangements of Non-territorial Cultural Autonomy”, *Strani pravni život* 4/2017, pp. 25–40. – **2 хетероцитата**
23. Ђурић, В., „Споразуми између конститутивних јединица унутар држава са сложенем уставном структуром”, у: *Годишњак факултета правних наука Универзитета Апеирон* 5/2015, стр. 182–199. – **2 хетероцитата**
24. Ђурић, В. „Хегемонија државног и аутономија црквеног права у СР Немачкој и Републици Србији”, *Страни правни живот* 3/2013. стр. 79–104. – **2 хетероцитата**
25. Ђурић, В. „Контрола уставности међународних уговора у Републици Србији”, у: *Зборник радова са Округлог стола Улога и значај Уставног суда у очувању владавине права 1963–2013*, Београд 2013, стр. 136–161. – **2 хетероцитата**
26. Ђурић, В. „Правне основе и оквири етнички засноване нетериторијалне аутономије”, *Зборник радова Правног факултета у Нишу* 65/2013, стр. 37–58. – **2 хетероцитата**
27. Ђурић, В., Врањеш, Н., „Уставни положај и аутономија црква и верских заједница у систему кооперативне одвојености”, Саветовање „Октобарски правнички дани”, *Правна ријеч* 31/2012, стр. 279–301. – **2 хетероцитата**
28. Ђурић, В. „Избори и делотворно учешће националних мањина у јавним пословима”, у: *Избори у домаћем и страном праву* (ур. О. Николић, В. Ђурић), Институт за упоредно право, Београд 2012, стр. 133–162. – **2 хетероцитата**
29. Ђурић, В. „Дилеме слободног мандата: између воље народа и власти странака”, *Нова српска политичка мисао* 1-2/2012, стр. 181–206. – **2 хетероцитата**
30. Ђурић, В., *Афирмативна акција: уставноправни и међународноправни аспекти*, Институт за упоредно право, Београд 2007. – **2 хетероцитата**
31. Ђурић, В., „Управноправни аспекти конкурсног остваривања јавног интереса у Републици Србији”, у: *Актуелна питања савременог законодавства и правосуђа зборник радова са Саветовања правника*, Будва, Удружење правника Србије и Републике Српске, Београд 2023. стр. 441–457. – **1 хетероцитат**

32. Ђурић, В., „Заштита националних мањина и перспективе европских интеграција Републике Србије”, у: *65 година од Римских уговора: Европска унија и перспективе европских интеграција Србије* (ур. Ј. Ђеранић Перишић, В. Ђурић, А. Вишекруна), Институт за упоредно право, Београд 2022. стр. 91–110. – **1 хетероцитат**
33. Врањеш, Н., Ђурић, В., „Нови приступ стратешком планирању у јавној управи у Босни и Херцеговини”, *Правна ријеч* 62/2020, стр. 207–222. – **1 хетероцитат**
34. Ђурић, В., „Правни положај политичких странака националних мањина у изборном процесу у Републици Србији”, у: *Дијалог о изборима* (ур. Д. Миленковић), Факултет политичких наука, Београд 2020, стр. 27–43. – **1 хетероцитат**
35. Ђурић, В., *Нетериторијална мањинска аутономија/самоуправа. Књ. 2, Нетериторијална мањинска самоуправа у Републици Србији: правни положај, овлашћења, финансирање и контрола*, Институт за упоредно право, Београд 2019. – **1 хетероцитат**
36. Ђурић, В., „Службена употреба језика националних мањина у раду органа управе”, *Страни правни живот* 3/2019, стр. 49–68. – **1 хетероцитат**
37. Ђурић, В., Кнежевић Бојовић, А., *Правни оквир културне делатности националних мањина*, Београд 2018. – **1 хетероцитат**
38. Врањеш, Н., Ђурић, В., „Државна служба и управљање људским ресурсима у институцијама Босне и Херцеговине и Републици Српској – екстерна евалуација и будући изазови”, *Саветовање „Октобарски правнички дани”*, *Правна ријеч* 54/2018, стр. 383–406. – **1 хетероцитат**
39. Ђурић, В., Врањеш, Н., „Процес реформе јавне управе у БиХ-између очекиваног и постигнутог”, *Саветовање „Октобарски правнички дани”*, *Правна ријеч*, 50/2017, стр. 311–336. – **1 хетероцитат**
40. Ђурић, В., „Припадност националној мањини и бирачко право за избор мањинских тела и представника”, *Страни правни живот* 3/2017, стр. 97–114. – **1 хетероцитат**
41. Ђурић В., „Религија и уставни идентитет”, у: *10 година часописа Политикологија религије* (ур. Мирољуб Јевтић, Марко Вековић), Центар за проучавање религије и верску толеранцију, Факултет политичких наука Универзитета у Београду, Београд 2017, 229–248. – **1 хетероцитат**
42. Ђурић, В. „Уставни идентитет Србије у контексту европских интеграција и уставних промена”, у: *Зборник радова Национално и међународно право-актуелна питања и теме*, Правни факултет Универзитета у Приштини са

- привременим седиштем у Косовској Митровици, 2017, стр. 263–277. – **1 хетероцитат**
43. Ђурић, В., „Лична имена припадника националних мањина и њихово службено признавање”, *Зборник Матице српске за друштвене науке* 4/2014, стр. 959–976. – **1 хетероцитат**
44. Ђурић, В., *Правни аспекти прикупљања, употребе и значаја статистичких података о националној, језичкој и верској припадности становништва*, Републички завод за статистику и Институт за упоредно право, Београд 2014. – **1 хетероцитат**
45. Раковић, А., Ђурић, В. (ур.), *Право, вера, култура*, Зборник радова са међународног научног скупа „Право и вера” одржаног на Правном факултету и Богословском факултету 18. и 19. мај 2011. – **1 хетероцитат**
46. Ђурић, В., „Religion and National Minorities in the Legal and Political System of the Republic of Serbia”, *Политикологија религије* 1/2012, стр. 133–159. – **1 хетероцитат**
47. Ђурић, В., „Слобода вероисповести и правни субјективитет цркава и верских заједница у земљама бивше Југославије”, у: *Право земаља у региону* (ур. В. Чоловић), Институт за упоредно право, Београд 2010, стр. 182–202. – **1 хетероцитат**
48. Ђурић, В., „Статут Војводине: изазов грађанској уставности и уставном патриотизму”, у: *посебно издање часописа Нова српска политичка мисао „Устав и искушења”*, Београд 2008. – **1 хетероцитат**
49. Ђурић, В., „Политичка питања у судској контроли уставности”, *Правни живот* 12/2006. – **1 хетероцитат**
50. Ђурић, В., „Уставна жалба у југословенској федерацији”, *Правни живот* 12/1998. – **1 хетероцитат**

Ефективни број радова и број радова нормиран на основу броја коаутора

Кандидат је до сада објавио преко стотину научних радова, међу којима више монографија. У периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, др Владимир Ђурић остварио је укупно 50 резултата од чега 2 самосталне монографије и 38 објављених научних радова који су публиковани у различитим часописима и зборницима радова, а био је уредник и пет научних конференција и зборника радова са тих конференција.

Сви коауторски радови немају више од два коаутора тако да се признају са пуним бројем бодова.

Степен самосталности и степен учешћа у реализацији радова у научним центрима у земљи и иностранству

Имајући у виду да је чланом 50. ст. 1. Правилника, између осталог, предвиђено да кандидат за избор у звање научни саветник мора да испуни квалитативне критеријуме дефинисане чл. 43–47. тог правилника, узимајући у обзир целокупну истраживачку каријеру, важно је истаћи да је кандидат до сада објавио преко стотину научних радова, међу којима више монографија, да је био уредник већег броја тематских зборника и међународних конференција, као и да је био члан више комисија за одбрану докторских дисертација.

У периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат др Владимир Ђурић остварио је укупно 50 резултата од чега 2 самосталне монографије и 38 објављених научних радова који су публиковани у различитим часописима и зборницима радова.

Кандидат је у свом целокупном научном раду показао велики степен самосталности, имајући у виду да су огромна већина монографија и радова самостално израђени. Кандидатови радови публиковани у различитим часописима су, уз пар изузетака, квалификовани као оригинални научни радови.

Самосталност кандидата долази до изражаја и у оригиналности коју је у свом целокупном научном раду испољио приликом разматрања, у нашој науци недовољно истражених, тема о којима није писано чиме је дао аутентични допринос отварању нових аспеката проучавања у оквиру научне области права и зачетку нових научних дисциплина у области права које би се могле означити као државно црквено право, право нетериторијалне аутономије, језичко право, итд.

Допринос кандидата реализацији коауторских радова

У периоду за који се кандидатов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, кандидат др Владимир Ђурић је самостално објавио две монографије и 23 научна рада. Коауторски радови у чијем стварању је кандидат учествовао нису бројали више од два аутора. Од укупног броја коауторских радова, кандидат је био други аутор у шест случаја, што значи да је његов допринос и у случају настанка већине коауторских

радова био одлучујући, а што се јасно закључује и према избору тема, обради предмета истраживања и стилу излагања који је у њима присутан. Највећи број тих коауторстава реализован је са Василијем Марковићем, у оквиру програма научног менторства на Институту за упоредно право. Као резултат ове врсте менторске сарадње и рада са младим научним истраживачима, настало је пет научних радова у часописима, односно зборницима радова. Коауторски радови са проф. др Дејаном Миленковићем и проф. др Невенком Врањешом представљају оригиналан спој правног и политиколошког увида у нормираност и праксу јавно-приватног партнерства, као и службеничког права и резултат су вишегодишњег заједничког истраживања коаутора.

Значај радова

Истраживања кандидата Владимира Ђурића током целокупне досадашње научне каријере представљају развој значајних дела која су објављена у публикацијама које су референтне за научну област права. У том смислу, Комисија налази за сходно да посебно истакне чињеницу да је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, чак 5 радова објављено у тематским зборницима водећег међународног значаја и међународног значаја, 3 рада у међународним часописима и националним часописима међународног значаја, 3 рада у врхунским часописима националног значаја, док су две монографије које је кандидат објавио монографије националног значаја.

Такође, кандидат је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, три године био уредник међународног научног часописа, а био је и уредник тематског зборника међународног значаја.

Др Владимир Ђурић је у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, учествовао на више међународних научних скупова на којима је одржао предавања која су штампана у целини, међу којима се издвајају Трећа ЕНТАН конференција одржана на Универзитету Ovidius у Констанци (Румунија) у периоду 13 – 14. маја 2022 (рад објављен у тематском зборнику водећег међународног значаја чији је издавач *Palgrave Macmillan*), као и међународне научне конференције у области права – Савремено државно-црквено право: упоредноправни изазови и националне перспективе, са које је објављен тематски зборник међународног значаја, сусрети Копаоничке школе природног права и међународне научне конференције у организацији Правног факултета у Источном Сарајеву и Правног факултета у

Косовској Митровици, са којих су објављени зборници међународних научних скупова.

Комисија сматра да је захваљујући истраживањима кандидата др Ђурића, велики број савремених и недовољно обрађених тема у националној правној научној литератури додатно појашњен и анализиран на критички и прагматичан начин. У том смислу радови које је др Ђурић објавио у току своје научне каријере, као и у посматраном изборном периоду, значајно доприносе новим научним сазнањима о правним институтима из области његовог стручног интересовања. Може се закључити да посматрани радови имају респектабилан научни ниво, да их одликује висок квалитет стила писања и да су засновани на озбиљним, темељним анализама, које доприносе објективном схватању развоја релевантних сегмената правне науке.

V Оцена комисије о научном доприносу кандидата са образложењем:

Др Владимир Ђурић је објавио велики број радова у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник. То показује и број бодова који је остварен (140,2 бодова) а који значајно премашује број бодова који је потребан за стицање научног звања научни саветник.

На основу укупног увида у научно-истраживачки рад др Владимира Ђурића, сматрамо да публиковани радови показују ширину интересовања и да су усмерени ка питањима из области уставног права, управног права, теорије права, међународног јавног права, аутономног права и права људских права. Анализа библиографије кандидата указује на запажен број тематски богатих и разноврсних радова који су већином самостално израђени и објављени у бројним и значајно категоризованим публикацијама. Реч је о радовима којима се обрађују теме које до сада нису уопште, или нису у довољној и заслуженој мери, биле предмет пажње у домаћој правној књижевности. Кандидат је у својим радовима испољио способност анализе посредством детаљног и свестраног сагледавања предмета свог истраживања. Уочава се да кандидат у својим радовима тежи својеврсном споју разматрања теорије и праксе, нарочито у погледу питања која су по својој правној природи гранична подручја различитих правних дисциплина. Посебно треба скренути пажњу на чињеницу да се кандидат у изучавању различитих питања из широке сфере свог интересовања врло успешно служи компаративним методом чему доприноси његово познавање енглеског и немачког језика, тако да су ставови изложени у свим радовима и монографијама праћени позивањем на велики број теоријских извора и коришћење богате класичне и новије литературе и међународне и националне правне, нарочито судске, праксе. Кандидат се значајно служи и нормативним методом што долази до изражаја у анализи позитивноправних

прописа. Будући да Владимир Ђурић истражује недовољно обрађену проблематику испољавајући при том респектабилан методолошки приступ, јасно је да је реч о кандидату чија је самосталност у научном раду веома изражена.

Констатујући да је др Владимир Ђурић кандидат који проучава недовољно истражена питања, Комисија посебно указује на његов оригинални научни допринос. Имајући у виду да кандидат, као што је истакнуто, у великом броју својих радова, кроз призму мултидисциплинарног приступа заснованог на респектабилној научној методологији, разматра проблематику правног регулисања етнокултурних феномена, а нарочито правно релевантног конституисања колективних идентитета и њиховог значаја за уставни идентитет, јавноправне односе и демократске процесе, укључујући и процесе конституисања и вршења власти, може се закључити да резултати његових истраживања, имајући у виду његово целокупно научно стваралаштво, утиру пут конституисању нових научних дисциплина у области права (државно црквено право, право нетериторијалне аутономије, језичко право, пописно право, и право топонимије) и да имају вредност и за политиколошка и социолошка истраживања. О квалитету научноистраживачког рада кандидата говори и углед и утицајност публикација у којима су објављени радови кандидата, њихова цитираност, као и учешће кандидата у научним и другим пројектима који су реализовани, или се реализују, како на међународном плану, тако и у Институту за упоредно право.

За сагледавање научног рада и доприноса кандидата од значаја су и чињенице да је он члан председништва Удружења за уставно право, члан редакција часописа „Страни правни живот“ и „Зборник радова Правног факултета у Нишу“ који су категоризовани као врхунски часописи од националног значаја. Као признати експерт у области мањинских права, др Ђурић изабран за члана Саветодавног комитета Оквирне конвенције за заштиту националних мањина Савета Европе.

Рад са научним подмлатком др Ђурића се огледа како у обављању различитих дужности у настави у претходном периоду његове професионалне каријере, тако и у институтском менторству и чланству у комисијама за избор у звање, као и у комисијама за оцену и одбрану докторских дисертација.

Имајући у виду све што је изложено, Комисија констатује потпуну испуњеност услова за избор кандидата у звање научни саветник. Чланови Комисије су једногласни у ставу да би значај и ранг научних тема обрађених од стране кандидата у периоду за који се његов научни опус оцењује, а који није обухваћен претходним извештајем Комисије за избор у звање виши научни сарадник, требало да буду посебно уважени. То се односи како на монографије и радове објављене у зборницима и научним часописима, тако и на учешће на домаћим и међународним научним скуповима. Према мишљењу

Комисије, анализа научног рада кандидата др Владимира Ђурића упућује на закључак о великој истрајности и систематичности, напретку у посматраном периоду и о значајној самосталности аутентично профилисаног научног радника и плодносног аутора.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

проф. др Владан Петров,

редовни професор

Правни факултет Универзитета у Београду

**МИНИМАЛНИ КВАНТИТАТИВНИ ЗАХТЕВИ ЗА СТИЦАЊЕ
ПОЈЕДИНАЧНИХ НАУЧНИХ ЗВАЊА**

За друштвене и хуманистичке науке

		Неопходно	Остварено
Научни сарадник	Укупно	16	
	M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43 +M44+M45+M51+M52	10	
	M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+ M41+M42+M51	7	
Виши научни сарадник	Укупно	50	
	M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43 +M44+M45+M51+M52 +M53+M54+M61	40	
	M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+ M41 +M42	30	
Научни саветник	Укупно	70	140,2
	M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43 +M44+M45+M51+M52 +M53+M54+M61	54	131,5
	M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+ M41+M42	40	88

Напомена: За избор у научно звање виши научни сарадник и научни саветник, у групацији "Обавезни 2" кандидат мора да оствари захтевани број поена из најмање три групе резултата.

Бодови из категорија M15, M16, M46 и M47, које су имплицитно присутне тамо где се наводе M10 и M40, могу чинити максимално 50% одговарајућег бодовног услова и то само у случају истраживача на научно-лексикографским и научно-лингвистичким пројектима.